

ВЕЛИКА СРБИЈА

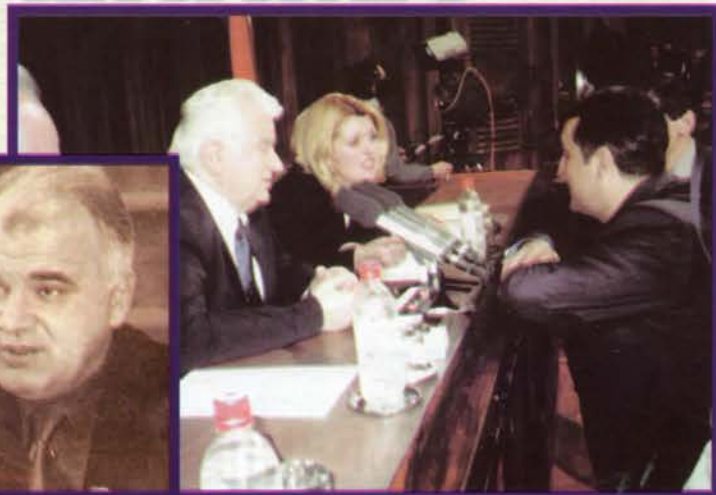
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕОГРАД ПРИМЕРАК

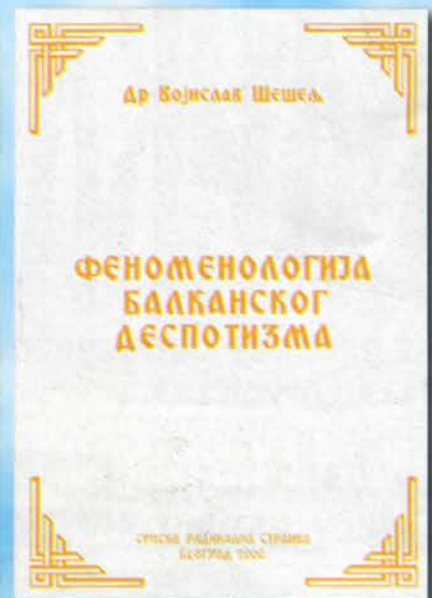
ПОДГОРИЦА, АПРИЛ 2001. ГОДИНЕ

ГОДИНА XII, БРОЈ 1605

САВЕЗНА ВЛАДА УЗДРМАНА МИНИСТАР ОДБРАНЕ НА КОЛЕНИМА

Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА

Све информације на телефон: 011/316-46-21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш

Помоћник главног
и одговорног уредника
Јасна Олуић Радвановић

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Дејан Анђус, Ивана Томић,
Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Елена Божић-Талијан,
Злата Радвановић

Техничко уређење,
компјутерски претом
Северин Поповић

Фотографије
Марко Поплашен

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

др Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Бољач

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

АМПУТАЦИЈА РАЗУМА!

Ово више није ни време бешчашћа, нити време за узбуну – већ стање нулте гравитације. Нема више ни вицева, ни невероватних феномена, све је постало сурова истина која нас је заглавила у бестежинском стању.

Све оно чему су нас ђедови учили и изашло је из живота онога момента када су у њега ушли ликови са "транспарентним" намерама. Чојство и јунаштво замењени су политичким калкулацијама; разумевање и хуманост заменила је острашћеност... Из тог политичког рачуна разум је избачен као неприхватљива категорија у којој је размислити примитивно.

Уколико се којим случајем одлучите да budete храбри, аутоматски се одређујете да будете "изван тренда". С обзиром да нам актуелни тренд не одговара фигури, одлука је аутоматски јасна. С тога, да се подсетимо скорашњих дешавања у ономе што је остало од Савезног парламента...

Врло је јасно да се СНП веома елегантно "отресао" коалиционих партнера левичарске провинијенције (СПС-а и ЈУЛ-а), а да трепнуо није. Некима је то било јасно већ у октобру, а некима је севнуло пред очима током фебруарског заседања оба већа Савезног парламента. Заправо, тема заседања био је Закон о амнестији (која је, иначе, веома болна и, ако већ хоћете, историјски осетљива тачка у Срба) који је поделио посланичке клубове. Чињенице ради, против сличног закона су посланици СНП-а гласали у црногорском парламенту, док су у Савезном парламенту били тик уз посланике из редова ДОС-а.

Дакле, другим речима, десила се издаја (ово већ постаје обичај!), да не кажемо продаја основа предизборне кампање СНП-а на основу које је ова партија задобила део поверења гласача (којем сада ваља погледати у очи чиста образа).

Да зло буде још грђе, пред очима јавности, усред здања Савезног парламента, министар војни је спретном руком хирурга центлменски, на препад "пукао шаку" опозиционом посланику Српске радикалне странке, др Војиславу Шешељу. Чак може да буде схватљиво незнање министра војног (ипак је човек хирург), и неразумовање одговорности која иде са извршеном влашћу, али је, свакако, неприхватљиво. Ужасно велика одговорност је како на Савезној влади, тако, бога ми, и на актуелном председнику Социјалистичке народне партије, који је требало првенствено да подучи и едукује своје функционере, као и да санкционише овако нечувено понашање државног функционера.

Када још узмемо у обзир сам епилог догађаја, ствар постаје много озбиљнија: министар се војни својим колегама из СНП-а мушки похвалио "својим ударцем" (бар су нас тако новинари обавестили), да би затим био спреман на све "консеквенце", а да му, у ствари, длака са главе није усфалила (да не помињемо да је од многих својих колега добио чак и "рукољуб"); извинувши се потом свима, сем посланику кога је ударио.

Уколико желимо да будемо принципијелни до краја, ма о коме да се радило, фактичко стање је да је министар, дакле носилац извршне власти, ударио опозиционог посланика усред заседања парламента и тиме упутио ударац законодавној власти, а и целокупној јавности. Најблаже речено – нечувено је!

Толико о памети, достојанству, политичкој култури, цивилизацијском опхођењу и ко зна чему још што нам се свакодневно нуди са менија ново-придошлних на власти.

Свеједно, историја нас све неумољиво посматра и бележи аманет нашој деци. Како им историју будућности пишемо, нека нам је свима, браћо Срби, Бог у помоћ!

Марина Рагуш

Свим Србима Црне Горе и свим православним народима, Српска радикална странка честита највећи хришћански празник, Васкрс, и жели много среће, здравља и успеха!

**ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ
– ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!**

ПРЕДСЕДНИКУ ВЕЋА ГРАЂАНА
САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 104. став 2. Устава Савезне Републике Југославије и 202. Пословника Већа грађана Савезне скупштине, посланичка група Српске радикалне странке подноси

ПРЕДЛОГ ЗА ГЛАСАЊЕ О НЕПОВЕРЕЊУ САВЕЗНОЈ ВЛАДИ

На седници Већа грађана Савезне скупштине 26. фебруара 2001. године, током расправе о Предлогу закона о амнестији, министар одбране Слободан Краповић, када је прилазио говорници, физички је насрнуо на савезног посланика проф. др Војислава Шешеља. Уместо да са говорнице образложи своје ставове поводом предлога закона, министар одбране је песницом ударио у лице савезног посланика проф. др Војислава Шешеља који је седео у првом реду. Разлог због чега је министар изазвао инцидент није познат. Уколико је на насилничко понашање министра утицало питање посланика проф. др Војислава Шешеља које је упутио председнику Већа грађана "чега министар?", онда се ради о лицу које не испуњава елементарне услове за обављање функције министра.

У парламентарној пракси није забележен случај да министар своје фрустрације искаљује на посланицима у парламенту. Непримерено је да функционер извршне власти физичком силом заводи свој ред према представницима законодавне власти.

Уместо да Савезна влада постави питање одговорности свог члана, поједини министри и секретари, попут Бориса Тадића и Слободана Орлића, у јавним наступима оправдавају овај гнусни чин, те се може закључити да их је министар Краповић преухитрио, јер би и они урадили исто.

"Глас јавности", од 28. фебруара 2001. године, преноси изјаву министра Тадића "да је негативна енергија експлодирала када је Шешељ омаловажио Краповићеву функцију, а тиме и Војску Југославију и Савезну владу, додајући да – кад је интервенисао у сукобу – није знао да је Краповић каратиста". "Вечерње новости", од 28. фебруара 2001. године, преносе изјаву министра Тадића: "Имајући у виду огромну акумулацију насиља свих претходних година, мислим да је закономерно то што се догодило. Добро је што је Шешељ спречен да узврати ударац, јер би било отужно да један народни посланик с деђа удара савезног министра и да није знао да је Краповић – каратиста".

По министру Тадићу, клиничком психологу, отужно је уколико би народни посланик ударио савезног министра, а уколико савезни министар удара народног посланика то је нормално, барем за ову Савезну владу и њене министре. Чему могу да се надају грађани уколико пред савезним министром прокоментаришу неки потез савезног министра или Савезне владе. По министру Тадићу нормално је да експлодира негативна енергија којом су снабдевени савезни министри и сасвим би било нормално да савезни министар премлати грађанина. Како је смео да пита или прокоментарише.

Савезни секретар за информације, Слободан Орлић, у изјавама иде још даље. "Глас јавности", од 28. фебруара 2001.

године, преноси његову изјаву: "Краповићев поступак је емотивна реакција, а да су реакције целокупне јавности и многих посланика садржане у једној реченици – добио је што је заслужио. Овим шамаром круг се затворио". Секретар Орлић само потврђује да су чланови Савезне владе препуни негативне енергије, која их спречава да нормално расуђују. Секретар Орлић доказује да Савезна влада није способна да обавља редовне функције и да води земљу, јер је разара велика количина негативних емоција. По секретару Орлићу, за изговорену реч народни посланик треба да добије по лицу и то јавно, јер за реч као одговор не следи реч, већ песница. Те министарске песнице имају меру за заслужену реч.

Уместо осуде и одговорности, Савезна влада подржава и труди се да оправда министра Краповића, као да је неко на њега насрнуо што не одговара истини. Директни телевизијски пренос седнице омогућио је да грађани виде ко је и како изазвао инцидент. Савезна влада, тек на седници одржаној 1. марта 2001. године, заузима став поводом инцидента који је изазвао министар одбране у Савезној скупштини.

"Блиц", од 2. марта 2001. године, преноси ставове Савезне владе и посебно наводи:

"Савезна влада изразила је на јучерашњој седници жаљење због инцидента чији је актер био Слободан Краповић, савезни министар одбране, истичући да инцидент који се догодио у Савезном парламенту, без обзира на повод и актере, не може до краја остати персоналне природе". Влада је прихватила извињење које је јавности и Скупштини упутио Краповић, који је "тиме потврдио своје уважавање законодавне власти". Већина министара је током седнице Владе истакла да се ради о озбиљном инциденту, али је анализа догађаја досезала и зону хумора. "Да је то учинио министар вера, то би било чудно, али министар одбране је морао тако да реагује, јер је требало да се супротстави вербалном насиљу у Скупштини".

Такође је забележена и изјава да је "Краповић постао најпопуларнији политичар у земљи". Један од партијских колега је све прокоментаришао опаском "да се нада да неће наставити тако и пред изборе, јер је боље остати при класичном маркетингу". Министри су током расправе о овом случају највише пажње посветили расправи о томе да ли је Краповић наступио као посланик или савезни министар и да на основу тога треба и проценити да ли Савезна влада треба да реагује".

Према Савезној влади министру вера је забрањено да бије посланике, док се од министра одбране, и рецимо министра унутрашњих послова, као услов за обављање високе функције, захтева спремност да песницама одговоре на на-

јобичнију реч коју не желе да чују. Каква је то влада која се хвали и сматра да је министар, који песницу користи као аргумент за своје политичке ставове, најпопуларнији члан Владе? Својим изјавама и делима ова Влада се и не труди да глуми озбиљну власт. Сматрају да је извињење министра јавности и Скупштини довољно. Да ли је извињење право извињење уколико чланови Владе овако коментаришу насилништво једног од њих. С обзиром да сматрају песницу јаким аргументом, да ли то значи да ће песница постати аргумент који можемо очекивати на сваком заседању Савезне скупштине или Савезне владе.

"Политика", од 2. марта 2001. године, преноси ставове Савезне владе и наводи:

"Министар Краповић је ошамарио посланика, председника Српске радикалне странке Војислава Шешеља на седници Већа грађана Савезне скупштине после Шешељевог добицања: "Чега си ти министар"? Из ових познатих разлога који уређују парламентарни и политички живот, Влада изражава жаљење због инцидентне ситуације у којој је министар био један од учесника и упућује извињење Скупштини и укупној јавности".

Савезна влада потврђује, оно што је јавност приметила од ступања на дужност ове Владе, да реч није аргумент који важи у Скупштини и да представници законодавне власти морају убудуће да воде рачуна шта причају, а поготово шта питају. Питања су изгледа забрањена. Тако је Савезна влада промовисала свој Пословник Већа грађана који иде у сусрет променама Пословника Народне скупштине Републике Србије. У Скупштини не сме да се прича, јер неки министри су задужени да песницама одговарају на питања посланика. Наравно, они су културни, после песница извињавају се Скупштини и јавности. Тако они поштују законодавну власт. Извињење је довољно. Да ли се од њих може очекивати више? Шта је то одговорност?

"Вечерње новости", од 2. марта 2001. године, преносе ставове Савезне владе и наводе:

"Савезна влада изразила је јуче жаљење и упутила извињење Скупштини СР Југославије и јавности због инцидента у парламенту, у понедељак, у коме је један од учесника био и савезни министар за одбрану, Слободан Краповић. Влада са одобравањем прихвата извињење које је јавности и Скупштини изразио министар Војске Југославије Слободан Краповић".

По Савезној влади, министар Краповић је само један од учесника у инциденту. Стиче се утисак као да је министар Краповић случајно залутао у скупштинску салу и укључио се. Изгледа да је Савезна влада планирала инцидент, а министар Краповић је предухитрио неког свог колегу министра. Пошто се ова Савезна влада не може похвалити неким успехом на политичком, економском или социјалном плану изгледа да су закључили да им само изазивање инцидента може очувати неки кредибилитет. Њихова, како закључују, појединачна популарност зависи од аргумента песнице. Уосталом, Савезна влада нам ставља до знања да је после песнице довољно само извињење Скупштини и јавности. То је довољно и то је одговорност.

У саопштењу Савезне владе и изјавама појединих савезних министара и савезног секретара тенденциозно се ударац песницом приказује да је у питању обичан шамар. Намерно се не приказује телевизијски снимак. Рачунају да је шамар нешто безазлено, а овој Влади изгледа уобичајено средство комуникације. Уколико се чланови Савезне владе међусобно шамарају на својим седницама морамо их упозорити да то интерно правило не би смело да важи и на седницама Већа грађана.

Истина је регистрована у стенограму са седнице Већа грађана од 26. фебруара 2001. године, на страни ВГ 47/2 и ВГ 47/3:

"Председник проф. др Драгољуб Мићуновић: Молим вас, има реч министар одбране.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Чега министар?

Председавајући: Министар одбране.

Др Војислав Шешељ: Чега министар?

(Министар одбране прилази Војиславу Шешељу и удара га)

(Жагор у сали)

Председавајући: Молим вас, морамо прекинути седницу.

Објављујем прекид седнице.

(Седница прекинута у 17 часова и 46 минута)".

Стиче се утисак да су сви чланови Савезне владе препуни негативне енергије коју не могу да спутају или контролишу. Зато понашање министра Краповића сматрају нормалним. На овај начин Савезна влада ставља до знања да ће и убудуће своје незадовољство дискусијама поводом предлога закона да манифестује насилјем према политичким неистомишљеницима. Тако потврђују одсуство елементарне одговорности. Ако поводом инцидента министра Краповића Савезна влада манифестује неолговорност, очигледно је да је неспособна да решава и много крупнија политичка питања. Уосталом, то доказује и погоршање политичке, националне, економске и социјалне ситуације у земљи са катастрофалним последицама од избора Савезне владе.

Овај предлог посланичке групе Српске радикалне странке подржан је потписима више од 20 савезних посланика у Већу грађана.

По овом предлогу за представника предлагача одређује се савезни посланик Маја Гојковић.

Предлагачи траже да се, у складу са Пословником Већа грађана Савезне скупштине, закаже седница на којој ће се расправљати о предлогу за гласање о неповерењу Савезне владе.

У Београду,
2. март 2001. године

Савезни посланици: Маја Гојковић, Срђан Николић, Филип Стојановић, Вукић Вукосављевић, проф. др Војислав Шешељ, Љубомир Илић, др Славиша Ђукић-Дејановић, Живорад Илић, Ратко Зечевић, Александар Симић, Александар Цветковић, Веско Пирћ, Ненад Вуњак, Дмитар Шегрт, Миломир Милић, Оскар Ковач, Чедомир Мирковић, Живадин Михаиловић, Вељко Одаловић, Милан Лисов, Витомир Пјевац, Мирослав Поповић.

САВЕЗНИ ПОСЛАНИЦИ:

1. Маја Гојковић
2. Срђан Николић
3. Филип Стојановић
4. Вукић Вукосављевић
5. проф. др Војислав Шешељ
6. Љубомир Илић
7. др Славиша-Ђукић-Дејановић
8. Живорад Илић
9. Ратко Зечевић
10. Александар Симић
11. Александар Цветковић
12. Веско Пирћ
13. Ненад Вуњак
14. Дмитар Шегрт
15. Миломир Милић
16. Оскар Ковач
17. Чедомир Мирковић
18. Живадин Михаиловић
19. Вељко Одаловић
20. Милан Лисов
21. Витомир Пјевац
22. Мирослав Поповић

АБОЛШЦИЈА НА СИЈЛНИКА

Влади, чији министар физички напада посланике и која је аргументовано оцењена као неспособна и нестручна, Веће грађана није изгласало неповерење. Није санкционисало неартикулисано и примитивно понашање силедије, који у Влади обавља важну функцију министра одбране. Уместо да га смене и пошаљу на посматрање, премијер и неки министри покушали су да га оправдају (што нису успели) и заштите (што им је пошло за руком). Дакле, на "трусној федералној политичкој сцени", која се све више и дубље пара и цепа, опстали су и Влада и министар одбране. За такав исход гласало је 70 посланика, 29 је било против, а уздржало се 3

Током расправе, др Војиславу Шешељу је "демократски" шест пута искључиван микрофон. На истој седници (друга тачка дневног реда), већином гласова ДОС-а и његових трабаната из СНП, фотељу председавајућег задржао је Драгољуб Мићуновић. Разлог за његово разрешење била је неадекватна реакција на вест да су код села Ливадице шиптарски терористи дигли у ваздух аутобус "Ниш-експреса", када је 11 људи погинуло а више од 40 тешко рањено и трајно обогањено. Мићуновић није одмах (а требало је) прекинуо седницу. За његово разрешење гласало је 22 посланика, против 64, а 1 посланик се уздржао

Предлог за гласање о неповерењу у Савезној влади

Председавајући проф. др Драгољуб Мићуновић: Достављен вам је предлог за гласање о неповерењу Савезној влади, коју је поднела група од 22 савезна посланика у Већу грађана.

Да ли представник предлагача жели да образложи свој предлог?

Има реч посланик Маја Гојковић.

Министар ударно посланика

Маја Гојковић: Господине председнице Већа грађана, поштовани посланици, дана 26. фебруара 2001. године у наставку седнице на којој смо расправљали о Предлогу закона о амнестији, први пут у историји југословенског, а чини ми се и европског парламентаризма, догодио се заиста немили догађај. Наиме, министар одбране Слободан Краповић ударио је савезног посланика, шефа посланичке групе Српске радикалне странке др Војислава Шешеља. Након оваквог инцидента, чији смо очевици били сви ми овде присутни на заседању Савезне скупштине, сви су били згрожени понашањем припадника извршне власти и угрожавањем достојанства парламента, како југословенски парламентарци, тако и целокупна јавност Југославије.

Посланици Савезне скупштине, поготово Већа грађана, очекивали су реакцију Савезне владе чији је члан виновник и вероватно иницијатор поменутог догађаја, истог дана као и наредног, наставили су са учешћем у расправи поводом Предлога закона о амнестији као и других тачака дневног реда поменутог заседања парламента.

Српска радикална странка је, 2. марта 2001. године, донела одлуку да не поднесе тужбу по више основа против министра Краповића одлучивши истовремено и да сачека званичан став Савезне владе. Наравно, једино што је Савезна влада могла учинити била је могућност да разреши министра Краповића. Међутим, није уследила очекивана разумна реакција нити савезног министра Војске Југославије нити Савезне владе, која је одговорна за понашање сваког њеног члана.

Посланичка група Српске радикалне странке поднела је овај предлог за изгласавање неповерења Савезној влади. Дакле, Влада није поставила одговорност њеног члана, већ су поједини министри наставили са својеврсним дисциплиновањем само опозиционих посланика. Тако су уследиле неукусне шале, претње и правдање самог чина.

Једноставно, коментар свега што је уследило био би - и ако је од овог оваквог састава Савезне владе - много је. Само илустрације ради, наводим да је Слободан Орлић, секретар за информисање,

Изостала разумна реакција Владе:
Маја Гојковић

рекао да је Краповићев поступак емотивна реакција, додавши да су реакције целокупне јавности и многих посланика садржане у једној реченици: "Добро је што је заслужио! Подсетивши да су основни виновници сличних инцидента били Шешељ и његове страначке колеге, навео је да се овим ударцем круг затворио.

Савезни министар за телекомуникације, Борис Тадић, изјавио је, одмах након заседања Већа грађана, 26. фебруара, имајући у виду огромну акумулацију насиља свих претходних година: "Мислим да је закономерно то што се догодило. Добро је што је Шешељ спречен да узврати ударац, јер би било отужно да један народни посланик са деђа удара савезног министра. Тиме је јасно изрекао став Савезне владе да посланицима није дозвољено да било шта кажу на рачун министра или ће бити злостављани. Исти министар је додао и да је негативна енергија експлодирала када је посланик омаловажио Краповићу функцију, а тиме и Војску Југославије и Савезну владу.

Како извршна власт схвата свој однос према законодавној власти види се нарочито у реченици, коју морам да поновим као посланик, "да је ударац био закономеран", наравно, када министар туче посланика. Али, било би отужно када би се десило супротно.

Да не заборавим, важно је нагласити да је исти министар по професији психолог, као и потпредседник Већа републике Жарко Кораћ, један од нас или би бар тако требало да буде, који спашава углед Скупштине на један веома чудан начин.

Чудан осећај за закономерност

Познајем Краповића приватно. Његов гест ме је изненадио, јер је по природи миран и тих човек, пуши лулу. Али, право је чудо да се ова двојица горепомнутих нису упутили са професионалне тачке гледишта у анализу поступака министра војске, који води врло осетљив ресор, са чудним осећајем за закономерности.

Ипак, нико овде није тако површан да није схватио праву позадину ударца који је задобио посланик Шешељ, а који је био упућен свим посланицима посланичке групе Српске радикалне странке и свим посланицима Већа, за сваког ко то жели да види и разуме на правилан начин, читавом парламенту. И за министра Тадића, са професионалне тачке гледишта и за све очевине министарског догађаја, наравно да је важан тренутак у коме је министар ударио једног од посланика из редова опозиције.

Важно је шта је претходило неартикулисаној реакцији и овом нецивилизованом гесту. То сигурно нису речи посланика Шешеља упућене тог дана председнику Већа грађана Драгољубу Мићуновићу, које су забележене стенограмом седнице Већа грађана од 26. фебруара 2001. године: "Др Војислав Шешељ: Чег министар? - Председник Мићуновић: Министар одбране. Др Војислав Шешељ: Чег министар? Министар одбране при-

лази Војиславу Шешељу и удара га. Жатор у сади. Председник Мићуновић: Молим вас, морамо прекинути седницу. Објављујем прекид седнице у 17 часова и 46 минута".

Истине ради, поред стенограма, постоји снимак Радио-телевизије Србије и свих других телевизијских станица читавог тока седнице, па и тог дела, а који је тзв. нова демократска власт забранила да се емитује.

Све може да се сакрије и догађаји могу да се изокрену а лаж више пута изговорена постоје истина, правило је које је још Гебелс установио. Али, неспособност, незрелост, непостојање кредибилитета Савезне владе не може се прикрити ударцем у главу нити једног посланика. Не могу се ничим прикрити катастрофалне грешке управо на плану Министарства одбране земље.

Такође, истине ради, министар Краповић се не меша много у свој посао, вероватно због некомпетентности, али се

уредно слаже са туђим мишљењем, без обзира да ли је оно дошло из иностраних центара моћи или из редова коалиционих партнера ове владе у којој партиципира Социјалистичка народна партија Црне Горе чији је члан министар Краповић. Важно је бити на власти, без обзира на последице по народ којим се влада и државу којом се управља. Циљ, дакле, и овде оправдава средство.

Како колеге министри спорне Владе тврде да је министар Краповић миран човек, који је то онда моменат када се он ипак претвара од др Џекила у мистер Хајла, можда онда када схвати резултате учинка Владе у којој је и он министар или када на заседању чује критику опозиционих посланика схвативши да они означавају само ону воке попули - вокс деи.

Ми смо, дакле, глас народа и ударац у посланике је ударац у народ који нам је дао поверење и послао нас у Савезни парламент да га представљамо. Шта то

МИНИСТАР БОЈНИ

онда каже народ? Поновићу то данас, без обзира на могућност да ме после изречене критике удари можда и сам премијер или било који други министар ове владе, која је пуна оправдања за силедијство над посланицима једног од њих.

Дакле, др Пекил или мистер Хајд, са тенденцијом да овај надимак понесе сви чланови Владе из редова Социјалистичке народне партије Црне Горе, који су у Подгорици оличење добра, а у Београду пристају на улогу зла.

Оно што је у Црној Гори за критику у Савезној Републици Југославији је за похвалу. И ко то онда да се снађе? Понајмање министри који психички не испуњавају елементарне предуслове за обављање функције министра.

Да предлагачи данашње иницијативе не говоре напамет, довољно је да споменемо Закон о амнестији, приликом чијег усвајања је представник извршне власти ударио представника опозиције. То је закон који је Краповић, као члан Социјалистичке народне партије Црне Горе, критиковао у Црној Гори, а који је у нашем парламенту здушно правдао, закон који амнестира оне који су дезертирали или су одбили да служе Војску у току агресије НАТО-а на Југославију 1999. године. Амнестија се односи и на албанске тзв. политичке затвореника, а у ствари, извршиоце терористичких аката.

Битан је и моменат када је ова Влада предложила овај закон.

Посланици Српске радикалне странке и опозиције тврдили су, а тврде и даље, да је доношење овог закона директно против, односно уперено ка подривању наше одбрамбене моћи. Савезна влада је тврдила, у одбрани свога става, да није, али потврда да су посланици Српске радикалне странке у праву је стигла из редова Војске Југославије, која каже:

"Са доношењем савезног Закона о амнестији није требало журити и није га требало доносити у ово време. Долазе нам на десетине и стотине војних обвезника и њихових родитеља у команду Треће армије и постављају питање - дезертере амнестирасте, а нас поново одводе на југ Србије, докле тако?"

Закон о амнестији може да има негативне импликације на борбену готовост Треће армије. Војска Југославије је забринута и запрепаћена и спремношћу југословенске владе да заради повратак свог ауторитета. Један од начина зараде који је затражио генерални секретар НАТО-а, Џорџ Робертсон, да би уопште хтели да се суоче са активним албанским тероризмом, да се ослободи 500 Албанаца који се под оптужбом за тероризам налазе у српским затворима. Траже и мање војно присуство на југу, као и искључење сваке могућности да се у снагама које би се вратиле у области нађу они који су се раније борили на територији Косова и Метохије.

Савезна влада крије ове чињенице од Војске Југославије, као и то да се планира да се поједини команданти у Трећој армији смене. Наравно, да се смене по налазима из Брисела.

Много непознаница носе приче о Војсци Југославије у скоријој будућности, које у себи треба да рашчисти министар Војске, прво са собом, а терапија никако не сме, ни њему, ни осталим члановима мешовите ДОС-овске и СНП-овске Владе, да буде парламент, нити дисциплиновање посланика другачије мишљења. Терапија може да буде, ако неко из Владе има поблем са свешћу и не може да свари све оно што му Запад налаже да уради - да да оставку, а не да као темпиране бомбе шетају зградом парламента и гледају на коме ће да искале своју политичку немоћ.

Седница на којој се десио министарски инцидент одржана је из два дела започете дискусије Закона о амнестији када се десило зверско убиство српских цивила на путу који обезбеђује КФОР и три полицајца на југу Србије.

Пауза за размишљање трајала је довољно дуго да свако ко је тада подржавао

Партизанска тактика - удри па бежи:
Слободан Краповић

Закон о амнестији постави себи питање - колико Срба треба да буде убијено да би Запад променио политику према нама? У тој паузи стигао је и одговор - терористи могу и даље слободно да врше терористичке акте а наша полиција и Војска морају остати, грубо, али истинито речено, глинене голубови.

Савезна влада, на некаквом тајном састанку, 18. фебрура ове године, показала је спремност да настави са политиком коју од ње тражи НАТО, односно препоручује Џорџ Робертсон. Влада је, дакле, закључила те ноћи да ће Савезна Република Југославија остати доследна мировној политици и повести још енергичније дипломатску акцију, а да се Војсци Југославије и полицији одaje признање што успевају да не наседну на провокације, већ пожртвовано извршавају задатке који су им поверени.

Дакле, НАТО и терористи настављају и даље по старом, а Савезна влада је инсистирала, као одговор на ескалаци-

ју тероризма у нашој држави, да се донесе поменути Закон о амнестији. Можда се неко од министра и запитао колико војника, полицајца и цивила треба да буде убијено да би Влада променила своју државну политику, јер ниједан члан Владе нема право да од својих војника и полицајца прави конкретне покретне мете терористима, а да у суштини не знају да ће их бранити само папирима државног координатора Небојше Човића. Тако је извесни албански песник Есад Мекули некада говорио да су Тита Албанци волели вековима, а данас за ову врсту љубави опасно конкурише Савезна влада.

Албанци ће и државног координатора Небојшу Човића и премијера, који их подржава, ускоро волети вековима. Јер, оклевањем одбране наше земље охрабрују се терористи, охрабрују се и сепаратисти свих боја у Југославији, како на југу тако и на северу наше земље.

Терористи траже демилитаризацију Бујановца, Медвеђе и Прешева, а да би се то испунило, Савезна влада мора понизити југословенску војску, повлачећи је са простора који треба легално да заузму униформисани полицајци, а садашњи албански терористи.

Ових дана смо ми и целокупна југословенска јавност суочени са медијском пропагандом Савезне владе која оно што је лаж већа масе ће лакше прогутати - представља повратак Војске Југославије у копнену зону безбедности као велики државнички успех. Али, ту је увек питање шта овим уласком добијају Србија, Југославија, цела земља и Војска Југославије?

Врућ кромпир за државу

Оно што је посебно проблематично у овој одлуци за Војску Југославије је незгодна позиција простора који треба да контролишемо. По споразуму из Куманова, НАТО са својих 40 хиљада војника је надлежан и одговоран за стање у копненој зони безбедности. Преко ове одлуке Савета НАТО да југословенске војне и полицијске снаге уђу на овај простор је заиста "врућ кромпир" за нашу државу.

У копнену зону безбедности враћен је само одређен број војника и полицајца, а што се тиче полицајца, забрањено нам је да у зону безбедности уђу јединице антитерористичког профила. Најстрожије нам је забрањено да у зону безбедности унесемо тешко наоружање, дакле тенкове, топове и слично. Дакле, очигледно је да трупе НАТО нису желеле да уђу у сукобе са својим пуленима, због којих се ту и налазе, албанским терористима, па је амбасадорима НАТО било лакше да заштите македонску границу, стављајући Војску Југославије и нашу полицију између две ватре, уз многе разлике које носи позиција повратка, ограничење трупа и оружја. Уосталом, да се овом одлуком не штити позиција Југославије него Македоније сведочи изјава изасланика НАТО на Блкану, као што су биле изјаве Данијела Скепара, које то јасно истичу.

Оно што Савезна влада износи као свој успех само је још један у низу невесто повучених потеза на спољнополитичком плану. Запад је прави господар ситуације на кризном подручју и они су одлучили да се југословенској војсци и полицији дозволи да уђу у "балкански троугао смрти", да ми гасимо тај "фитиљ" који су они запалили.

Да само подсетим да велики пријатељи и савезници Савезне владе бораве на нашим просторима од јуна 1999. године и да су тврдили да овде више неће бити никаквог насиља, смрти и ратова а ситуација је гора неко икала.

Терористичке организације од ОВК прерастају и множе се, отварајући нове борбене фронтове. Чекамо да Запад одлучи и акцију у деловима Црне Горе. Како ствари измичу контроли, Американци одлучују да гину наши војници а не њихови, нити желе то да ризикују. Нису они ни најмање невестиги, већ знају да решење кризе не може донети скоро неоружана Војска Југославије, како то славобитно покушава да нам прикаже Савезна влада.

Све је, дакле, у рукама Америке. Њихове трупе КФОР су допустиле да се шиптарски терористи убањују на југ Србије према Македонији, а они неће да их украте јер то, наравно, није њихов интерес. Они нису завршили своје послове ни на Балкану, ни у нашој држави. Онај ко то не види или је слеп или затворених очију ради даље по њиховим стриктним налозима.

Ова Влада је за те потезе и добила похвалу од стране Вилијама Монтгомерија, америчког амбасадора у Београду, који је убеђен да је пут који је одабрала југословенска влада, а који је отелотворен у плану Небојше Човића једини прави пут за бољу будућност, али сигурно не за нашу државну заједницу.

"Пси рата"

Мировни споразум између Југославије и шиптарских терориста и НАТО се не поштује. Ми смо понижени и као држава, а и Војска Југославије. Војска Југославије мора да поштује забрану увођења оклопних возила и другог тешког наоружања. Сваки наш војни потез је под присмотром тимова западне војне алијансе и Европске уније, а терористи су добили прилику да интернационализују свој статус.

Понижени војни врх, који председник државног координационог тела за југ Србије, Небојша Човић, назива "пси рата", а наређење из Брисела, у које генерал-пуковник Владимир Лазаревић пре неколико недеља није хтео да поверује, је извршено. Чистка у највишем војном врху је потврђена. Човић је постао маршал, а намерно је направљена конфузна ситуација да генерал-пуковник Лазаревић, командант Треће армије Војске Југославије изгуби ингеренције над војницима у његовој зони одговорности. Дакле, Савезна влада наше генерале назива "пси рата", али зато их изједначава са тзв. ослободилачком војском Прешева, Бујановца и Медвеђе, терористичком организацијом којој се омогућава да учествује у политичким

преговорима. Они који су окрвавили руке над нашим подлицајима, војницима и цивилним становништвом седеће за преговарачким столом.

У непримереним објашњењима, један од чланова Савезне владе и Координационог тима, Милован Чогурић, изјављује да њихови команданти неће бити за преговарачким столом, али истиче, неће ни наши, стављајући знак једнакости између нас и њих. Можда може да се стави знак једнакости између НАТО, Шефкет Муслије и Небојше Човића, али између припадника команданта Војске Југославије и терориста, то је чак и више од оних десет сугестија САД, које ова Влада треба да испуни до 31. марта ове године.

Све је то, изгледа, у складу са председниковим обећањем да ћемо се вратити у међународну заједницу, поштујући принципе националног и државног достојанства. Дакле, Савезна влада оваквим начином одбране земље, папирима, показује несхватљиву равнодушност према судбини и Србије и Југославије.

Можда је дилема за неке и неподношљива, али ниједан министар не даје оставку. Радије даје ударце посланицима југословенске скупштине а касније исту ту руку пружи америчком амбасадору у Београду. Чекајући Годоа министри некога ударају а са некима се рукују.

Од 4. новембра прошле године прошло је довољно времена да нам постојећа Влада покаже и докаже своје способности и на економском плану. Обећавали су нам еуре, доларе, марке, које наводна тзв. међународна заједница само што није уплатила за обнову југословенске привреде.

Обећања лудом радовања

Председавајући: Немојте ово разумети као агресију на Српску радикалну странку, имате наклоност председавајућег, али је прошло предвиђено време.

Стара прича: терористичке "провокације" на југу Србије не престају

Похвале владама ДОС-а:
Вилијам Монтгомери

Савезна влада и даље верује да ће политиком попуштања иностранству, пре свега Америци, некакав новац ипак стићи у земљу. Попустили или не попустили, пара неће бити, било шта да уради. Можда и то неки од чланова Владе схватају и да је целокупна политика коју води ова Влада трагичан промашај, који нико касније неће моћи да исправи, али и даље оставки нема.

Обећања, као што знамо, су увек бесплатна, али исто тако знамо и да је америчка лезива – нема бесплатног ручка. Американци своју помоћ условљавају, поред горе изнетих услова, и сарадњом са Трибуналом у Хагу. И то је, очигледно, један од приоритета ове Владе.

Изручење наших грађана је облик сарадње који је једино пожељан од Савезне владе. За наш народ, за нашу традицију овакав потез неће моћи опрати ни лако ни брзо никог из редова Савезне владе. Хашки трибунал испоставља српском народу стално нове и тајне оптужнице, тако да се сваки Србин потенцијално налази на тајном списку и очигледно је да дужина списка није завршена прича.

Председник Владе је, ако ме сећање не vara, у свом експозеу 4. новембра прошле године, не тако давно, нагласио да сарадња са Хашким трибуналом није приоритет Савезне владе коме би подрелили друге задатке, али га зато министри из редова његових коалиционих партнера свакодневно демантују. Тако, министар иностраних послова Горан Свилановић тврди да ће Влада сарађивати, јер би било неугодно да се наши аранжмани са међународним економским организацијама доведу у питање због несарадње. Дакле, и штап и шаргарепа су ту. Али још горе, коалициони партнери Социјалистичке народне партије Црне Горе - ДОС тврде да ће доношењем закона...

(Председник упозорава на дужину излагања). Ја сам известилац, ја се извињавам.

Председавајући: Не, не, можете да будете шта год хоћете, али смо гласали да се овде не може говорити дуже од петнаест минута.

Маја Гојковић: Не могу да будем шта хоћу. Могу да будем посланик само, или министар у овом Парламенту.

Председавајући: Можете да будете известилац у име своје странке, која је поднела захтев.

Маја Гојковић: Не, у име потписника.

Председавајући: И у име потписника, али говорите већ више од двадесет минута.

Маја Гојковић: Шта да радим?

Председавајући: Не можете да радите ништа друго, осим петнаест минута да говорите, као и сви. Изволите.

Маја Гојковић: Ви знате, ви сте сведок да мене Радоман Божовић није могао да склони са ове говорнице.

Председавајући: Немојте, немојте.

Ја вас ценим као једног умереног посланика и дајте ипак приведите то крају.

Маја Гојковић: Ево, колико има, толико ћемо се задржати овде, наравно.

Председавајући: Е па неће моћи.

ДОС и СНП дувају у исту тикву

Маја Гојковић: Али, још горе, коалициони партнер СНП Црне Горе - ДОС тврди да би доношење закона о сарадњи са Хагом могло да штети њиховом коалиционом партнеру на савезном нивоу, што значи да чим прођу избори у Црној Гори сарадња са Хашким судом добија нагло на приоритету. Па за добробит југословенске државе, било би добро да се министри СНП и ДОС договоре на седницама Владе ко говори истину и шта је заиста наша државна политика, или су се већ договорили, а да јавност то не зна, па министри играју игру доброг и лошег полицијца, а у суштини мисле и раде исто.

Знам да ће премијер у одговору, или министар правде, али он није овде, ипак премијер, рећи да са Хашким трибуналом треба сарађивати, јер је то наша реалност и слично, али реалност је и да

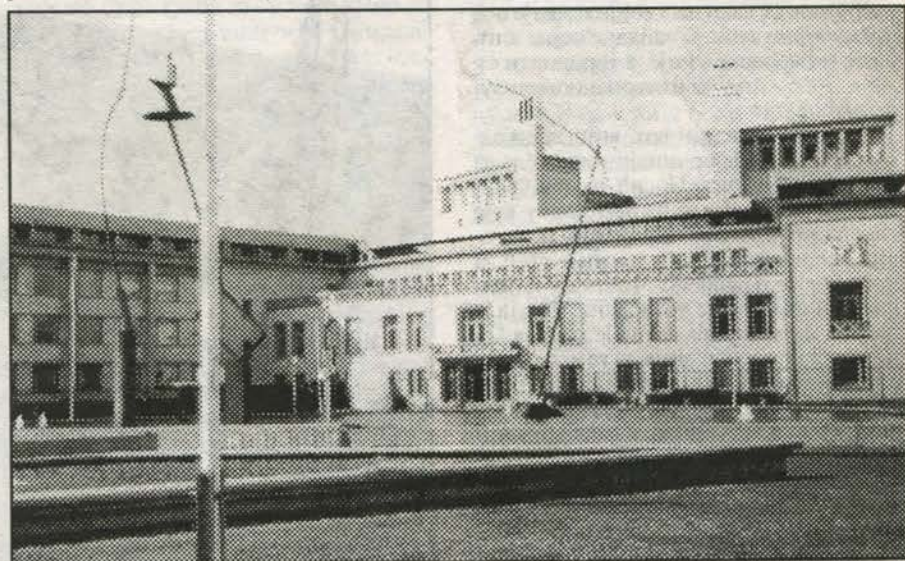
тај суд, ако га тако можемо назвати, не престано мења правила кривичног поступка, тузилац је интегрални део тог суда, подижу се тајне оптужнице, допуштају се тајна сведочења, без могућности адвокатима и окривљеном да прате њихове реакције при давању исказа, колико окривљени треба да буду осуђени. Реалност је и да сарадњом са овим такозваним судом признајемо и постојање ловаца на људске главе, који киднапују оптужене по Југославији и Републици Српској. Сигурна сам да било шта у овом погледу да урадите, новац, коме се ова Влада нада, неће доћи. И други су били више него кооперативни, па су ипак свој народ оставили у беди, дуговица и незапослености, а сами су добили пут, свилени гајтан, у знак захвалности за пружену сарадњу.

Поштовани посланици, све ово изнето су резултати досадашњег рада ове Савезне владе. Потрошена су, наравно, очекивања, а ништа није урађено.

Будућност Косова и Метохије, самим тим неизвеснија. Тероризам на југу Србије доживљава своју ескалацију, припрема се и север земље, Влада припрема прописе за сарадњу са Хашким трибуналом, док на економски аспект пропадања наше земље нико не обраћа пажњу. Привреда стоји, редовне су једино рестрикције струје.

Тиме што немате намеру да се позабавите побољшањем стандарда грађана, подстрекавате сецкање ове државе по празном тањиру.

Званична Црна Гора прети отцепљењем, које ова Влада подстиче тиме што не враћа своје одузете ингеренције, већ се прилагођава насталој ситуацији. Отцепљење Црне Горе изазива ланчану реакцију, домино-ефекат, одвајање Косова и Метохије од Србије. На северу државе, поједини лидери ДОС-а буквално политички дивљају, стављајући у исту раван Црну Гору и тзв. војвођанско питање. И они су подстакнути нечињем Савезне владе по овом питању. Круна тих догађаја је Декларација о неotuђивим и сувереним правима грађана и народа Војводине. То је декларација са малициозним разбијањем Србије.

Уцена Запада: услов за добијање помоћи, сарадња са Хашким тзв судом

Интересантно је да експертска група говори у тим документима о народу Војводине, а Срби у Војводини чине 70 одсто становништва тог дела Србије. То не треба много да нас чуди ако смо упознати са саставом експертске групе, која не ради ништа друго, док препишује одредбе правила понашања Ференца Гласа из 1993. године, иначе мађарског академика, који се залаже за ревизију Тријановског споразума из 1920. године. Одговорност Владе за ово је огромна, јер су у наведеном експертском тиму многа имена, која раде одредбе многих предлога закона који су у припреми у Савезној влади, под покровитељством министра Момчила Грубача, а у многим стварима консултант им је професор Тибор Варали, који је формално именован за саветника у Министарству иностраних послова.

Дакле, за све што се у овој држави дешава крива је Савезна влада, и за Црну Гору, и за Косово и Метохију, југ Србије и Војводину. Јер, гледајући све ово затворених очију, вршите подстрекивање ових сепаратистичких тенденција. Како наша држава треба да изгледа, закључи, препоруке, упутства стижу директно из Будимпеште, а ви то, наравно, толерирате.

У овом саставу Владе свако жели да оствари неке своје амбиције. Налазе се у стању када једни покушавају да искористе друге, ради постизања сопствених циљева, ДОС - СНП, а СНО - ДОС.

Циљеви су дијаметрално супротстављени, а можда и нису, али се бојим да ако ова влада потраје у овом саставу, неће више бити потребе за решавањем ове дилеме. То је реалност вишемесечног рада Владе. Уласком у коалициону Владу са партијама ДОС-а, Социјалистичка народна партија Црне Горе омогућила је отварање ове Пандорине кутије. Све су то чињенице од којих се не може побегнути. Фрустрације које поједини министри исказују, немоћни да менају политику своје странке и Савезне владе, ударајући савезне посланике, нису никакво оправдање.

Немогућност да се помири са гласно изговореним и другачијим политичким мишљењем и са чињеницом да као носилац дела извршне власти мора бити уздржан, толерантан, спреман да као министар борбу са посланицима води једино снагом аргумената, не препоручује министра Краповића за даље обављање министарске функције, а како је Савезна влада у целини дала подршку свом министру, манифестацији насиља према опозиционим посланицима и тиме исказала своју неодговорност, предлажем да парламент исказа гласањем своје неповерење Савезној влади.

Каква влада такав обичај

Поштовани посланици, за крај, само да нагласим да су поступци оних који имају велику власт већег значаја. Уколико је положај виши, утолико његов носилац има мање слободе, утолико он сме мање и волети, и мрзети, а најмање се сме љутити. Код обичног грађанина ту је у питању гнев, а код министра је то

охолост или сујета, а охолост је особина која је у противречности са духом државничког схватања.

Како је прошло више од стотину дана откако је Савезна влада изабрана, посланици су првенствено очекивали подношење рачуна шта и како је урађено, а не ударац у главу од посланика. Али, каква је влада, такав је и обичај.

Очигледно, чудна су данас времена и чудна схватања односа Владе и Скупштине. И парламент то зна, и председник Владе то види, али је спорни министар ипак министар, учествује у раду Владе, сигурно у мислима осуђује све нас који га критикујемо. Министар је то и данас, никако да би умањено, већ напротив, да би још више ојачао своју дрскост и до год буде некога ко се буде одважио да брани поступак ударца, министар ће министровати. Али, све су то очигледно учесници истог безумља. Сви чланови Владе седе у овом нашем дому, најсветлијем и најважнијем већу у земљи и надам се да не помишљају о погубљењу свих нас.

Влада, очигледно, није хтела да казни једног од њих, утркивала се у неукусу са једне стране, изражавајући путем саопштења жаљење због догађаја, тражећи оправдање дилемом министар или посланик, а с друге стране, шалећи се на граници неукуса на рачун једног од посланика, једног од нас.

У записнику са седнице Владе стоји - и да је министар одбране морао тако да реагује, јер је требало да се супротстави вербалном насиљу у Скупштини. Тако је Савезна влада према јавности упутила жаљење, али је бес и дрскост интерно ипак хвалилила.

Дакле, ако се из Савезне владе, сагледавајући целокупно њихово понашање поводом овог догађаја и целокупан начин вођења спољне и унутрашње политике смени само један министар, посланици ће се ослободити само за кратко време брине и страха за последице критике Владицих потеза. Као што се болесници које тресе грозница кад се напију хладне воде освеже, те изгледа на први поглед да им је боље, да би се затим теже и јаче мучили, тако би и ова болест од које болује наша држава, олакшано било, можда, оставком министра одбране, али ће затим, ако остали остану живи и болест још теже планути. Хвала на разумевању.

Председавајући: Господо посланици, с обзиром на околности допусти сам прекорачење и то огромно прекорачење времена, супротно ономе како смо гласали.

Убудуће, свако ко је за овом говорницом, мора поштовати оне одлуке које смо претходно донели и Пословник. Зато вас молим да се убудуће сви посланици придржавају времена и временских ограничења, која смо овде донели.

Сада би био ред да реч дам председнику Владе.

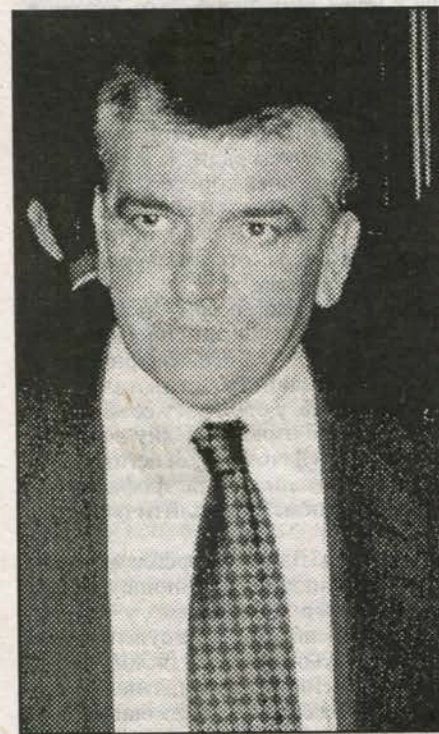
Међутим, бојим се да је превише изнетих квалификација Владе које превазилазе оно питање које је било најављено, тј. инцидент који се догодио у Скупштини. Ја бих дао паузу од 15 минута да влада припреми и скицира одговор на овај захтев који је наведен.

(Жагор у сали)
Нема потребе. Ако немају, ја сам хтео да будем коректан.
Дакле, ако влада нема потребе да скицира одговор, онда дајем реч председнику Владе.

"Успјешна" влада

Зоран Жижкић: Поштовани савезни посланици, дакле, данас на дневном реду имамо: Предлог о гласању неповјерења Савезној влади на основу акта кога су поднијели посланици у овој Савезној скупштини из редова Српске радикалне странке и Социјалистичке партије Србије.

У овом предлогу о гласању неповјерења Савезној влади и у овоме што је изнио представник предлагача налази

Како ветар дува: Зоран Жижкић

се веома мало чињеница и аргумената који указују на то да је влада за ових четири мјесеца била та која није у пуном и правом смислу те ријечи извршавала своја обавезе, која је лоше радила, како би се тој влади изгласало неповјерење.

Ја ћу само навести да у самом акту који је предлагач поднио за изгласавање неповјерења влади стоји, између осталог, да се влада не може похвалити неким успјехом, "неким успјехом" за ово вријеме. Дакле, ни у самом акту предлагач се није одважио да досадашњи рад Владе, кад већ тражи њену смјену, означи као неуспјелу, чиме је, истовремено, показао и саму чињеницу релативовања једног оваквог акта.

Даље, у самом...

Председавајући: Молим посланика Шенела да не омета рад, немојте добацити.

Зоран Жижкић: Даље, у самом излагању које смо имали од стране представника предлагача, осим неких, рекао бих више популистичких теза, теза које мо-

гу имати више демагошки карактер него што представљају у суштини стварност и чињенице, покушало се указати на неке слабости у раду Савезне владе, које су се на овај популистички и демагошки карактер представиле као једна катастрофална политика Савезне владе у политичкој, економској, социјалној сфери и томе слично.

Заиста морам да кажем, желим то овде да кажем, јер ми смо у Влади озбиљни и одговорни људи, није Влада радила све како треба, није Влада радила добро, Влада је имала у свом досадашњем раду и неких грешака. Могло се и боље радити, али у сваком случају, када за ових четири мјесеца у овако тешким приликама оцјењујемо рад Владе, сасвим сам сигуран, а то је и став јавности, да се рад Владе може оцијенити сасвим сигурно као успјешан.

Наиме, треба поћи од тога да је Влада своју функцију и свој посао почела у приликама које одавно нијесу биле неповољније, него што су биле онда када је Влада почела да ради, да је Влада од оног редовног рока који се уобичајено даје по правилу свакој Влади претпостављеног рока од 48 мјесеци, потрошила четири мјесеца. И, шта је она урадила за та четири мјесеца?

Ево, ја ћу се сада осврнути на основне поставке из самог акта и на критике које су се чуле са ове говорнице од стране представника предлагача.

Прије свега, у овом акту се каже - да Савезна влада изражава једну негативну енергију и да том својом негативном енергијом доводи до катастрофалне социјалне, економске и политичке ситуације.

Тачно је да Влада ове проблеме решава једном заиста енергичношћу, међутим та се енергичност само, у ствари, користи за решавање ових суштинских питања, јер уколико не би било енергије, и то позитивне, а не негативне енергије у раду Владе, онда заиста ови озбиљни и сложени проблеми који се налазе пред нама тешко би се могли решавати.

Оно што опозициони посланици нама најчешће замјерају јесте то што смо заузели један политички сасвим нови курс у намери да државу уведемо у нову етапу конструктивнијег приступа проблему.

То се чуло и са ове говорнице од стране представника предлагача. Могу рећи да тај нови курс који ми носимо, у ствари, треба да допринесе трајнијим и стабилнијим решењима и да омогући услове за привредни и пуни економски опоравак земље.

Што се пак тиче опаске да се ми налазимо у једној ситуацији која је политички знатно гора од оне коју је наслиједила Влада када је почела да ради и када је овде била изабрана, то просто и једноставно није тачно. То не треба посебно објашњавати. То се, у ствари, види голим оком и то осјећа сваки грађанин ове земље. Да ли треба да подсетим на оно сивило изолације, на санкције, на оно безнађе које је постојало у претходном периоду. Ја знам да политичка ситуација није сјајна, али у сваком случају, у односу на оно што смо имали,

сада када смо се вратили у међународну заједницу, када смо чланица Уједињених нација, када смо успоставили дипломатске односе са свим земљама, када смо успоставили дипломатске односе са свим сусједима, када развијамо добросусједску сарадњу, никако се не може рећи ни ти може стајати једна таква констатација.

Још једанпут, нисмо направили ни ти један једини корак који је испод националног дигнитета. Дакле, овде се прича, они ће урадити ово, урадиће оно, а

није чуо и који је био сведен на официјелно ћутање. Активирали су се синдикати и друга удружења грађана, невладине организације, политичке и друге организације, а појачава се и присуство људи који долазе из иностранства, заинтересованих за привредни живот наше земље, партнерство и улагање капитала.

На таквој политичкој сцени отварају се прилике за јавни живот, за размину ставова, за пунији демократски живот. Показало се да стара пракса доноше-

Последица погубне политике ДОС-а: дивљање цена

ја сад само позивам посланике да кажу који је то озбиљан и крупан корак у враћању у међународну заједницу а да је Влада то учинила испод националног и државног достојанства, у сарадњи са међународном заједницом и међународним институцијама.

А, што се пак тиче политичке ситуације на унутрашњем плану, ту је ситуација још повољнија. Наиме, минулих мјесеци, у политичком животу на сцену су се вратили интелектуалци чији се глас до савезних избора у политици

ња одлука из једног центра може бити превазиђена децентрализацијом система одлучивања. То је процес који треба стимулисати, процес на коме ће ова Влада инсистирати убудуће.

У предлогу, као и у излагању представника предлагача, помиње се такође и економска ситуација, да је она такође гора него што је била прије него што је ова Влада почела да обавља свој посао. Што се пак економске ситуације тиче, ја овде морам рећи да она још није боља, али је очигледно да су постигнути одре-

ђени резултати који се односе, прије свега, на постизање макроекономске стабилности. Курс је формиран и већ дуже од три мјесеца он се креће у односу на немачку марку 30 динара. Сјетимо се само какав смо претходни период имали у том погледу. Истовремено дошло је до пораста девизних резерви земље и оне тренутно износе око 580 милиона долара. У односу на вријеме када је образована Влада то је пораст од око 300 милиона долара за ово вријеме.

Сиромашни у богатој земљи

У области цијена избегнута је опасност од избијања хиперинфлације која је могла да настане због нагле либерализације цијена коју је извршила претходна Влада Србије. Плате су порасле и сада износе, уместо почетних 80 марака када је Савезна влада почела да ради, 140 марака у просјеку. Ја се сјећам, када смо то изјавили са почетком рада Савезне владе да је то била сензација која је била просто неvjероватна и која се нашла на насловним странама свих дневних листова. То је, наравно, далеко испод потреба просјечне породице али представља знак опоравка и благог опоравка и кретаня привреде у добром правцу.

Економска ситуација јесте тешка, али она није катастрофална, и у сваком случају је боља него у манлату претходне владе. Истовремено, предузете се озбиљне мјере за спровођење економских реформи које ће омогућити брже укључивање земље у европске и друге интергације. Започет је процес преговора са Европском унијом за закључивање уговора о стабилизацији и асоцијацији, добијен бесцарински третман за извоз робе што ће значајно у неком периоду који је пред нама и у процесу обезбједити да подстакне привредну активност.

Ових дана се воде преговори са мисијом Међународног монетарног фонда, за закључивање стенд бај уговора. Такође, отпочети су преговори са Париским клубом повјерљиваца за репрограмирање и отпис дугова.

Чињеница је да се процес реформи већ доста дуго одлаже, да је био доста дуго одлаган, боље рећи, и да ће своју реализацију доживјети у извесном успореном облику, уз све кризе које потресају регион, а у знатној мјери појачаће негативне социјалне ефекте које економска транзиција наче прати. То треба искрено рећи. Међутим, то је само непријатна фаза за којом слиједи нормализација свих токова друштвеног живота.

И, оно што је циље наших напора је етапа просперитета и пуног демократског живота Савезне Републике Југославије. Наравно, ово је најтежа фаза кроз коју морамо проћи током наредних месеци. Та фаза ће бити од стране Савезне владе и у домену њене надлежности праћена адекватним социјалним програмом. Очекујемо да ће и други инструменти социјалне солидарности бити активирани како би се омогућило да најслабији и најугроженији, што и јесте наш циљ, што лакше преброде тај период. Међутим, у другој следећој фази,

која ће трајати знатно дуже, ми ћемо биљежити видно постепени, не толико брзи, али у сваком случају просперитетнији, боље рећи, непрестани развој за који постоје сви предуслови.

Нема разлога да живимо сиромашни у богатој земљи, нити да плаћамо страну памет, поред толико домаће. За нама је традиција. Пред нама је вријеме да покажемо да смо земља лидер у региону, и то економски лидер, и политички лидер, а доказе за то треба пружити на најупечатљивији начин. Простора за доказивање имамо много. Надамо се да ће то огромно растојање од афричког, кога смо затекли, до европског стандарда, коме тежимо, превазићи врло брзо и са што мање траума.

Што се тиче политике Савезне владе у погледу одржања и територијалног интегритета и суверенитета Савезне Републике Југославије, морам да кажем да овде апсолутно не стоје разлози које је поменуо представник предлагача. Дакле, уз сво поштовање према дами, они заиста немају ништа приближно реалношћу. Напротив, политиком Савезне владе, што веома лако и јасно оидје могу илустровати и показати, појачана је, прије свега, међународна подршка интегритету и суверенитету Савезне Републике Југославије, а проблеме које смо затекли одмах после доласка Савезне владе са преливања кризе са Косова и Метохије, што је био затечени проблем проблем које десетинама година траје на југу Србије, па на околне земље, мислим да решавамо на прави начин.

Само ћу вас подсетити да је Министарски савет Европске уније, за разлику од ранијих ставова према нашој држави, када је наша држава била осуђивана, тада је била стално у позицији кривица, у позицији осуђеника и кажњеника, заузео став да је федерални оквир најбољи оквир за заједнички живот Србије и Црне Горе, подржавајући тако истовремено и Савезну владу. Веома снажна подршка и политици Савезне владе и оно што је још значајније, савезној држави, дата је у оквиру Савета безбједности Уједињених нација. Сви контакти које имамо говоре о томе да се овјде даје значајна подршка савезној држави, што је у сваком случају нешто што је значајно, што мијена однос према нама. Сада само зависи од нас како ћемо и хоћемо ли тај заједнички живот обезбједити и наставити заједно.

Са своје стране, Савезна влада је у процесу хармонизације који је до сада текао и који је прекинут једностраном одлуком црногорске Владе настојала да обезбједи један оквир да тај процес хармонизације односа између Црне Горе и Србије тече, ничим са своје стране није допринела да се продубе разлике, да се продубе подјеле, да се успоставе неке баријере између Црне Горе и Србије. Напротив, радила је све у интересу процеса хармонизације. Савезна влада ће ту политику и наставити.

У зони безбједности смо примјенили један модел који већ сада показује своје праве резултате и који без обзира на ову популистичку оцјену слабости

тога модела у суштини представља прави модел за рјешавање кризе у копненој зони безбједности. Не само што су успјели конкретни кораци и што ће успједити даљи кораци који ће значити укидање те зоне безбједности и могућности да се терористи из копнене зоне безбједности врате онамо одакле су и дошли, него се ту десио један значајан политички преокрет. Тај политички преокрет се огледа у томе што Савезна Република Југославија постаје партнер за рјешавање проблема како у том дијелу, тако и што је веома значајно читавом Балкану.

Сасвим сада међународној заједници постају јасне ствари, које су долуше и раније биле говорене, да је Косово и Метохија озбиљан проблем, да тај проблем траје деценијама и да се не може ријешити. После 18 мјесеци они су увидјели да јесу били у праву сви они који су тако говорили. Јасно се сада показује да тај проблем није само демократско питање, већ последице ових догађаја који се дешавају у Македонији, што је Савезна влада такође подржала, а што су предстваници моје партије увијек говорили – државно питање пар екселанс, тако да у суштини сада Савезна Република Југославија постаје чинилац и партнер за рјешавање тих проблема не само у том дијелу, него и у читавом региону.

Дакле, одосуђеника, оног ко је кривац за све, Савезна Република Југославија је постала активни учесник без кога се то не може ријешити. То је једна значајна промјена у односу на однос према Савезној Републици Југославији за који је заслужна ова Савезна влада.

Ја нећу посебно говорити о успјеху повратка у међународну заједницу, без кажем националног и државног дигнитета, повреде, хоћу само да кажем да је обезбјеђење столице у Уједињеним нацијама, уз све ове предности које имамо, такође учинило и то да Црна Гора остане без столице, да се она прича о двије столице у Уједињеним нацијама отклони, што је значајан допринос даљем настојању да сачувамо нашу заједничку државу.

Од ових приговора, којих смо још имали, желим нешто кратко да кажем.

Сарадња са Хашким судом

Око питања Хага и сарадње са Хашким трибуналом, дакле, почев од оних ставова који су изречени у мом експозеу, није у суштини у практичним потезима направљено ништа што би у суштини одступало од тога. Дакле, сасвим је јасно и природно да Савезна Република Југославија, која је чланица Уједињених нација, треба и мора да сарађује са свим међународним институцијама. Једна од тих институција јесте и Хашки трибунал. Међутим, та сарадња са Међународним институцијама треба да допринесе стабилизацији демократских процеса у Савезној Републици Југославији, с обзиром на све ове тешкоће на које nailазимо и које имамо и на све проблеме које решавамо.

У Савезној влади је сада, послјије по-сете тужиоца Хашког трибунала, у то-ку израда закона о сарадњи са Хашким трибуналом и када тај закон буде готов, он ће бити понуђен овом парламенту, а онда ће посланици моћи слободно да се изјасне о том закону, да виде шта све он садржи, као и да ли је прихватљив или не.

Дакле, сви посланици ће гласати о то-ме, гласаће за закон или неће гласати за закон, чиме ће се у суштини показати то питање сарадње и ријешити у самом овом парламенту. То је оно што сам имао да кажем, као начелно, на ово што је ре-као представник предлагача, а о поједи-ним питањима самог рада Савезне вла-де говориће и министри Савезне владе и одговараће на питања уколико то бу-де било потребно.

Дијалог о Пословнику

Председавајући: Захваљујем се пред-седнику Савезне владе.

Господо савезни посланици, отварам претрес о предлогу, али бих претходно учинио један апел, односно замолио бих вас да ми помогнете да одржавамо нор-малан ток седнице, што значи да се при-државамо времена које смо овде изгла-сали.

Друго, да не употребљавамо оне речи које нису дозвољене ни по Пословнику, увредљиве су, како не бисмо подизали температуру, него разговарали на један нормалан и трезвен начин.

Према томе, отварам претрес.

Ко се јавља за реч?

Али, да не буде неспоразума, госпо-дине Шешељ, седам минута као посла-ник.

Др Војислав Шешељ: (упадица с мес-та) 15 минута.

Председавајући: Не можете добити 15 минута. Не можете имати десет својста-ва. Ви сте могли то као шеф посланич-ке групе да предложите. Ваша група је предлагач. Постаните посланик на ми-ру. Ја вам дајем објашњење.

Др Војислав Шешељ: (упадица с мес-та) Тражим реч по Пословнику.

Председавајући: Добићете је. Нисам ја завршио, не морате ви овде увек држа-ти реч.

Ја сад саопштавам да смо гласали и да ћемо се тога придржавати.

Не желим да направимо било какав инцидент. Апелујем на вас на то, да тих 7-8 минута, у којима ви овде хоћете да се борбено изражавате, нису толико зна-чајни да уносимо неред у поштовање Пословника и поштовање датог време-на.

Сада изволите, по Пословнику.

Др Војислав Шешељ: Прво, по Посло-внику.

Како ви можете да кажете...

Председавајући: Не можете прво и друго, него ако је по Пословнику.

Др Војислав Шешељ: Ја говорим по Пословнику.

Председавајући: Изволите.

Др Војислав Шешељ: Како ви можете да кажете...

Председавајући: Која тачка?

Било би лоше (по министра одбране) да сам га стигао: др Војислав Шешељ

Др Војислав Шешељ: По Пословнику у целини.

Председавајући: Онда, знате ли коли-ко има тачака Пословник?

Др Војислав Шешељ: О свим тачкама Пословника, господине Мићуновићу.

Председавајући: Па, не можете о свим тачкама.

Др Војислав Шешељ: Прво, како ви мо-жете да кажете да ја имам намеру да се борбено изражавам? Сад сте то рекли.

Председавајући: Већ сте у досадаш-њем раду то показали.

Др Војислав Шешељ: Није тачно.

Председавајући: Јесте, у претходном раду.

Др Војислав Шешељ: Даље, по Посло-внику иницијативу је поднела група од 22 посланика, а не посланичка група. Није овде био представник посланичке групе Српске радикалне странке, него представник групе од 22 посланика, пре свега, пет посланика Српске радикалне странке.

Иницијативу за неповерење Влади не може поднети посланичка група, не-го група посланика из разних странака. И ово је група посланика из разних стра-нака. Њихов извештај је говорио, а не представник Српске радикалне стран-ке.

Према томе, не можете да ми одузме-те право које сте ви изгласали, да шефо-ви посланичких група говоре по 15 ми-нута.

Председавајући: Ако ви инсистирате да нисте иницијатори тог целог потеза, онда изволите, имате и тих осам мину-та, немојте правити од тога драму.

Др Војислав Шешељ: Молим вас, ја нисам као шеф посланичке групе ини-цијатор, него као савезни посланик, без обзира из које сам посланичке групе. Иницијатива је била српских радикала, што се види из овога, али је ово предлог групе од 22 посланика.

Председавајући: Имате реч 15 мину-та. Изволите.

Др Војислав Шешељ: Имам 15 мину-та.

Председавајући: Имате.

СНП продао веру за вечеру

Др Војислав Шешељ: Е, драго ми је да сам вас убедио. Али, видите како тешко говорим и нисте требали да ме мучите на овај начин.

Председник Савезне владе, Зоран Жи-жић, који најалост оде из дворане, ов-де је изнео један хвалоспев о раду Са-

везне владе. Међутим, он нема ничим да се похвали овде. Прво, изнео је неистину да је сада 500 и нешто милиона у девизним резервама, а да је то повећање од 200 и више процената. У Народној банци Југославије затечено је 400 милиона и о томе је сведочио ваш гувернер.

Даље, овде је говорио председник Савезне владе о повећању просечне плате, наводно од 80 до 120 или 140 марака, није ни битно. Шта значи то повећање, кад је код нас и марка увелико девалвирала? Само је струја поскупела за 400 процената, а о хлебу, млеку и осталим стварима да не говорим. Нема код нас реалног повећања, на делу је реално смањење плата. Говори Зоран Жижич о новом курсу. То није никакав нови курс Савезне владе.

То је нови курс Социјалистичке народне партије, која је на изборе изашла са једним програмом, као брат близанац Социјалистичке партије Србије, а после избора преузела други програм, што би Срби у Црној Гори рекли "продали су веру за вечеру". Сада су преузели програм, до избора, противничке странке и тај програм спроводе.

Даме и господо, један је био конкретан повод за ову иницијативу, али се расправа води о понашању целе Владе по свим питањима, да нема неспоразума.

Српска радикална странка, када се десило овај инцидент, била је врло коректна. У парламентима се дешавају инциденти. У југословенском и српском парламентаризму било је тешких инцидента, не само туча. Дешавало се и да један посланик убије двојицу или тројицу других посланика. Али, то су инциденти међу посланицима.

Никад се није десило да министар удари посланика. Не знам, иако се тиме много бавим, да се десило у историји европског, па и светског парламентаризма, да је министар ударио посланика. Шта би се десило са било којом европском владом да је министар одбране ударио посланика опозиције? То је кључно питање поводом инцидента.

Ми, радикали, били смо веома стрпљиви. Чекали смо да се изјасни Савезна влада. Чекали смо да господин Драгољуб Мићуновић поднесе кривичну пријаву против министра одбране или да ту пријаву поднесе председник Савезне владе, министар унутрашњих послова или министар правде. Не само да они то нису урадили по службеној дужности – по службеној дужности били сте очевидци кривичног дела, а нисте ни обавештени. Немате службену дужност, јер ви као министар унутрашњих послова не смете ни да се мешате у свој посао.

Министар одбране побегао на време

Зоран Живковић: (упалица с места)
Нисам био ту.

Др Војислав Шешељ: Убедили сте ме, господине Живковићу, сада вас више не окривљујем. Настављам да окривљујем господина Мићуновића, Жижича и Грубача.

Даље, шта је још по среди? Како је могуће да Савезна влада, уместо да поднесе иницијативу за смену министра ко-

ји је ударио посланика, оправлава његов чин. Читали смо из записника са седнице Савезне владе, који је објавио "Блиц", колико се сећам, ваљда је дошао у посед записника, да је анализа догађаја досезала зону хумора. То је за вас хумор. Мене то не чуди, јер ваша влада је настала на зграшћу зграде Савезне скупштине. Да би ваша влада била формирана, морала је бити запаљена зграда Савезне скупштине, то је проблем.

Затим, Слободан Орлић, савезни секретар залужен за информисање, каже да је Краповићев поступак емотивна реакција. Можда јесте, али за такве емотивне реакције постоје психијатри. Није Савезна влада колективни психотерапеут психијатријске струке. Није то место где ћете ви лечити фрустрације једног психички болесног човека.

Председавајући: Упозоравам вас, господине Шешељ.

Др Војислав Шешељ: То није никаква увреда, господине Мићуновићу, то је медицинска дијагноза.

Председавајући: Ја сам вас само упозорио да не правимо проблеме.

Др Војислав Шешељ: Нема ништа неправилно.

Даље, он каже: "Да је то учинио министар вера, било би чудно, а пошто је то урадио министар одбране, сасвим је нормално. Морао је тако да реагује". Ко сте ви, господине Орлићу? Имате ли ви морала, образа? Имате ли неко образовање? Колико чујем, немате. Неку сте диплому, додуше, "склепали" на БК Универзитету, али образовање немате никакво. И да имате елементарно образовање не бисте могли ово да изјавите. Да имате част и образ, не бисте могли ово да кажете.

Шта каже министар Борис Тадић? Он каже да је негативна енергија експлодирала када је Шешељ омаловажавао Краповићеву функцију. Шта да не омаловажавам функцију министра? Ја сам опо-

зиција, то је мој задатак. Овде је моја дужност да омаловажавам и Владу и министре. Ова наша иницијатива омаловажава Владу, целу Владу и вас лично.

Како сам ја то омаловажио Војску Југославије? Ви сте омаловажили Војску Југославије када сте поставили таквог министра и када сте поставили Небојшу Човића за маршала и поверили му команду над једном великом војном јединицом, издвојивши ту јединицу из Војске Југославије из нормалне командне структуре.

Затим, кажете да је реч о огромној акумулацији насиља свих претходних година. Ви сте највеће насиље овде изазвали, спаљујући зграду Савезне скупштине. Већег насиља никад није било.

Добро је дошло што сам ја спречен да узвратим ударац. Добро је што је министар одбране на време побегао, а било би лоше да сам га случајно стигао.

Видите, господине председниче, спремајући се за ову седницу, као добро информисан човек, а имајући добре везе и у црногорској полицији, јер пре више година, док је ДПС био јединствен, та црногорска полиција на јуначким рукама ме је носила као правог војводу кроз српску Боку, ја сам добио од бившег високог функционера Министарства унутрашњих послова факс са конкретним подацима који се односе на министра Краповића. Ви из Социјалистичке народне партије све сте то знали.

Прво, да је био лекар у Которској болници, да је тамо имао више туча са колегама, да је извесног хирурга, др Мићића, с леђа ударио песницом јер су се случајно споречкали око посла, имали су различито мишљење око посла и да је због тих инцидента најурен из Которске болнице и да је примљен у Војномедицинску установу у Мељинама.

Тамо је за новац ослобађао младиће служења редовне војне обавезе, а у току рата за 1000 до 3000 немачких марака је

Нови маршал: Небојша Човић

ослобађао војне обвезнике од мобилизације, потписао се бивши високи функционер Министарства унутрашњих послова.

Слободан Краповић: Који?

Ноторна лаж председника Владе

Др Војислав Шешељ: Ово је факс који сам од њега добио. Читајте "Велику Србију", све ће бити објављено.

Лепо се смејете, само ће вам се тај осмех заледити. Онај ко се тако гласно на све ово смеје, показује да нема ни части, ни образа, ни морала, ни људског достојанства, ни ништа друго.

Како вас није срамота да будете у Влади с таквим министром? Како вас није срамота да оправдавате његов поступак?

Што се тиче саме Владе, она је таква каква је, "с коша и конопца склепана", удружена ради заједничких интереса. Неко би помислио да су то политички интереси.

Предраг Булатовић, као председник Социјалистичке народне партије, оптужује у Црној Гори српске радикале да су се наши министри јагмили за савезне станове у Савезној влади. Ниједан министар, заменик, помоћник или функционер Српске радикалне странке у Савезној влади, није добио ниједан стан.

Само је један министар добио кредит за доградњу породичне куће у Панчеву, јер му странка није дозвољавала да се пресели у Београд, као што ниједном другом не дозвољава. Ваши министри из Социјалистичке народне партије највише су се јагмили за станове. Овде би требало министар правде да поднесе извештај ко је у последњих девет година добио стан од Савезне владе, од савезне државе, па да видимо ко је добио по неколико станова. Нема нигде имена ниједног српског радикала. Служећи се таквим неистинама, лажима, ви показујете каква је ваша политика.

То је ваша политика. Ви глумите да је вама стало до Југославије. Да је вама стало до Југославије не бисте преко ноћи оставили на цедилу Социјалистичку партију и ушли у коалицију са ДОС-ом. Они су вас издржавали кад сте пропали у Црној Гори и кад сте остали без ичега, кад вас је Мило Ђукановић потпуно, скоро укинуо, преузео вам и странку, и просторије, и све остало. Они су вас очували и издржавали. Па ваљда, ако су они загинали на изборима, ваљда је било чојски, мушки, одважно, морално да с њима поделите и горчину пораза, а ви из једне коалиције одмах у другу коалицију.

Па, наравно, требају вам нови станови, спремају своје функционере за амбасадоре. Треба и Данило Вуксановић да иде за амбасадора, требају и многи други. Како се то може без ДОС-а? Каже Жижић да је Савезна влада постигла велики успех. Вратили су нас у међународне организације. Није истина. То је ноторна лаж. Нисмо враћени ни у једну међународну организацију, нигде нисмо враћени. Поново смо примани као нова држава, а ту је огромна разлика. Ми нигде нисмо враћени, као сад кад су Жижић, СНП и Булатовић примљени у ДОС, па као вратили су се у ДОС. Нису враћени у ДОС, него су се нашли у нечему где никад раније нису били, али лепо су се снашли. Тако смо и ми дошли у неке међународне организације, као да никад раније у њима нисмо били. То је суштина.

Ова Савезна влада ће бити запамћена сигурно у историји Југославије као најнеспособнија влада. Ова влада има министра пољопривреде, који даје небулозну изјаву да постоји могућност да је увожено месо лудих крава, као кад бих ја сада рекао да постоји могућност да овде 20-30 посланика из СНП-а или ДОС-а има сиду. Па, наравно, објективно постоји могућност, али како ја могу то да наговестим кад не знам сигурно, а вео-

ма је опасно изразити такву сумњу без доказа. Толика је тежина ваше изјаве да постоји могућност да су раније увожене луде краве, а немате ниједног доказа. Ја имам, ви немате. Ја имам доказ да су увожене луде краве, јер да се ми, српски радикали нисмо најели лудих крава, никад ДОС не би победио на изборима. Е, то је мој доказ, а ви немате ниједан доказ.

Даље, овде има министара који непрекидно дају изјаве да ћемо испоручивати Србе Хашком трибуналу, министара Савезне владе, наравно, има и републичких. Како могу да дају такве противуставне и противзаконите изјаве? Како то може да ради савезни министар? Шта се десило онога дана кад смо ми предали иницијативу за изгласавање неповерења Савезној влади? То је било 7. марта, мислим негде поподне. Јеси ли ти Мајо носила?

Истог дана, после подне, министар Слободан Краповић се састао са америчким амбасадором Вилијамом Монтгомеријем. Неки су само објавили, случајно, али су објавили. Истог дана, чим се прочуло за нашу иницијативу, Америка је демонстрирала да јој треба управо такав министар одбране. И ви сте то сазнали из Савезне владе и зато сте ви хвалоспевима обасули тог министра одбране.

Знате, та физичка тежина удараца није нарочито била велика. Ја сам се бар мало измакао и избегао. Мене су полицајци по затворима тукли и ја то могу лако поднети. Од ваше власти могу се томе чешће и налати, али ви то нећете лако поднети. Ја знам, ови млађани фиџифирићи, који још ништа нису научили, који још ништа не знају, попут Бориса Тадића или Слободана Орлића, њима је то сад смешно, као да гледају пртани филм. Надам се да ће се једног дана озбиљити, да ће сазрети, па онда ће се сигурно стидети таквих својих поступака.

Постоји још нешто што ви не знате. На један начин човек може да се понаша

Скупљена с коца и конопца: Савезна влада

док је власт, а на други кад је опозиција. Ви као власт стално најављујете нека хапшења. Ваше новине пуне су оптужби, те онај украо 100 милиона, онај 200, онај 500, онај милијарду, онај оно, онај ово. Ви још ништа нисте доказали. Ви стално најављујете да ћете неког саслушавати и да ћете некоме судити, и да ћете ово, и да ћете оно. Како то можете да радите?

Док сам био опозиционар, сваког дана сам најављивао хапшење целе Нове демократије, све до уласка у Републичку владу. Кад сам постао потпредседник Републичке владе, питали су ме новинари када ћу да хапсим Душана Михајловића и Нову демократију. Рекао сам, знате, ја сад више нисам опозиционар, више не смем ни такве изјаве да дајем. Не смем ни да претим хапшењем, ни да хапсим као потпредседник Владе. То раде одређени службени органи. Е, то ви нисте схватили.

Зато се ви и даље лажно представљате као Демократска опозиција Србије, јер вама се свиђа тај назив "опозиција", јер вас ни на шта не обавезује. Можете да причате све што вам падне на памет. Никад ништа паметно не причате, а ту вам је и Социјалистичка народна партија као поштапалица. Они су сви свесни да никакве власти немају. Ниједан министар из Социјалистичке народне партије нема никакву власт у Савезној влади. Они само глуме да су министри и од вас примају наређења шта ће да раде. Шта се ради у Савезној влади? Према информацијама које добијам скоро свакодневно, испијају се хектолитри вискија и ништа више. Никад се више хектолитара вискија није попило, него од када је ова ваша влада на власти.

Савезни министри шопају и песниче

Живко Шокловић: Поштовани посланици, после моје дискусије неће бити потребе за репликом, па пошто сам стао овде, не би било zgodно да се враћам. На неки начин ја сам био, како да кажем, уместо мог друга Љубише, несретни режисер немилог догађаја 26. марта прошле године, јер сам у својој дискусији о Закону о амнестији рекао да смо чули и мишљење министра правде, да смо чули чак и мишљење министра саобраћаја, а да нисмо чули мишљење министра Војске Југославије, какав ће утицај доношење тог закона имати на одбрамбену способност наше земље.

Пошто министар ни претходног дана, 16-ог, кад смо о томе расправљали није био присутан, ни 26-ог, он је тад дошао и после тога се десило немиле догађај. Ја сам тада најозбиљније желео да посланици чују мишљење министра одбране. Нисам имао никакве друге намере.

Али, данас сам веома изненађен прво, реакцијом Владе од тог дана до данас, поготово овим што је говорио председник Владе, ниједног момента се не доткавши самог догађаја и основног питања које је покренуто овом иницијативом. Наравно, кад је у питању иницијатива за поверење или неповерење влади, може се говорити о укулино раду

Владе. Најблаже речено, смешно је да се председник Владе у свом одговору ниједном речју не дотакне тог догађаја, нити изнесе свој став, или став Владе о том догађају.

Мислим да ће бити веома лоше по све нас ако тако остане, да се у Скупштини, а слажем се, покушао сам да пронађем случај и у европском и у светском парламентаризму, да такав случај не постоји. Министри овде шопају, песниче, или како ко каже, савезне посланике, без обзира о ком је министру реч, и без обзира о ком је савезном посланику реч.

Много пута је у многим парламентарима било сукоба између посланика, али овако нешто се није десило и најблаже што сам очекивао, очекивао сам потез самог министра, или потез Владе да јасно да до знања да није Влада та која одобрава, или Влада која, да тако кажем, омогућује и оправдава да њени министри бију оне који су их изабрали. И зато ја очекујем да ће Савезна влада и данас, још у току овог заседања, ове расправе, још једном о томе размислити и да ће изаћи са својим предлогом пред овај високи дом.

Министар "грубље помазио" посланика

Зоран Живковић: Даме и господо, мислим да сте сви могли да чујете преко средстава информисања да је Савезна влада заузела став према немилем догађају, да према томе изражава своје жаљење. То је урађено непосредно после тог догађаја и не знам одакле да се не зна за став Савезне владе.

Тачно је да је то једини случај да је министар "грубље помазио" посланика опозиције у историји светског парламентаризма, али ме врло радује што сте почели да се интересујете за светска искуства, посебно европска. То је огроман напредак, јер је очигледно да вам ваше битисање у опозицији даје довољно времена да не радите неке ствари које сте до сада радили, у којима сте сада спречени, дакле да можете да се посветите и упознавању са светским искуствима.

Како нисте пратили та светска искуства па да видите да уништавање свог народа није било нигде, ни у једној историји било ког народа у Европи, свету или нашем ближе окружењу? Како нисте видели да у светском искуству нема тога да се краду избори, да се туче народ, да се врше злоупотребе, да се отима народна имовина?

А, што се тиче господина Шешелја, овим, ако је тачно, а вероватно јесте, посебним, изузетним европским догађајем да министар додирне посланика на грубљи начин, господин Шешелј је остварио свој сан да уђе у светску историју и да због тога треба да буде захвалан министру Краповићу.

Не могу да разумем зашто господин Шешелј стално на себе преузима одговорност за оно што су раније власти радиле, када сви знамо да или је био квази-опозиција тим властима, или је био икебана у тим властима, без јачег било каквог утицаја на одлучивање ранијих власти – СПС-а и ЈУЛ-а? Потпуно не разумем такву жељу да носите туђу

кривицу. Мислим да су то и наши грађани препознали на протеклим изборима. Мислим да то није добро за вас лично, али не желим да вам будем нити учитељ, нити саветник.

У ономе што сте говорили о томе да нисмо примљени, односно да нисмо враћени ни у једну међународну организацију је тачно, нисмо враћени, али зато што су ови којима сте ви били икебана уништили ову државу која је постојала и морала је да уђе нова држава.

Тачно је мало ватре овом парламенту било потребно да би се формирала Савезна влада, односно пре свега Скупштина, па онда Савезна влада, само зато што је било крађе и због тога што је народ морао да на један, вама препознатљив начин, покаже своју жељу. Али, да

Čauš DOŠ-a: новопечени лидер
СНП, Предраг Булатовић

би ови којима сте ви били икебана постали власт и остали власт 10 година, спалили су државу, спалили су, господине Шешелј, уз вашу малу помоћ десетине и стотине хиљада српских кућа, и туђих кућа, спалили су многа места која су вековима била обиталиште Срба.

Према томе, мало ватре у овом парламенту, који је саниран, и за који нормално нико није желео да буде спаљен, али се то десило, је ништа према ономе који пожар, које ватре и која уништавања су ваши, понекад коалициони партнери, учинили против свог народа и против своје државе, понекад заједно са вама.

Прича о повратку Војске Југославије у копнену зону безбедности, као и полиције, и омаловажавање тога што се десило и стављање тога у потпуно погрешан контекст је сасвим нормално што опозиција жели да каже за тај потез, али да подсетим све посланике да сте копнену зону безбедности потписали ви који сте тада били власт, преко свог опуномоћеног представника и да сте тада то приказивали као победу, као

огромну победу – и то што сте повукли и војску и полицију са Косова, и то што је српски народ са Косова морао да побегне, и то што је постојала копнена зона безбедности је била ваша победа. Зато и разумем што вам сада смета што се Војска Југославије враћа тамо где јој је место, а то значи на граници Југославије, где по позитивним законским прописима и треба да буде.

Нећу говорити о понашању икебана, која је тада рекла да излази из свих власти, да подноси оставку, да неће да трпи да ниједна страна нога буде на територији наше државе. Е, сада их има тачно 40 хиљада, као што сте рекли и ви сте их пустили и ви сте им омогућили да уђу, а господин Шешел није поднео никакву оставку, односно није напустио Владу него је врло дуго, годину дана, администрирао у неким владама.

Говорите да ми претимо неким хапшењима, није у савезном парламенту место за то, пошто ви као врли правник знате да савезни органи било правде, у Министарству правде или у Министарству унутрашњих послова немају оперативне функције, тако да не могу ни да приводе ни да врше истраге, ни да хапсе, ни да суде, ни да ослобађају. Мислим да ћемо се око тога сложити, а после можете да поставите питања неким другим министрима, али не у Савезној влади.

Коначно, на почетку је представник предлагача рекао, прочитао коментар команданта Треће армије о томе како доношење Закона о амености утиче на борбену способност Војске Југославије. Ја не знам да ли је тај цитат тачан и да ли је стварно неко из команде Треће армије нешто тако рекао, али ако је рекао треба да буде смењен или да поднесе оставку.

Какве везе има било који официр Војске Југославије, с којим правом он може да коментарише одлуку Савезног парламента. У којој то држави – од Белорусије и Молдавије па до било које друге државе, може војска да коментарише одлуку Савезне скупштине.

Председавајући: Молим вас, упозоравам вас на време.

Зоран Живковић: Завршићу. Да ли војска прихвата примирје на југу Србије? Ко њу пита да ли прихвата примирје? Војска има задатак да спроведе оно што јој каже политика. И, прошло је време када су овакви или онакви генерали давали подршку овој или оној општини, било као икебана заједно са другим икебанама, на некаким скуповима, било у јавности јасним изјавама.

Мислим да нема потребе да говоримо о томе да инцидент који се овде десило на прошлој седници није нешто што треба да остане обичај или нешто што је добро, то је нешто врло јасно, мислим да је Савезна влада дала свој јасан став о томе. И мислим, нажалост, да је господин Шешел за то и сам крив, делимично, зато што се њега јавност сећа по томе што је чукао каблове у овој сали, или у некој другој сали, што је потезао пиштољ у холу ове зграде и радио разне ствари...

Председавајући: Пазите на време.

Зоран Живковић ... које су далеко од парламента. Тачно је да посланици треба да буду заштићени, али је такође тачно да они треба да имају одређен ниво понашања који је примерен 21. веку.

Председавајући: Пошто ће бити доста реплика, молим све да поштујемо члан 90. који каже: "Посланик има право да затражи реч, право на реплику само ако су његове речи изнете у расправи по тој тачки дневног реда погрешно схваћене, односно погрешно наведене".

Икебана са бодљама

Др Војислав Шешел: (упадица с места) По Пословнику и тражим реплику.

Председавајући: У овом случају то је и тачно, али не и ако је нечије име поменуто, што смо раније радили. "Посланик се мора ограничити на исправку, односно лично објашњење и његов говор не може трајати дуже од два минута".

Изволите, имате реч.

Др Војислав Шешел: Даме и господа савезни посланици, мени је веома драго што је за ових пет месеци господин Живковић, као савезни министар, успео да научи да он не може никога да хапси, а месецима је најављивао хапшење, док га то нису научили. Надам се да ће га и друге ствари научити и надам се да му шиптарски терористи неће спалити вишу школу коју је дописно завршавао у Македонији.

Немам ништа против што га подсећам на икебану, само га упозоравам да би добро било да не заборави – ако и јесам икебана, онда икебана са бодљама и то са врло оштрим бодљама.

Што се тиче левичарских партија, ми смо с њима били у коалицији две и по године и та коалиција је пропала пред саме изборе, али не због вас, него због наших међусобних односа. Јер, наша је замерка њима што су неуспешно брани-

"Склепао" диплому на БК Универзитету: Слободан Орлић

ли српске земље и Српску Крајину, и Републику Српску и Косово. Неуспешно. Док су они неуспешно бранили, ви сте били на страни оних који су спаљивали српске куће, српска села и градове и изазивала прогон српског становништва.

Променила се власт, ваши гласачи су сматрали да више неће бити спаљивања српских кућа, ево, ви сте на власти, али ваши пријатељи, они који су вас довели на власт настављају да спаљују српске куће на југу Србије, а најављују и у Македонији. Већ се и тамо појавила нека варијанта УЧК-а. Спаљују и српске и македонске куће у кумановској области, односно у области Тетова. Македонија је била, уз те ваше пријатеље, непрекидно, њена влада, полтронски до краја се према њима односили и сад су и они дошли на ред за спаљивање кућа.

Што се тиче избора, и с тим завршававам, господине Мићуновићу, све смо објавили на 600 густо куцаних страна часописа "Српска слободарска мисао" број 1. за 2001. годину, око 1.200 шлагфрн. То би новинари разумели. Уставном суду смо поднели доказе да избори 1997. године нису били регуларни, али и у септембру 2000. године и у децембру 2000. године. Све што смо објавили за изборе 1997. године сада, објавили смо и раније у "Великој Србији". Оспоравали смо изборе у септембру, али и у децембру.

Овде смо оспоравали и оно што сте ви радили у изборном процесу и у изборној кампањи. Не могу бити регуларни избори ако ви за те изборе од НАТО-а добијате 300 милиона долара. Само од Американаца 77 милиона. Ја ћу вам, господине Живковићу, са великим задовољством овај часопис поклонити и надам се, до краја вашег мандата, да ћете успети да га прочитате.

Председавајући: Сви ћете добити реч. Ја сам толерантан и поштоваћу Пословник до краја. Изволите, два минута, ако вас интерпретира лоше.

Небулозе савезног министра полиције

Зоран Живковић: Прво, ви сте спалили српске куће. Ви сте довели до тога да се спаљују српске куће. Док ви нисте почели да причате велику причу о Великој Србији, за коју сте били спремни да жртвуете сваког Србина, па и последњег, Срби су тамо живели нормално и било им је много боље него од када сте ви постали велики заштитник Срба. И молим вас да стварно тиме не оптерећуете никога овде, сви вас јако добро знају. Једна ствар.

Друга ствар, та школа коју сам ја завршио је у улици 27. марта у Београду и нисте успели да доведете Шиптаре ту, тако да смо то завршили и ја се осећам врло безбедно.

Што се тиче овога, хвала вам што сте ми дали овај часопис, ја сам један од девет милиона или десет милиона сретних људи у Србији, који нису чланови ваше странке, јер чланови ваше странке морају да купују ове часописе и "Велику Србију". Нажалост, све их је мање, па ту вероватно пада и ниво ваших ли-

чних прихода, али ја сам сигуран да ће се наћи неко ко ће вам бити спонзор, можда НАТО. Нама НАТО није дао ништа, а вама и господину Милошевићу, и још неким који седе овде, знам поуздано, да ће и НАТО, и Туђманови следбеници, и Алијини следбеници, и Тачијеви следбеници да направе споменике за живота у Загребу, Сарајеву и у Приштини.

Председавајући: Као што знате, два пута се можете по истој ствари јавити и више не. Два минута.

Бесплатна дистрибуција "Велике Србије"

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, ја ћу одмах поднети оставку на све политичке функције, када ми господин Живковић доведе првог човека, једног јединог, који ће моћи да каже да је морао у Српској радикалној странци да купи овај часопис, а није могао да га добије бесплатно.

Што се тиче "Велике Србије", годинама је бесплатно дељена у великим тиражима и немојте да измишљате.

Што се тиче НАТО-а и његовог финансирања, можда вас лично нису обавестили о којим је парама реч. Ви сте, можда, мислили да те паре вама штампарија сама штампа, чак доларе, марке, гулдене, лире, франке и ви имате довољно за ДОС, и за Отпор, и за све остале.

Господине Живковићу, можда сам ја најгори човек на свету, ја признајем да јесам, ни Лабус није гори од мене. Најгори сам човек на свету и за све сам крив, али ко је крив што су Шиптари сад напали Македонију? Немојте мене за то окривљивати. Ја сам крив и за Први, и за Други светски рат, и за Косовску битку. Крив сам за Термопиле, за све сам крив, али немојте ме окривљивати за шиптарски терористички напад на Македонију. Од кад је формирана македонска држава, тамо су на власти људи као што сте ви, који су све Американцима извршавали, све налоге испуњавали, били им база за агресију против Србије, а сад су они дошли на ред. Зашто?

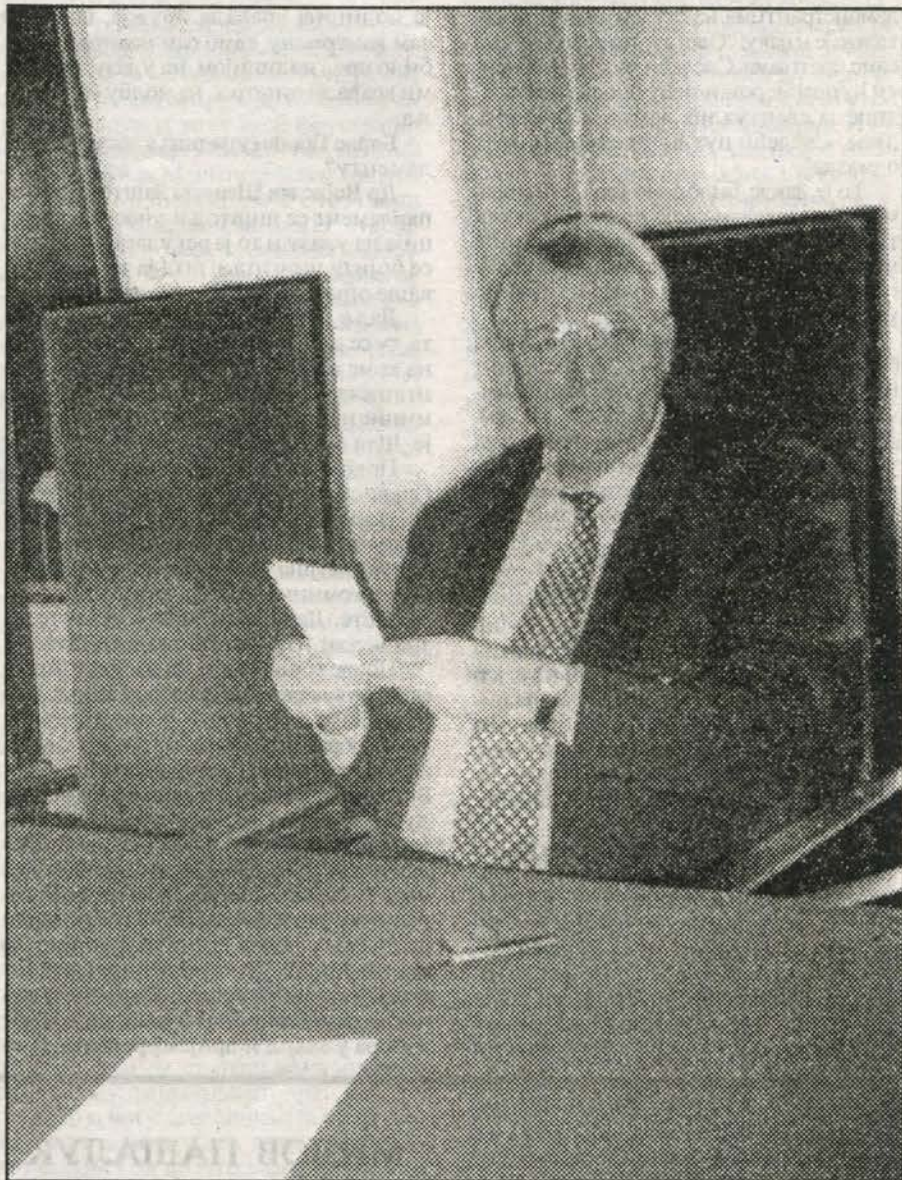
Ако сам ја крив за спаљивање српских кућа по свим српским земљама, не могу бити крив за спаљивање српских и македонских кућа у западној Македонији. Ко је ту крив, да видимо? Зашто ваши амерички пријатељи сад шаљу Шиптаре да тамо спаљују српске и македонске куће? Ваши амерички пријатељи, којима и даље одано и верно служите.

Председавајући: Сада имамо неке претходне реплике. Да ли одустајете? (Одустају)

Министру се даје реч преко реда. Реплика иде прво. Изволите, реплика, Орлић.

Лажни без граница

Слободан Орлић: Поштовани посланици, потпуно је јасно да је ово још једна у низу акција Српске радикалне странке, како би се вратили у политички живот Србије и Југославије, али то им никако не полази за руком, што показује и слика из Савезног парламента, као и слика из Републичког парламен-

Гашо Кнежевић укинуо акцесорни акт:
редовни професор Правног факултета др Војислав Шешељ

та, али пошто председник те странке, Војислав Шешељ, воли да говори о знању и моралу, учинићу му ту част и задовољство да и ја о томе говорим.

Овај предлог за гласање о неповерењу Савезној влади најбоља је потврда зашто је господин Шешељ бивши професор Правног факултета и бивши потпредседник Републичке владе. Наиме, ако ништа друго, макар је могао да прочита Устав и да види ко седе у Савезној влади и ко сачињава Савезну владу, јер је у овом предлогу, цитирајући моју изјаву у "Гласу јавности", рекао да секретар Орлић само потврђује да су чланови Савезне владе препуни негативне енергије која их спречава да нормално расуђују. Ја не знам како моја изјава може то да потврђује, пошто ја нисам члан Савезне владе, господине Шешељ. Члан 100. Устава Савезне Републике Југославије то говори.

Када говоримо о моралу, ја бих говорио да овде постоји и одређена доза љубоморе господина Шешеља према Краповићу, јер је Краповић био толико храбар, спреман да употреби руку, оно

што Шешељ никада није урадио. Увек је у том насиљу, које је сам увео у парламентарни живот Србије и Југославије, употређивао одређена помагала и помоћна средства. У јесен 1990. године пребијен је човек. У том инциденту је учествовао Војислав Шешељ. У кафани у близини Студентског града, за "Наше дане", 21. децембра, Војислав Шешељ изјављује: "Можда бих млатио и голим рукама, само кад човек туче голим рукама и кад задаје тако озбиљне ударце, може и руке да повреди. Због тога сам узео палицу за бејзбол". Дакле, тај човек је пребијен том палицом.

У пролеће 1991. године, господин Шешељ на Телевизији "Политика" објашњава да се очи Хрватима и муслиманима више не ваде ножевима, већ зарђалим кашикама, а у мају 1991. године крече у сукоб са преминулим Јосипом Брозом Титом, такође са једном помоћном справом, која се зове глогов колац, али она му служи само за позирање. На улазу у Скупштину Србије, 9. јула 1992. године, такође помоћним средством, пиштолџем подигнутим у ваздух, прети

демонстрантима из студентског протеста и даје изјаву: "Овога пута реаговао сам само претњама. Следећи пут ћу узвратити пуном мером и нећу сносити последице за евангуелијне жртве и крвопролиће. Следећи пут ћу предузети мере одмазде".

То је, дакле, било само када је Шешел могао да дохвати своје политичке противнике, било је прилика када то није могао, онда је пљувачо председника Већа грађана 1994. године и пуцао на цивиле у Сарајеву са околних брда.

Оно што је лицемерно, јесте да су ово биле основне препоруке да господин Војислав Шешел са српским радикалима уђе у коалициону владу са СПС-ом. Дакле, ово је била његова биографија, да у ту исту владу уђе, а сада тражи од Савезне владе да поднесе оставку и да се разреши зато што је добио шамар.

Правни скандал на Правном факултету

Др Војислав Шешел: Слободан Орлић је најобичнији лажов. Ви сте требали да реагујете, господине Мићуновићу, јер он лаже када тврди да сам пуцао на цивиле у Сарајеву са околних брда. Он лаже. Пуцао сам из Сарајева према муслиманским рововима на брду Врање. Ту сам пуцао. Видите о каквом је лажову реч.

Прво, ја сам кренуо на Јосипа Броза Тита и његов култ, када је то било веома опасно. Због тога сам добио осам година затвора, док сте ви певали песмицу "Друже Тито, ми ти се кунемо".

Друго, овде, што је малопре лажно изрекао и Живковић, никада нисам потегао оружје у Савезној скупштини. У Савезној скупштини на улазу, када ми

је полиција враћала оружје, позирао сам камерману, само сам позирао. То је било пред полицијом, на улазу, када су ми враћали пиштољ, на молбу сниматеља.

Борис Тадић: (упалица с места) У парламенту?

Др Војислав Шешел: Зашто да не? У парламент се пиштољи уносе до полиције на улазу и то је регуларно. Ви који се бојите пиштоља, шта ја ту могу, ви ваше страхе на другом месту лечите.

Даље, што се тиче Правног факултета, ту се десио невиђени правни скандал, на коме су пали и Гашио Кнежевић, као министар просвете, и Владан Батић, као министар правде и Врховни суд Србије. Шта се десило?

Прво, Гашио Кнежевић, као професор Правног факултета и министар просвете, укинуо је акцесорни акт, као када би неко укинуо напрт закона, претходну одлуку декана, која је тек ишла на сагласност коминистарства, акцесорни акт.

Јесте, Јабусе, требало би ти то да знаш, али изгледа не знаш ништа.

После тог акта иде сагласност министра, па тек решење о избору звања. Моје решење о избору – звање редовног професора нико до данас није укинуо, а сада га више и не може укинути. Ни Врховни суд то није видео, јер је као заблудела овчица кренуо за инструкцијама које су му дали Гашио Кнежевић, Владан Батић и Лепосава Карамарковић. Ево овде Гашио Кнежевића, нека изађе за говорницу ако има храбрости, да потврди да ли сам у праву. Укинуо је министар акцесорни акт. То ни студент Правног факултета не би урадио. Наравно, ја сам чекао да истекне она година дана од мог избора у звање и пријема решења, ја то

сада обелодањујем, да бих осрамотио и Врховни суд Србије и министра правде и министра просвете. Таква сте ви власт, такви сте ви људи, такви сте ви правници.

Председавајући: Замоллио сам и молим још једном посланике да не прекорачују време и да бирају изразе.

За реч се јавио министар Тадић.

"Знање" вечитог студента

Борис Тадић: Ја ћу говорити својих седам минута. Надам се да ћу бити краћи. Не одговарам и не користим право реплике.

Желео бих да посланик који је био известилац о овом предлогу за гласање о неповерењу Савезној влади није писао овај текст, јер овај текст на неколико места исказује одређене проблеме са логиком.

Осврћу се само на оне речи које се везују за моју улогу у том инциденту. Кажу да "Вечерње новости" преносе моју изјаву у којој ја велим: "Имајући у виду огромну акумулацију насиља свих претходних година, мислим да је законмерно то што се догодило. Добро је што је Шешел спречен да узврати ударац јер би било отужно да један народни посланик с леђа удара савезног министра и нисам знао да је Краповић каратиста".

Даље, коментар подносиоца предлога: "Министру Тадићу, клиничком психологу, отужно је уколико би народни посланик ударио савезног министра, а уколико савезни министар удара народног посланика, то је нормално, барем за ову Савезну владу и њене министре. Чему могу да се надају грађани уколи-

МИЛОВ ПАШАЛУК

ко пред савезним министром прокоментаришу неки потез савезног министра или Савезне владе? По министру Тадићу, нормално је да експлодира негативна енергија којом су снабдевени савезни министри и сасвим би било нормално да савезни министар премлати грађанина. Како је смео да пита или прокоментарише?"

Поштоване колеге посланици који сте потписали овај предлог, ја бих вас молио убудуће да водите рачуна о томе шта потписујете. Није синоним закономerno и нормално. Ја не оправдавам насиље нити у једном тренутку. Не оправдавам га ни на улици, не оправдавам насиље ни у овом дому.

Када се поставља питање о насиљу – насиље је, хтели ви то или не да признаете, и када говорите 40 минута а имате 15 минута за говор, насиље је према свима нама јер не поштујете договорена правила. Када говоримо о насиљу, просто је бриљантно на који начин ви желите да избегнете одговорност за свих 10 година ужаса, који смо сви заједно преживели.

Када, господине Шешел, ви говорите о томе да неко треба да се узобилји, ја вам само показујем фотографију на којој сте ви и пиштољ у овом дому, у Савезном парламенту. Ви говорите мени да ја треба да се узобилжим. Ви кажете – нисам ја употребљавао пиштољ у Савезном парламенту, ја сам се само сликао, позирао сам фоторепортеру. Замислите да је фоторепортер од вас тражио нешто друго? Ви бисте и то радили у Савезном парламенту. Замислите да је фоторепортер рекао – сликајте се, господине Шешел, са митраљезом? Замислите да је рекао – скините се мало или урадите нешто друго? Ви бисте и то урадили, а говорите члановима Владе и савезним посланицима да су неозбилни. Ви сте неозбилни, господине Шешел. И предлог који овде исказујете је неозбилан јер нема везе са људском логиком.

Ви сте патриоте свих ових година – ви не знате основне речи у српском језику. Законмерно је, по вама, исто што и нормално. Није. Ако говорим као психолог, а био сам од стране новинара питан да говорим као психолог – збиља, тај инцидент који ја ниједног тренутка не оправдавам, део је укупног насиља који се кроз наше парламенте одвијао свих претходних година ужаса убистава која су се дешавала. Сви сте ви одговорни за та убиства јер сте ви били носиоци власти. Прегходних година ми нисмо били носиоци власти.

Господине Шешел, ви сте хиљаду пута говорили управо о томе да они који јесу на власти јесу најодговорнији за ове што се дешава у земљи коју они воде. Тачно, и ви сте били на власти, како рекосте, две и по године. И ви сте ти који су подржавали насиље. И ове слике које имам по новинама и које најочитије сведоче о промовисању насиља, сведоче и о вашој одговорности.

Члан Владе, савезни посланик слика се са пиштољем у руци – која је порука? Која је порука неком човеку, сасвим обичном, младом, који треба да гледа

неке своје идоле или људе који постају уважени државни представници – сликамо се са пиштољем у рукама? Данас је порука током заседања ове скупштине – ја се не плашим оружја, то што се ви плашите оружја, то су ваше фрустрације и ваши страхови. Молим вас, манимо се више оружја. Маните се психолошких дијагноза. Маните се свих тих ствари и покушајте да преведемо овај наш политички живот у сферу нормалног, оканимо се претњи. Тачно је, ја сам интервенисао у том немилном догађају, слажем се ту са госпођом Гојковић, због тога да бих спречио да ви са леђа ударите министра Краповића, који је у том тренутку био окренут према председнику Већа.

Покушајте да замислите, господине Шешел, да су камере снимиле то, ви се затрчавате, ударате с леђа господина Краповића. Ја сам и вас бранио од вас, верујте то, управо у оном негошеском смислу, бранио вас. Јер, то би остала слика убељена и међу припадницима и симпатизерима Српске радикалне странке, верујте. Да сам имао прилику, бранио бих вас и од господина Краповића, нисам успео да стигнем. Бранио вас следећи пут од свакога ко вас нападне.

Председавајући: Како да не? У ствари се јавио, пардон господине Шешел – имамо сада и Гашу Кнежевића, кога сте ви прозивали...

Криминалци под окриљем ДОС-а

Др Војислав Шешел: Нека сачека мало. Воли Гаша да чека.

Господин Борис Тадић је очигледно добро испекао занат психолога, пошто је студирао неких 10-20 година, па је директно са студија улетео у министарску фотељу. Али, са логиком нема никакве везе. То му није боља страна.

Како ја могу да се сликам са митраљезом, кад за митраљез немам дозволу за ношење? За пиштољ сам имао. Ако имам дозволу за ношење пиштоља, сликају се лепо на сваком месту где се пиштољ сме носити. А ви који замерате што носим пиштољ и што се браним кад ме други нападне – никад први никога нисам напао, само кад ме руља нападне ја потегнем пиштољ – ви сте на власт дошли са аутоматским пушкама. Са аутоматским пушкама сте отели Народну банку, Савезну управу царина, пословне банке, јавна предузећа итд. Ви сте се оружјем служили.

Како имате образа? Немате образа, немате части, немате никаквог морала. Ви сте оружјем прогонили људе по Београду.

Ја сам, као потпредседник Владе, одговоран што су у време мога мандата побијани многи људи, а полиција није успела да пронађе убице, али та убиства се настављају и кад сте ви преузели власт. И сад се убија, по три човека одједном, и не можете да нађете убице.

Ја сам нашао, ако ништа, да је Сколе Ускоковић умешан у Арканово убиство, па га убише пре него што је ухапшен, па сам обелоданио да је Андрија Драшковић – први сам обелоданио, умешан у Арканово убиство. Ја, колико сам могао, одмах сам саопштавао јавности. И

сад сам саопштио да је највећу криминалну банду формирао министар правде Србије, Владан Батић, и да је задатак те банде да похапси најистакнутије људе оптужене пред Хашким трибуналом за уцелу, коју су расписали Американци. И то сам јавно обелоданио, чак навео имена тих људи. Оно што ја знам, ја кажем, ја не кријем. Ви кријете криминалце у вашим редовима, и Владана Батића. Упао је с оружјем у "Галенику", упао је с оружјем и са овим својим Савичевићем у "Заставину" фабрику. Је ли вам овде онај Арсенијевић Маки, хвалио се да је упао са боцама пуним бензина у Савезну скупштину, да је спалио Савезну скупштину. Што га нисте ухапсили?

Е, такав сте ви човек, Борисе Тадићу – човек без морала, без части и без обрза.

Председавајући: Добро господине Шешел, бићу опрезан кад вам будем давао реч убудуће, јер ви злоупотребите сваку могућу реплику, 7-8 минута, уместо 2 минута.

Нећете више имати прилике.
Др Војислав Шешел: (упадица с места) Да ли се шалите или озбиљно?

Гашове карактерне особине

Гашо Кнежевић: Храброст или кукавичлук је особина људи. Неко има једно у већој мери, неко мање.

Када човек погледа иза свог живота, може да закључи да му је некад храброст била корисна, а понекад штетна. Храбро се може и погинути залуд.

Ја не покушавам, нити имам никада у животу намеру да свој живот бојим бојама храбрости или кукавичлука. Ја имам намеру само да проживим свој живот и да се дефинишем према питањима, која су ми се у животу постављала, а онда неко можда има право да обележи и моје понашање на одређени начин. То је суд свакога о мени и свако нека га носи за себе.

Ја овде само изјављујем да нисам знао ни када је донета одлука Врховног суда. Нисам чуо госпођу Лепу Карамарковић, иначе частну жену, чије се име овде помиње, ни поводом тог предмета, ни поводом било ког другог предмета судског, и никада са господином Владаном Батићем о предмету, о коме се овде ради, нисам расправљао.

Председавајући: Реплика – господин Тадић.

Човек без образа

Борис Тадић: Мало се необично осећам, јер је ово први пут да користим права на реплику у животу.

Има један занимљив детаљ у читавој овој причи. Ја сам, како каже господин Војислав Шешел, човек без части, без морала и без образа, због тога што нисам ухапсио највеће криминалце у нашим редовима, који су оружаном отимали фабрике. Добро.

Нико из ДОС-а оружаном није отимао ниједну фабрику. Нико наоружан од политичара ДОС-а није улазио нити у једну фабрику.

Међутим, постоји један занимљив детаљ у овим речима господина Шешела.

Пре више година он је писао књиге, и у једној од књига писао је, чак, и о мени, и у тим редовима у којима је писао о мени изражавао се јако похвално о мени, имајући у виду наше познанство од пре 20-так година.

Господин Шешел би морао да се састави са својим мислима и да дефинитивно одреди ко је за њега човек са моралом, чашћу и образом, и да буде одговоран и према својим речима, било да су написане или да су јавно изговорене. Покушајте да нађете те посланике, политичаре ДОС-а који су наоружано улазили у неке фабрике, јер требаће вам много времена.

Председавајући: Изволите господине Шешел – два минута. Искључујем вас после два минута.

Хајдуци у "Галеници"

Др Војислав Шешел: Некада је вероватно господин Борис Тадић био частан, поштен и са образом. Нажалост, променио се у међувремену.

У истом овом броју часописа "Српска слободарска мисао" објављен је комплетан материјал о предузећу "Галеника", о његовом отимању од стране креатора булдожер револуције. Текст има наслов: "Панић ојацио "Галенику", креатори булдожер револуције припремили нокаут". Овде имате службени извештај фирме која је обезбедила "Галенику", где је детаљно описано како Владан Батић, заједно са бандом криминалаца и дугим оружјем ушада у "Галенику" и отима је од државе Србије. Ево, и вама ћу поклонити, ако желите један примерак овог часописа.

А што се тиче Гапше Кнежевића, он се за кључну ствар није изјаснио: како је могао да поништи акцесорни акт? То је исто као кад би Уставни суд укинуо нацрт закона, уместо закон. Он је нацрт акта укинуо, људи. И сад овде се чуди Лабус због овога. Знате, Лабус може да се чуди због свега, а најчудније од свега је што је такав човек потпредседник Владе.

Председавајући: Добро. Господине Шешел, ја се надам да сте данас довољно репринцирали. А, немојте сада, као аквизитер, делити књиге околи.

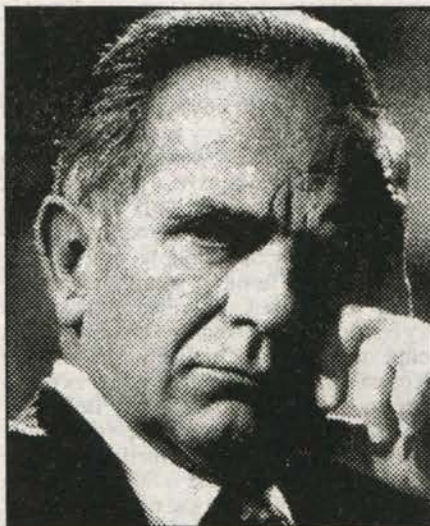
Добро, реплика је, надам се, било доста.

Изволите, имате реч.

Приватне импресије посланика СНП

Василије Лалошевић: Даме и господа савезни посланици, дубоко свијестан велике одговорности и деликатности овог тренутка – када је пред нама савезним посланицима обавеза да дајемо или ускратимо повјерење концепту државне политике, коју спроводи савезна извршна власт, односно Савезна влада – покушају да у неколико реченица, односно неколико минута изразим и свој лични став о овом питању и став Клуба посланика Социјалистичке народне партије, везано прије свега за иницијативу групе посланика који су предложили гласање о неповјерењу Савезне владе.

Демократски исход септембарских избора, поштовани посланици, чији смо

С дугим цевима у "Галенику": дон Милан Панић

продукт и ми, овдје народни посланици, имао је за последицу подршку међународне заједнице у нашој земљи. Такава промјена расположења међународног фактора отворила је нове перспективе Југославији, отворила је прије свега могућност афирмације наше земље.

Југославија постоји и де факто и де јуре, и она је данас чланица свих релевантних међународних организација, почев од Уједињених нација, Организације за европску безбједност и сарадњу, Пакта за Југоисточну Европу, ММФ-а итд.

Управо због демократског капацитета и ове Савезне скупштине и ове коалиционе владе коју чине ДОС, СНП и Српска народна странка, на челу са премијером Зораном Жижићем, али и због демократског капацитета нашег председника Савезне Републике Југославије, господина Војислава Коштунице. Клуб СНП-а сматра да је захваљујући и нашем учешћу у Савезној влади дошло до промјене става међународне заједнице према Југославији. Ова Влада, дакле Влада премијера Жижића, у протеклом периоду се залагала за обезбеђење међународне економске подршке, односно за привредни опоравак земље, као и подршке у обезбеђивању потреба становништва.

Не желећи да будем адвокат тој Влади, јер ће то господа из Владе боље урадити од мене, морам да констатујем да је Социјалистичка народна партија, у складу са партиципацијом у Савезној власти свакодневно се залагала и залагаће се за хармонизацију, прије свега, односа Србије и Црне Горе, а све у функцији очувања Савезне Републике Југославије, као равноправне федерације двију република, Црне Горе и Србије. СНП ће, поштовано грађанство и поштовани савезни посланици, ускоро на ванредним парламентарним изборима остварити два света циља: очување наше заједничке домовине и смењивање онарођене аутистичке власти Мила Ђукановића, који ће због најмање три разлога напустити власт. Први разлог је најнижи ниво социјалне издржљивости.

Председавајући: Извињавам се посланику. Али, молим вас, није ово бувља пијаца да продајете околу књиге.

Молим вас пустимо човека да говори. Ометате рад Скупштине.

(Један од делегата Српске радикалне странке дели књиге по сали)

Др Војислав Шешел: (упадница с моста) Зар се књиге на бувљој пијаци продају?

Родољубље СНП под знаком питања

Василије Лалошевић: Дакле, три су разлога због којих ће овај режим у Црној Гори отићи. Први разлог је најнижи ниво социјалне издржљивости, јер је свима нама доље додје бољег живота коалиције да они живе боље.

Други разлог је акат на светиње Српске православне цркве, односно Митрополије црногорско-приморске и фаворизовања једне вјерске секте основане у цетињској полицији.

Трећи разлог већ поменути државно-правни статус, односно атак на њега. Прије свега, ми желимо демократију у Савезној Републици Југославији.

Дакле, у Црној Гори иду одлучујући избори. Тортура и даље траје, посебно медијска харанга, али ћемо се одупрети том последњем балканском диктатору Милу Ђукановићу и створити и уложити сав свој политички и демократски капацитет.

Искористићу и неколико секунди да позовем грађане Србије који имају некретности у Црној Гори и на црногорском приморју да дају удјела у томе. Јер, уколико не гласају за коалицију ентузалних будућих југословенских снага или СНП, биће доведена и та њихова имовина у питање. Но, о томе неком другом приликом.

Господин Шегрт је и лијепо предложио. Биће овде прилике да се расправља о хармонизацији односа Србије и Црне Горе, односно да се расправља о државно-правном статусу СР Југославије. Не желећи да гест министра војног, господина Краповића, глорификујем, сматрам да је он индивидуалан. Због тога га не треба сврставати у контекст повјерења, односно неповјерења Савезној влади, јер је сувише сложен тренутак у земљи а Влада је започела веома значајан посао. Желим само у неколико реченица да кажем да је Савезна влада на једној од својих седница изразила жаљење због овог инцидента који се догодио у Савезном парламенту, а да је господин Краповић упутио и лично извињење и да је Влада прихватила ово извињење које је у јавности саопштио и сам министар.

Наравно, овде морамо потенцирати и неколико значајних ствари које је ова Савезна влада урадила. Поново понављам, нисам њен адвокат и они ће то боље урадити од мене, али неке ствари су евидентне. О томе свједочи и повратак, прије свега, снага Војске Југославије у дио копнене зоне безбједности, познате као "чарли исток" на граници са Македонијом. А ових дана очекујемо да се запоседне и дио на граници према Црној

Гори, односно Албанији код Плага и Гу-
сиња у Црној Гори.

Социјалистичка народна партија, од-
носно њен клуб је партија која се зала-
же за мирна решења и такав начин во-
ђења политике, али уз пуно очување на-
ционалног и државног достојанства, као
и пуно очување територијалног интег-
ритета и суверености Савезне Републи-
ке Југославије.

Морам вас подсетити да ће СНП ин-
систирати на доследној примени Резо-
луције Савјета безбједности 1244 о Ко-
сову и Метохији којом се гарантује да је
Космет, прије свега, саставни део Срби-
је и Савезне Републике Југославије. Јер,
та резолуција представља једини основ-
ни оквир за решавање питања Космета.
СНП је категорична, и у то нико не тре-
ба да сумња, да Савезна Република Ју-
гославија никада и ни под каквим усло-

ку у институцијама система, јер смо има-
ли лоше искуство када ту политику ни-
смо водили у институцијама система.
Свједоци смо сви у минулих десетак го-
дина и на тај начин сматрамо да се пре-
ко институција система може оствари-
ти концепција свих нас о Савезној Репу-
блици Југославији као уваженом чла-
ну међународне заједнице и равноправ-
ном члану заједнице свих земаља свије-
та.

Овде је неко говорио и о Хашком три-
буналу. Социјалистичка народна пар-
тија, односно њен клуб овде ће изрази-
ти свој став. Определиће се за сарадњу
са свим релевантним међународним
организацијама, прије свега, у складу са
уставним поретком наше земље. То под-
разумијева став СНП-а да се не могу ге-
нерализовати нити приписивати колек-
тивне кривице за било какав злочин.

на пиједестал оних држава којима се
чува државна традиција и духовност.

Морам још на крају рећи да је већина
од посланика Социјалистичке народне
партије у оним ратним збивањима на
нашим просторима обукла и облачи-
ла часну униформу Војске Југославије.
Између осталог, и ја сам тај. Према то-
ме, нико не може оспорити родољуб-
ље – 70 хиљада чланова и симпатизера
Социјалистичке народне партије који
су покривали то подручје, које је по-
кривала Друга армија и дио Треће армије
Војске Југославије и који су били на
часном задатку одбране од окупатора.

Због тога ће Клуб посланика Соци-
јалистичке народне партије гласати
против ове иницијативе за смјену Вла-
де, јер сматрамо да у овом тренутку има-
мо пречих и важнијих послова за опста-
нак једине нам отаџбине.

Поменуло се не повратило се: Подгорица 1998. године, у време изборне "победе" Мила Ђукановића

вима неће дозволити одузимање дије-
ла њене територије и залагаће се за пр-
инцип неповредивости граница. Клуб
СНП осуђује оружане упаде албанских
терориста у подручје Бујановца, Пре-
шева и Медвеђе. О томе смо говорили на
једној од минулих седница.

Прије свега, оцјењујем да су међуна-
родне безбедносне снаге, дакле КФОР и
пивиљна мисија УНМИК, директно од-
говорни и да се морају директно ангажо-
вати за ове трагичне инциденте јер су
морали обезбједити, прије свега, личну,
имовинску сигурност, слободу и права
свих грађана на Косову.

Неко је овде поменуо, али Пандори-
на кутија је на Балкану најжалост отво-
рена одавно, а ми смо били свједоци јед-
ног тешког периода који је за нама. Због
тога клуб Социјалистичке народне пар-
тије сматра да треба да водимо полити-

Одговорност је индивидуална што
значи да се држављанима Савезне Репу-
блике Југославије, за које постоје инди-
ције да су евентуално осумњичени за кр-
шење Повеље Уједињених нација о људ-
ским правима и ратне злочине, може
судити једино у Савезној републици
Југославији. О томе ће, поштовани по-
сланици, управо одлучивати овај дом.
О томе ћемо управо одлучивати сви ми
сами појединачно.

Неко је поменуо овде и питање про-
давања вјере за вечеру, односно питање
родољубља Социјалистичке народне
партије. Социјалистичка народна пар-
тија никада није продавала вјеру за ве-
черу. Она је чврсто и непоколебљиво на
брану једине нам отаџбине Савезне
Републике Југославије и за фаворизо-
вање оних вриједности које су Црну
Гору издигле на пиједестал српства и

Председавајући: Хвала. Време је на ис-
теку.

За реч се јавио министар Витошевић
и ја му, по Пословнику, одмах морам да-
ти реч, али га молим да буде кратак. Тиме
завршавамо преподневни део рада Већа.

Допринос губљењу времена

Сања Витошевић: Господине предсе-
днице, даме и господа народни послани-
ци, бићу врло кратак. Ја сам врло непри-
јатно изненађен експозеом који је аргу-
ментовано говорио о неуспесима Саве-
зне владе у протекла четири месеца.
Заиста сматрам да ми данас овде неоп-
равдано губимо наше време. Осетио сам
потребу да кажем неколико речи, пре
свега, због обавештености људи који по-
сматрају рад овог парламента.

Наиме, шта је Савезна влада урадила, имали сте прилике да чујете на детаљним конференцијама које смо имали после сто дана Владе, а ко није имао прилику да чује, може добити материјал који постоји у Савезној влади. Све је врло транспарентно изложено.

У експозеу који је овде изнет говори се о ингеренцијама Савезне владе на територији читаве Савезне Републике Југославије и ту има неистина из простог разлога што у претходне две и по године, кад је и Српска радикална странка учествовала у коалицији са СПС-ом, у извршној власти и на савезном и на републичком нивоу, нису постојале ингеренције на читавој територији Савезне Републике Југославије.

Конкретно, Савезно министарство пољопривреде врло успешно сарађује са Републичким министарством Црне Горе, са Републичким министарством Србије, поготово на спровођењу свих мера за које се тврди да их не спроводимо, како по питању болести лудих крава, тако и по питању слинавке и шапа.

Такође, било је говора о стручности кадрова који обављају своје функције. Морам да изнесем, избегавам да помињем имена, али у Савезном министарству пољопривреде, по нашем доласку 4. новембра 2000. године, затекли смо за помоћника министра господина Лебовића из српске радикалне странке који има средњу школу.

Немам лично ништа против њега, али мислим да се не могу прозивати овде људи и тражити њихова стручност, а исто се то радило у прошлости. Наравно, овде се стално говори о моралу, части.

Господо, заиста мислим да после свега што је учињено и имајући у виду оно што смо затекли када смо дошли да обављамо ове функције, а чега је народ свестан, заиста мислим да ви немате морала и части да говорите о таквим стварима.

Председавајући: Господо савезни посланици, овим је преподневни део завршен.

Настављамо седницу у 15 сати.
(Пауза у 14 сати и 3 минута)
(Наставак рада у 15,15 часова)

Председавајући: Поштовани савезни посланици, настављамо рад. За реч се јавио господин Милан Лисов.

Обећања без покрића

Милан Лисов: Уважено председништво, даме и господо посланици, почео бих од предизборне кампање, када је господа из ДОС-а својим бирачима обећала не социјализам, већ комунизам. Обећали су благодостање чим освоје власт. Поддржаће их и Запад, чак са 6 милијарди долара. Обећали су повећање производње, рад фабрика, ново запошљавање, пораст стандарда, реформе и много штошта. Створена је изнуђена и неприципијелна коалиција која је понудила експертску Владу. Нажалост, у Влади су ушли људи који су све осим експерти. Не краси их ни искуство, а ни неки резултати на ранијим функцијама. За неке се може рећи да су и приправници. Неки сматрају да није важно што не познају послове, има ко то да ради у мини-

старству, њихово је да се баве политиком. Нећемо их прозивати.

Велики број министара стекао је искуство у рушењу, па када су преузели власт, настављају ту активност и даље уместо да се окрену раду и обећањима које су дали бирачима. Но, то је много теже него подривати и рушити. Многи не могу да схвате да је њихова специфична тежина после именовања много већа.

Не представљају више само себе, већ државу. Понашање и изговорене речи имају много већу тежину. Овога најчешће појединци нису свесни. Тако господин министар унутрашњих послова, када објашњава делокруг посла свог Министарства, он то пореди са неком тетком из провинције. То све чини пред ТВ гледаоцима.

Пошто Влада води унутрашњу и спољну политику, имамо појаву да министри делују као слободни стрелци, истрчавају са изјавама и виђењима, чиниће штету, а знају да не поштују ни закон ни Устав. После оваквог њиховог понашања, најчешће следе деманти, исправке и другачија тумачења.

Чије ставове заступају наши амбасадори? Да ли своје, своје странке или Владе?

Осврнуо бих се на инцидент који се десио на нашем Већу када је министар за одбрану ударио посланика. Такав скандал за дуго неће бити забележен, па уместо да исти поднесе оставку, а са њим и Влада, ми имамо само вербалне осуде, па чак и покушаје да се то оправда, као да је Влада изабрала посланике па због захвалности морамо пазити шта причамо, да се дивимо напорима које министри улажу, а посебно резултатима које остварују. Свој набој, уколико немају где да испразне, то слободно могу у Скупштини и то на посланицима.

Влада је обећала доношење реформских закона. Не знам када ће их донети ако не у првим месецима свога рада. Можда су то они закони које смо на овом већу разматрали, Закон о изменама закона којима се примена одлаже до 2002. године. Можда је то Закон о амнестији или привременом обављању послова платног промета или неки други закон.

Последице одуговлачења не воде реформама и решавању нагомиланих проблема. Економска политика донесена је ради себе саме. Последице такве политике довеле су до пада производње, запослености, раста цена и пада стандарда, са даљом тенденцијом негативних ефеката са несагледивим последицама. Стимулисали смо увоз, омогућили увоз половних аутомобила, опреме, машина итд, па ионако уздрмана метална индустрија, погођена санкцијама и цепањем тржишта, доведена је пред свршен чин. Тиме стварамо услове за гашење предузећа и отпуштање радника у великом броју колектива.

Социјалисти су у санкцијама, уз велике напоре, одржавали ове колективе у функцији. Економска политика државе не може се заснивати на донацијама и социјалној помоћи. Зато се економска политика мора окренути оживљавању производње јер су већ видљиве последи-

це. Постаћемо зависни са грађанима без посла и egzистенције. Очекивати је и социјалне немире. Дошло је до погоршања животног стандарда. Грађани су доведени до просјачког нивоа. Они који су их раније изводили на улице немају решења, већ претњама покушавају сузбити штрајкове и обустанове рада.

Посебан удар на стандард имао је раст цена природног гаса, који је са 2 динара у 1999. и 2000. години порастао на 12 динара у 2000. и 2001. години, уз изузетно високу камату коју дистрибутери обрачунавају потрошачима. Наиме, НИС-Нафтагас је једино државно предузеће које није имало обавезу да камате обрачуна у складу са уредбом и законом, већ је високи раст цена преваљен на крајњег дистрибутера, чија је маржа мања од обрачунате камате. Рачуни за гас су већи од личних примања значајног броја наших грађана. Нажалост, камате су достигле главницу. Зато и захтевам да Влада по овом питању нешто предузме, јер грађани за то нису гласали.

Ситуација у привреди не може се решити стихијом и пасивношћу надлежних органа. Ако се ефекти економске политике мере само стабилношћу валуте, мишљења сам да је то велика грешка која ће произвести многе последице које су и познате и одавно видљиве.

Последица одржавања валуте на нивоу октобра је резултат пада производње, високог раста цена, као и пада стандарда. Допринос у очувања курса су дале изузетно високе камате за доспеле обавезе. У оваквим условима јавила се мања тражња за валутом, из разлога што заинтересовани субјекти нису у могућности да остваре ни минималну egzистенцију. Овакво држање курса утицало на смањење извоза и ограничење увоза и доћи ће до нових несташица, новог пада производње и раста цене. Увозом се не могу смирити цене домаћих произвођача, већ ће допринети новом паду производње.

Зато предлажем да монетарну политику треба прилагодити нашим специфичностима, а никако налагодавицама, чије је политика допринела уништавању и растурању привреда суседних земаља.

Донели смо буџет, како господин Лабус рече, одбрамбено социјални. Нити је одбрамбени, нити је социјални, јер је реално много мањи него претходних година.

Пољопривреда, грана која је кичма државе и са којом једино можемо ући у Европу, запостављена је од стране Владе и надлежног министарства. Наши сељаци препуштени су сами себи. Ништа није учињено да се производња последице. Ушло се у најскупљу производњу последњих година, уз обећање да ће произвођачи слободно формирати цене. Лицитира се са откупном ценом, а десиће се разочарење. Тржиште толику понуду и цену не може да прогута.

Зато још није касно, иако смо јесен пропустили, да учинимо напоре и помогнемо нашим пољопривредним произвођачима да засеју ниве. Под хитно треба обезбедити да произвођачи добију Д-2,

семе, хемију, ђубриво и резервне делове, јер сами не могу изфинансирати овогодишњу производњу.

Влада мора хитно донети краткорочне и дугорочне мере у пољопривреди. Посебно Влада мора заштитити пољопривредну производњу од појава притисака у западној Европи. Морају се ванредно одобрити средства за набавку опреме, како би могли остварити контролу.

Поверење тог посла неком другом не гарантује заштиту домаће производње. У овом случају морамо се ослонити само на своје снаге.

Сматрам да Влада мора обезбедити примену закона и Устава на целој својој територији, мора обезбедити правни поредак и личну и имовинску сигурност свих грађана и гарантовати њи-

ним законом и Уставом. Морате отклонити монополско понашање на јединственом тржишту. Овде мислим на најновију меру владе Србије о промету нафтних деривата. Даље дистанцирање од политике коју воде републике и одлуке које доносе воде растурању Савезне Републике Југославије. Влада ништа није учинила на очувању територијалног интегритета. За резултат имамо заузимање копнене зоне безбедности.

Председавајући: Говорите већ 12-ти минут.

Милан Лисов: Једина смо држава на свету која нема право да одлучује о својој територији и судбини. Шта је са платформом и односима у федерацији? Када ће стићи пред посланике Већа грађана? Ради се о судбини заједничке државе. Обећања нашим грађанима не може-

јаве се свде само на оправдавање министра Краповића.

За велике демократе у нашем парламенту је нормално да "демократска већина" и физички угрожава мањинску парламентарну групу друге политичке опције.

Овакво понашање које толерише и оправдава неодговорност и незрелост једног министра, и то веома важног и актуелног ресора, показује да нисте дорасли да владате ситуацијом.

Господин Краповић, као лекар, боље би било да ради тамо где му је место, а да војне и то веома сложене послове, препусти човеку од струке и знања. Са хиртургом на месту министра одбране – капитулација нам је загарантована.

Ситуација на југу Србије и даље је веома сложена. Може се очекивати ип-

ПОВРАТАК

хову слободу. Нажалост, тако на терену није.

Републички министар правде после познатих догађаја у Лебану, уместо да прско институција покрене одговорност против оних који кроз кризне штабове преузимају власт легално изабраних органа, господин министар најављује привремене мере. На основу чега, и због чега? Само због жеље да се левица уништи и завлада ДОС-овској једномумље. Пошто није ово једина општина, то чине и у другим општинама, где је левица на власти. Преко својих експоната и медија стварају услове за прекрајање воље бирача исказане на локалним изборима.

Господо из Савезне владе, имате обавезу да ускладите понашање власти у федералној јединици у складу са савез-

мо испунити. Часно је рећи куда идемо и чему све ово води. Часно је поднети оставку, па можда и расписати нове изборе. Захваљујем се на толеранцији.

Председавајући: Браво. Био сам толерантан, али више нећу. Стварно, ако почнемо овако са свима, онда ћемо остати два дана. Могу да толеришем пола минута и минут да човек заврши мисао, али немојте говорити дупло. Има реч Срђан Николић.

У канцама ДОС-а и Запада

Срђан Николић: Даме и господо, поштовани савезни посланици, после инцидента на прошлој седници Савезне скупштине, Савезна влада се понаша крајње неодговорно и недемократски и све из-

тензивирање свих облика оружаних и других активности шиптарско-терористичких снага на југу Србије, Косову и Метохији и у Македонији. И поред овако критичне ситуације у нашој земљи и окружењу, Савезна влада је предложила Закон о амнестији, а Савезна скупштина, захваљујући ДОС-овској већини, тај закон усваја. То је врхунац цинизма, издаја земље и њених националних интереса. Доношењем тог закона подривена је одбрамбена моћ земље.

Спољна политика је антисрпска и антијугословенска и све што се до сада урадило било је на штету српског народа.

Када руски министар иностраних послова, Игор Иванов, указује на то да Хашки трибунал не треба више да постоји и да је то политички суд који суди

Са овим министром одбране
загарантована капацитација:
Срђан Николић

само Србима, актуелна власт врши ши-року пропаганду да је неопходна сарадња са Ханским трибуналом и припрема закон о тој сарадњи уместо да сада, када смо по други пут постали члан Организације уједињених нација, преко Русије, као сталног члана Савета безбедности, наша спољна политика покрене иницијативу за укидање тог суда.

Циљ Ханског суда је да се код српског народа створи комплек кривнице, да изгубимо своје достојанство и да тако хероизам који смо показали у току злочиначке НАТО агресије претворимо у пораз. Слањем осумњичених за ратне злочине у Хаг, САД би скинуле кривину за бомбардовање и избегле плаћање ратне штете Савезној Републици Југославији.

Зашто нисте покренули питање кривнице за оне који су нам увели неправедне санкције и који су нас зликовачки бомбардовали 78 дана?

Наша званична власт је пријатељски дочекала једног од највећих живих ратних злочинаца, Хавијера Солану, и уместо да таквог зликовца хапси, ДОС-овска власт му полпрошине, а у средствима јавног информисања прилаже му се велика пажња.

Актуелна власт на политичкој сцени афирмише негативну селекцију кадрова, што се одражава на стање у привреди земље, које је сваког дана све горе. Предузећа не раде, производња је опала за 50 посто у односу на прошлу годину.

Економску политику и привредни опоравак ДОС-овска власт је засновала на страним донацијама и кредитима, који су условљени политичким уступцима. Те стране донације не улазе у процес производње и не поспешују оживљавање наше привреде, јер им то и није циљ, већ систематски уништавају наше при-

вредне потенцијале и претварају нас у колонију зависну од њихове милостиње.

Докле ћете ви ићи по свету и просити?

Треба да се окренемо себи, јер нам нико неће помоћи, већ ми сами. Од обећаних шест милијарди долара нема ништа. Ако се неким чудом и деси да нека марка или долар стигну, да ли је то цена за будућу продају Рашке области, српске Црне Горе или српске Војводине?

САД нам великодушно шаље генетски модификовану храну. Министарство пољопривреде као хуманитарну помоћ дозволило је увоз генетски модификоване сојине сачме, чија ће употреба оставити тешке последице по наш сточни фонд и здравље нашег народа. Да је квалитетна и здрава, ова сојина сачма не би била на списку забрањених пољопривредних производа подбројем један. Забрана се односи на увоз хране из САД у земље Европске уније.

Савезној скупштини је предат на усвајање Предлог закона о генетички модификованим организмима. Ако се тај закон усвоји, бојим се да ће нас залесити судбина две суседне земље – Румуније и Бугарске. Увозом генетски модификованих семена Румунија је тотално уништила своју пољопривреду, а Бугарска, која је у свету била чувена по повртарству, уништила је ту грану пољопривреде.

Увоз генетски измењеног семена за последицу има и увоз хемијских средстава за заштиту биља. Јер, производи наше хемијске индустрије не би имали ефикасно дејство на биљке настале из тако модификованог семена. Увозом тих хемикалија ми бисмо уништили део наше хемијске индустрије која се бави производњом средстава за заштиту биља и били бисмо зависни од иностране хемијске индустрије.

Ми смо у Војводини способни да произведемо много више хране него што је Југославији потребно. Међутим, какав је однос ове владе према пољопривреди? Од доласка на власт, сељацима само обећавае регресивно гориво, вештачко ђубриво, механизацију, итд. Знамо да горива није био довољно за јесење радове, вештачко ђубриво није стигло у време оптималног рока за прихрану пшенице, а ви поново обећавате дизел гориво по регресивној цени. Сељаци су давно исцрпели материјалне резерве, а како се буде одвијала пролећна сетва, умногоме ће зависити социјални мир у земљи ове године.

За ово време које сте на власти успели сте да енормно подигнете цене хлеба, млека, гаса. Са електричном енергијом нам просто претите да ће, без обзира на повећану цену, бити рестрикција и током лета. После дуготрајног седења у хладноћи и мраку, народ је сретан када струја дође и размислила – нека и поскупи, само да је има.

У Војводини се 175 хиљада домаћинства...

Председавајући: Молим вас, прекорачили сте време.

Срђан Николић: У Војводини се 175 хиљаде домаћинстава, односно око 700

хиљада људи греје на гас. Цена гаса је и поред изузетно благе зиме опреретила породичне буџете, јер су трошкови за грејање увелико прелазили месечне зараде запослених. Стално сте обећавали да треба да дође до корекције цене, како би домаћинства која користе гас за грејање била у повољнијем положају. До тога не само да није дошло, него се ових дана појављују натписи у новинама о могућем повећању цена.

Здравство је у катастрофалној ситуацији. Нема лекова, ни санитарског материјала. Обећали сте у предизборној кампањи, када ви дођете на власт, да ће све то бити решено, као чаробним штапићем, а сада уводите партиципацију и све друге услуге у здравству морају се платити.

Председавајући: Нажалост, морам да вас искључим. Готово је, искључени сте. Не можете говорити више.

Срђан Николић: Било би најбоље решење за ову земљу и овај народ да данас изгласамо неповерење Савезној влади, која је од конституисања изазивала само проблеме.

Председавајући: Има реч Вељко Одаловић.

"Човићев план" made in USA

Вељко Одаловић: Поштовани народни посланици, мислим да овај тренутак у којем водимо расправу најбоље говори какав однос Савезна влада има према овом парламенту, не само према питању њиховог поверења или неповерења, него уопште о свим овим питањима која се данас овде износе и указују на сву тежину ситуације у коју смо добрим делом запали и дошли захваљујући управо таквом раду ове Савезне владе.

Мислим да је једино оправдање за њих ако су заказали седницу Савезне владе, па да кажемо, ето да су на том послу. Све друго их не оправдава.

Хтео бих да говорим овде о два аспекта због којих сматрам да ова Савезна влада није одговорила задатку који је пред њу постављен пре 138 дана, када је преузела власт. Да се у јавности више не шири прича да је 100 дана или 101 или 102 – 138 дана, значи скоро четири и по месеца је ова Савезна влада на власти.

Координационо тело за општине Бујановац, Медвеђа и Прешево, које неко сада све неспретнији и несрећнији, као што су некада чули да зову Прешевску долину, подручје где су били сукоби, сада назива "координационим телом за Југ Србије" је за све ово време, које је за нама и од када је формирано, повукло неколико потеза који сасвим сигурно захтевају, најблаже речено, бар минимално информисање овог парламента. Преко 50 савезних посланика, који седе овде у овом парламенту, о овоме шта координационо тело ради у општинама Медвеђа, Бујановац и Прешево знаје само из средстава информисања.

Нажалост, председник координационог тела себи дозвољава да чак потписује и неке међународне документе, потписује разне споразуме, а да нико овде од нас, сем оно што прочитамо у новинама, не зна шта се потписује. Да ли ми

то не треба да знамо, или он има толики мандат и толика овлашћења Савезне и Републичке владе, то би неко нама требало да одговори.

Очекивао сам да ће ту бити председник Савезне владе, па да њега питам, али овако, бојим се да је ово разговор глувих.

Тај тзв. "Човићев план", значи, план који је пре добио сагласност у међународној заједници него што је ико у овој држави, сем једне групе људи знао какав је то план, је у ствари нешто што је мени врло препознатљиво, и ја сасвим одговорно могу да кажем да је то најмање његов план. О том плану мислим да би требало много више да питамо господина Шона Саливена и господина Питера Фејта, који једноставно у свему овоме што се дешава вуку све konce и имају најзначајнију улогу.

Потписан је Међународни споразум о уласку Војске Југославије у копнену зону безбедности. Ми добијамо сваког дана разне материјале, и уговоре, и споразуме, и декларације, и конвенције на верификацију, односно како да је назовемо – ратификацију у овом парламенту. Нажалост, овде се потписују, и то потписују такве документе они који имају само мандат тиме што су председници координационог тела, а у ствари представљају ову Савезну владу и, у суштини, и овај Савезни парламент.

Донета је одлука о повлачењу тешког наоружања у касарне, без војске. Чак и они генерали, односно војни врх, који је лигао глас – забрањено им је да лажу изјаве, а не нешто друго, и да би било још горе и још теже – ја морам да реагујем на то – називају се "псима рата". Е, са тим "псима рата" ја сам провео онолико колико су ратовали на Косову и Метохији, а стварно морам да вам кажем да је недопустиво да ни председник Савезне владе, а ни министар одбране не реагују на тако нешто. Да ли је забрањено и њима да говоре? Да ли је координационо тело забранило свима, који о томе могу да причају, да причају ишта сем координационог тела?

Координационо тело има улогу да координира, а не и да потписује споразуме и уговоре, ни да доноси овако важне стратешке одлуке. Мислим да је овај парламент тај који би морао неке од ових ствари и да верификује и да се упозна са њима.

Направљен је споразум о прекиду ватре са наоружаним Албанцима, потписана је Декларација о Косовској Митровици, опет са међународним представником. Да ли они, који једноставно у овој копненој зони раде и делују, знају да су од формирања, тј. настанка копнене зоне безбедности, ти, како их зову "наоружани Албанци", односно како се све чешће чује "екстремисти", убили 33 војника, цивила и полицајца; да ли су они, у ствари, екстремисти или терористи? На тако нешто мора да се одговори.

Чини ми се да ће врло брзо бити забрањено свима, сем господи Солани и онима који их називају правим именом у овој земљи, да их називемо како се стварно требају назвати и да се према њима предузму мере, оне које им и припадају.

Друго, формиран је Комитет за Косово и Метохију – опет у истом овом мандату и од исте ове Владе. Опет је то неки комитет који ради заједно са Републичком владом. Тај комитет постоји и ништа више. Ко брине о Србима на Косову и Метохији у задњих 138 дана? Која је активност и који конкретан посао урађен? Јер, ми овде не знамо шта је улога комитета, какав је његов задатак, постоји ли уопште комитет и, једноставно, шта је Савезна влада на Косову и Метохији до сада преузела кад је преузела функцију и шта има намеру да чини?

Очигледно да је то све пасивизирају, једноставно блокирано, и сада имамо најаву да ће Савезни комитет да спроводи, односно да таржи да се уведу општинска већа, привремене управе о локалној самоуправи итд.

Значи, бојим се да ћемо мандат ове Савезне владе завршити само са два закона и мандат овог савезног парламента, ако овако потраје и однос о овом питању које смо тражили да стави на дневни ред – о односима у федерацији, да ћемо одаве отићи са два срамна закона, да ћемо донети Закон о амнестији и Закон о сарадњи са Хашким трибуналом.

Живко Шокловачки: (с места) Председниче, молим вас да утврдите кворум.

Председавајући: Не гласамо. Сада водимо расправу.

Кад будемо гласали, гласаћемо. Знате, ми смо почели са кворумом, посланици циркулишу. Ако дође до гласања, ја ћу их позвати.

Ако кворума нема, не можемо гласати.

Има реч Љубомир Илкић.

Ја молим посланике, ја ћу их позвати звоном још једном, да сви дођу у салу.

Неслућене размере хајке на људе

Љубомир Илкић: Даме и господо, живот једне владе је само једна мала етапа у животу једне државе.

Међутим, већ сам чин настанка ове Владе био је чудан. Данас кад водимо расправу о поверењу Савезној влади, Савезне владе тренутно у салу нема. Мислим да је то, председниче, дубоко некоректно. Али, наставићу своје излагање.

Председавајући: Имају седницу Владе. Сваког часа их очекујемо.

Др Војислав Шешељ: (упалица с места) Можда ће сами оставку да поднесу.

Председавајући: Можда

Љубомир Илкић: Дакле, сам чин настанка ове владе био је чудан.

Актуелни републички премијер је на седници, кад смо бирали владу, дословце рекао: "Савезна влада се формира на веома чудним основама и формирају је две стране, које су на изборе изашле са сасвим супротним програмима, на сасвим супротним странама". По њему, то није нова влада, јер није из убеђења, није из политичког опредељења. "Ово није влада из задовољства, да ово не само што је Влада компромиса, која је последица тога, него је ово Влада из једне крајње нужде".

Да је то тачно показује ефекат рада Савезне владе, од ступања на дужност до данашњег дана.

Привредна производња и животни стандард драстично падају, а са друге стране, производња лажи и хајка на људе достиже неслућене размере.

Савезна влада је направила још један потез незабележен у светским размерама, којим је понизила све посланике Скупштине.

Без обзира на страначку припадност, члан Владе ударио је у току скупштинске расправе посланика. Тај гест не повлачи са собом само извешање Владе. Тај гест мора да буде санкционисан оставком министра. Ако те оставке нема онда је мора дати цела Савезна влада, јер је недопустиво да неко буде нападнут, ударен због супротног мишљења.

Такође, интересантно је питање да ли су изјаве појединих министара у ствари верификовани ставови Савезне владе. Тако, на пример, министар Горан Свилановић тврди да није спорна агресорска улога Југословенске народне армије у Словенији, Хрватској и Босни и Херцеговини, јер је ЈНА била тамо, а они нису били овде. Да ли је то став и Савезне владе?

Човић, координатор за југ Србије говори о албанским екстремистима, председник Коштуница о албанским терористима. Шта је истина? То није терминолошка, то је суштинска разлика. Има ли Савезна влада свој став о томе, своју платформу? Да ли је Савезна влада овластила Човића за овакво иступање, за моралну и људску деградацију Војске Југославије за коју каже да је чине "пси рата"? Војска Југославије је у надлежности Савезне владе. Да ли се Савезна влада огласила поводом те изјаве?

Уз све наведено, ту је и Закон о амнестији, који је нажалост ступио на снагу. Ако сте гледали CNN, имали сте прилике да видите убице које су дочекане у Приштини врло свечано као прави народни хероји, спремни да сутра поново стану у строј ОВК-а, а код нас на Новом Београду, прекрјуче је извршена отмица уз ушину. Срећом, починиоци су брзо ухваћени. Један од њих је свеже амнестиран. Нема шта. Закон брзо стиже своју сврху.

Што се тиче рада Владе на економским питањима, скептик сам зато што пут у економске реформе трасира група Г-17 плус, невладина организација у саставу Владе. Њихови прваци водили су економску реформу у Бугарској и Украјини и успели су да те земље доведу до просјачког штата. Искрено не желим да се тај сценарио понови овде у нашој земљи.

На крају, председник Савезне владе у свом експозеу јасно је свима ставио до знања да сарадња са Хашким трибуналом није приоритет ове Владе. Међутим, изгледа да неки министри чланови Савезне владе не мисле тако. За њих је Хаг економско, а не политичко питање. Оптугаби против Слободана Милошевића за наводне ратне злочине покреће значајна питања о непристрасности и коначно сврси Међународног кривичног трибунала у Хагу. Вековима је неза-

висност судских органа сматрана једним од основних правила у потрази за правдом.

Такође, нема ничег важнијег од јавности примене правде. Али, у случају Међународног кривичног трибунала може се изнети убедљива аргументација где је приватна правда заменила јавну правду, где је чак и појава темељне правде замењена отвореним презиром за правду.

Даме и господо, грађанин ниједне земље у свету не би сматрао да му се правично суди пред судом који је плаћен, који је попуњен кадровима и потпомогнут од приватних лица и корпорација које имају директан интерес за исход тог суда и суђења. А, практично по себи имају имунитет саме од тог суда.

Постоји добро утврђен правни принцип да странка у правном поступку, био он грађански или кривични, има право да тражи изузеће било ког судије који ради на случају, када постоји основани страх од непристрасности.

У овом случају може се изнети убедљива аргументација да непристрасност није само основана већ да је стварна, да није само од једног судије већ од целог Трибунала, да то није правосудно тело вредно међународног поштовања, већ дивљи суд, лажни суд који има политичку сврху служења моћним и препознатљивим господарима.

Да би био конзистентан са својом тезом учинићу један корак даље и утврдити да је Хашки трибунал, као политички инструмент, дизајниран да наруши и уништи интегритет и суверенитет једне земље и да његово стварање представља криминално дело против мира према нирнбершким начелима, уместо да решава сукоб, као што тврди, користи се да оправда конфликт, уместо стварања мира, користи се да оправда агресију и отуда је инструмент агресије.

Зар је сарадња са таквим правним монструмом приоритет због шаке долара? Од кад то држава продаје своје држављане?

Министар опасан по околину

Филип Стојановић: Поштовани савезни посланици, овим предлогом, ми потписници иницирали смо поступак за изгласавање неповерења Савезној влади зато што није показала ни елементарни осећај одговорности за гнусни чин који је извршио неко ко се представља да је министар одбране. Сада може најбоље да се утврди да је с правом председнику Већа грађана постављено питање чега министар? Зар је могуће да имамо таквог човека за министра одбране, човека који под дејством алкохола спроводи неку своју реплику. Реплика му је песница поводом речи које чак нису ни упућене њему. Песницом је појаснио своје политичке ставове који се уклапају са ставовима Савезне владе.

Савезна влада нам је преко министра одбране поручила да ми представници грађана не смемо поставити ни питање које није у складу са жељама Савезне владе. Они који су сматрали да је минис-

Песница аргумент Савезне владе:
Филип Стојановић

тар одбране учинио инцидент услед личног афекта греше.

Савезна влада преко својих министара и секретара одмах је потврдила да није у питању инцидент који је изазвао министар одбране. Министри и секретари ланцима су нам тврдили да то што је министар одбране песницом ударио посланика на седници није чудо. Чудо би било да је ударио министар вера. Значи, од министра одбране се очекује да бије посланике, јер му изгледа то пише у опису и попису послова министра. Уместо да Савезна влада позове на одговорност овог министра одбране она га неприммерно штити и труди се да пронађе неко оправдање. То значи да је песницу као реплику могао да употреби сваки члан Савезне владе, а министар одбране је био ревноснији и бржи од осталих министара.

Уколико се у овој влади која штити министра, који присуствује седницама Већа грађана под утицајем алкохола и бије посланике, не изгласа неповерење, онда предлажем да се за чланове Владе, током реконструкције ове зграде, у овој згради направи кабез како би личне фрустрације биле спутане, а клинички психолог и телекомуникационо могао да спроводи колективну и личну ауто-терапију.

Ова влада се није на адекватан начин оградила од министра одбране, већ се, напротив, солидарисала са његовим гестом и тиме доказала одсуство елементарне одговорности.

Из хуманих разлога потребно је да ова влада оде у прошлост, јер њен даљи опстанак може да значи преседан да министарска песница због скупштинске већине – ускоро буде Пословником признато право министра. Данима је Савезна влада представљала је да то што је министар одбране песницом саопштио ставове мали инцидент. Тако је ова влада навикнута да глуми, а један од министара, клинички психолог, уместо да лечи

колегу министра од алкохола и насилничког понашања и да се постара да га изолирају, јер је опасан по околину, на све могуће начине покушава да га схвати и оправда.

Изгледа да се на седницама Савезне владе само песница користи као аргумент. Можда је члановима Владе то нормално, па због тога треба да им изгласамо неповерење, јер такав начин рада доводи у питање вођење унутрашње и спољне политике ове земље. Онда стварно није ни чудо какве одлуке доносе републике чланице, отимају надлежност Савезне државе. Очигледно да је влада и у овом саставу пројектована од непријатеља овог народа.

Ако поводом овог очигледно насилничког понашања једног члана Владе, који су видели готово сви грађани ове земље, ова влада сама не реши по принципу личне одговорности, онда нам она у овом саставу не може пружити гаранције способности за решавање много крупнијих проблема.

Својим саопштењима од 1. марта ове године Савезна влада је потврдила ове моје ставове. Дакле, Савезна влада наставља да глуми, а глумци су одавно прочитани.

Виртуелна слика која нам се нуди неуспешна је и нема тог компјутера који је може поправити. Овој Савезној влади као да је све дозвољено против Српске радикалне странке. Сличну дозволу да су сва средства могућа против српских радикала имали су и неки чланови претходних власти који данас streпе над својом судбином. Ваљда сте нешто научили и не понављајте туђе грешке. Запамтите, када су српски радикали у опозицији страдају српске земље и врло тешко се живи.

Користим ову прилику да позovem савезне посланике, поготово оне из ДОС-а, када сте били опозициони савезни посланици, министри вас нису тукли. Не дозволите да ваши министри туку било ког савезног посланика. Они који су тукли српске радикале у овој Скупштини више нису на власти, па водите рачуна да када се промени изборна воља грађана и будете опозициони посланици како би вам било да овај преседан, односно насилничтво једног министра постане правило.

Уколико не падне ова влада, и то данас, да ли ова Скупштина може рачунати на законодавни ауторитет. Они који сањају да су демократски мисионари, да из рукава истресају демократске стандарде, сада имају прилику да своја демократска уверења докажу или вам саопште у ком то парламенту члан владе може да демонстрира физичко насиље над посланицима. Запамтите, већина често није у праву. Тешко да већина може да спаси министра одбране од одговорности.

Овим предлогом се истовремено иницира и поступак забране точења алкохола министрима у овој згради током заседања и поступак да се забрани присуство личних телохранитеља министара, поготово министра насилника и министара који су психички лабилни.

Министар опасан по околину

Ставица Ђукић-Дејановић: Поштовани савезни посланици, крхко поверење Савезне владе од 4. новембра међу грађанима се полако губи.

Мислим да је врло увременења тачка дневног реда. Радује ме што је председник нашег већа средствима информисања у том смислу већ дао изјаву да је природно да након сто дана разговарамо и да опозиција поставља питање поверења. Међутим, из разлога чињења и нечињења ова Влада полако губит кредибилитет код оних који су нас послали у Савезни парламент. Сетимо се Закона о амнестији, много смо о њему говорили. То је пример чињења. Пример нечињења да нема предлога о системским законима, за све ово време, који би били правни путоказ како то да чланице Југославије, наше федералне државе на ваљан, прави начин, онако како су ДОС-овци говорили у предизборној кампањи – када буде постојала владавина права када они дођу на власт – ваља чинити у обе федералне јединице.

Да се заиста пуно тога не чини, сведоци смо и данас на овој Скупштини. Није ли природно, у ситуацији у којој се налази наша земља, да расправа у односима у федерацији буде основна тачка дневног реда? Није ли природно да у овом парламенту нема ни једне једине руке која је скупштина када се предлаже да се уврсти у дневни ред, а пре 30 дана од посланика Социјалистичке партије је предложена тема за расправу која би сигурно, са најразличитијих аспеката – од социјалног до економског, могла бити урађена на прави начин онако како нам је председник нашег већа рекао, уз конструктивне прилоге опозиције и креативне активности позиције?

Да је истина да грађани све мање верују овој Влади, па због тога имам обавезу да, као савезни посланик, на то укажем – да она не ужива више поверење, ни моје лично, искористила бих своје време да вам прочитам део записника једног покрета из Крагујевца који се зове Демократски покрет и који је на својој трибини рекао следеће. Управо је поставио питања Влади и у писаној форми овај шири текст се већ налази у кабинету председника наше Владе.

Тај Демократски покрет Крагујевца с пажњом прати различите активности наших министара, пре свега активности министра правде, господина Момчила Грубача, савезног министра правде, и министра правде Владе Републике Србије, господина Владана Батића на успостављању сарадње са правосудним институцијама других држава.

Не поставља се питање потребе сарадње југословенских правосудних органа и правосудних органа других земаља, па и са Хашким трибуналом, на један одређен начин. Међутим, поставља се питање шта је предмет те сарадње и да ли је однос Хашког трибунала према свим свентуалним починиоцима злочина објективан и непристрасан? Да ли Влада

треба да зна о чему разговарају савезни министри? Не чини ли се можда природним да ми који седимо у овим клупама треба да знамо шта је садржај тих разговора? Да ли представници нашег правосуђа, господин Грубач и Батић, представљају питање и покрећу поступак пред Хашким трибуналом и оних који су издали наређење или дали сагласност за агресију на нашу земљу? У НАТО агресији наша земља је бескрупулозно разарана и уништена су материјална добра која су генерацијама наши људи стварали, побијено је хиљаде грађана наше земље, а међу њима и многа деца, стари, немоћни и болни, а кривци су познати. Идејни творци су у доскорапној администрацији Америке. Овде су наведена и сва имена и констатовано је да је неким од њих суђено пред судовима наше земље и да су осуђени.

Данас ДОС-овска власт, уместо да поштује постојећа акта и одлуке, а 4. новембра је рекла да ће поштовати сва акта или их мењати да буду квалитетнија па да лишава слободе оне који су били надхват руке, она их дочекује са највећим почастима, чиме крши законе ове земље и правне одлуке.

Грађани Крагујевца вам дају, господине из Владе, и сутестије. Они кажу да не споре право министрима правде да покрену поступак за обнову судског процеса и уколико се на том судском процесу не докаже њихова кривица за злочине према човечанству, онда они могу да долазе, на пример, у нашу земљу као и други држављани. Право је министра правде да надлежним органима предложи НАТО агресора за аболуцију, али они то до данас нису учинили.

Изгледа да министру Батићу више одговара да инсистира на утврђивању да лије неко био обавештен да ће бити бомбардована. По министру Батићу, није злочинац онај који је наредио, бомбардовао и побио наше грађане, већ наши грађани што на време нису побегли.

Господине, читав наш народ је био обавештен. Сви су то знали. Да ли је наша војска на њихове претње требало да напусти своје положаје и изда своју земљу? Да ли је требало да наши радници напусте своја радна места и своје обавезе, пекари који месе хлеб, ЕПС да престане да производи струју, млекаре да престану да производе млеко итд.?

Ни Батић, ни Човић, који наше браниоце и војно руководство називају псима рата, неће моћи да избегну одговорност пред својим народом. Ми ћемо се, на најразличитије начине, борити, наравно у оквиру постојећег правног система, да ставимо на знање свима који нам могу помоћи.

Дакле, ово је део текста који грађани упућују Влади, председнику Владе, нама који седимо у скупштинским клупама и обавезују нас да се неупоредиво одговорније односимо и према данашњем дневном реду, јер је он суштинско питање, а не форма.

Председавајући: Хвала вам. Има реч Живорад Смиљанић.

Мрља на Савезном парламенту

Живорад Смиљанић: Поштовани посланици, тешко је данас причати о Влади која није овде. Очигледно је да нас поштењују и да ова расправа њих уопште не интересује.

Инцидент који се десио у овој Скупштини је нешто што сигурно оставља ружну слику на наш парламент. Желим да вам кажем да када сам први пут, 1982. године, постао председник општине Апатин, пре мене је био председник општине 10 година веома успешан. Питао сам га за савет шта да радим. Дао ми је само један савет: "На одборнике не сме длака да падне. Одборнике мораш да чуваш, да поштујеш и да негујеш, да излазе и да говоре за говорницом, јер само од онога што буду говорили моћи ћеш правилно да се усмераваш". Нажалост, ми смо

"Државнички" потез Кошгунице:
посета Хавијера Солане понизила српски народ

овде често доживљавали претње од министара, као и махање папирима о хапшењу.

Министри морају да схвате, као и чланови Владе, да су они Влада овог народа и овог парламента.

Оног момента када су изабрани, они више нису Влада своје партије, него Влада овог парламента и овог народа и тако морају и да се понашају.

Што се тиче Краповића, он је лекар. Ја сам лекар. Ми лекари полагамо Хипократову заклетву. Али, једно од основних начела Хипократа било је "лекар лекару је светиња" и зато не желим о Краповићу да говорим ружно јер на то немам право као лекар. Али, желим да кажем да то што је Краповић урадио, то говори да је то човек који не контролише ни емоције, ни своје поступке.

У Влади је најопасније да министар одбране буде човек који не може да се контролише, а који треба да буде у најтежим тренуцима најрационалнији, најприсебнији, да рационално одлучује, јер од тога зависе многи животи људи. Он је сигурно човек на погрешном месту. Мислим да је овде требало поставити питање његове оставке. Он би требало, као моралан човек, то сам да уради.

Што се тиче социјалиста, желим да упозорим чланове Владе, иако их нема, ви Мићуновићу им реците, Димитар Шерт и ја смо тренирали бокс, веома добро познајемо ударце и ако неко покуша, вратићемо без размисљања. О томе неће бити потребна расправа.

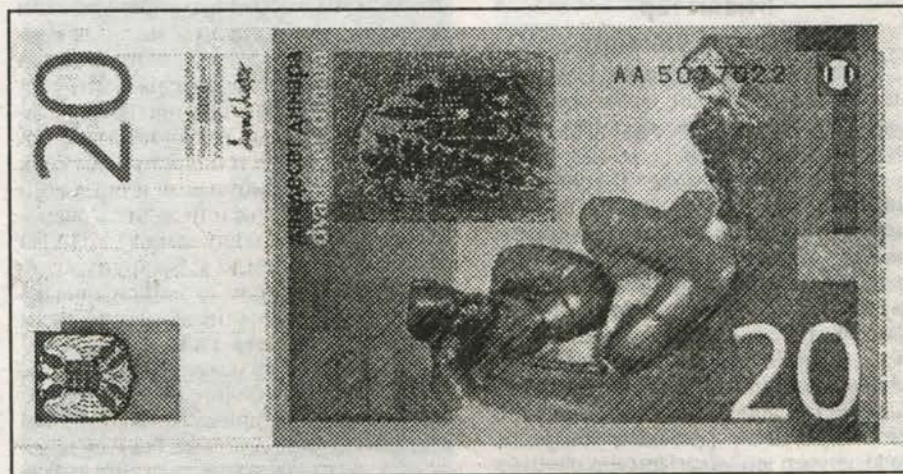
Председлавајући: Неће ово бити ринг. **Живорад Смиљанић:** Надам се. Само да кажем упозорење, јер онај ко познаје ту технику, више одговара од оних који је не познају.

Што се тиче Владе, председник Владе није ту, до јуче смо били партијски другови, он је сада рекао да нисмо ниједан гест учинили да би понизили свој народ и да Влада неће то ни урадити. Највеће понижење југословенског и српског народа доживели смо када је Хавијер Солана дошао овде и ми му се поклонили.

За време бомбардовања, које је наредио Хавијер Солана, погинуло је две хиљаде цивила. Погинуло је 1.050 младих војника и полицајаца и близу 300 деце. Управо због те деце, ако ничег другог, он није смео да дође. Међутим, Солана је морао да дође. Убица се увек враћа на место злочина.

Желим да кажем, Дени Кеј, некада амбасадор деце је рекао – сва блага овог света нису вредна једне сузе детета, а много је суза проливано, пре свега деце која су остала ратна сирочад у овом рату. Много деце је пролило сузе, она која су постали трајни инвалиди и доживотни богаљи, који немају ни младости, ни детињства. За то су криви Хавијер Солана и Медлин Олбрајт. Нема тих пара које он нама може да донесе, да злочине које је учинио овој земљи може да спере.

Нећу да говорим о уранијуму, коме треба близу четири милиона година да дође до полураспада. Говоримо да нема штете од уранијума, а у Хаџићима је ви-

Скрнављење историјских личности:
Његош на новчаници од 20 Динкићевих динара

ше од 400 људи умрло од рака за последњих пет година.

Што се тиче сарадње са Хагом, јасно је да је он уцена нашој Влади, која је морала да попусти, иако су давали различите изгледе. Међутим, желим да вам кажем, звали се ви ДОС или СПС, српски народ мора да плати цену зато што је имао храбрости да се супротстави НАТО-у. Зато морамо да будемо кажњени и раздробљени и зато се ради на разарању наше земље, без обзира ко је на власти.

Желим да се осврнем на изјаву Карле Дел Понте да је Кошгуница човек прошлости. Ко је она да о томе говори и ко се из ове земље супротставио, бар од вас на власти, таквој изјави? Нема она права то да говори. Како је Хаг принципијелан, то смо видели када су тражили генерала Норца, па када је сто хиљада Хрвата устало, онда су одустали од њега. Према томе, нити је суд нити је принцип.

О Закону о амнестији много је речено. Оно што ја замерам Влади, што нисмо бар тражили сви за све, па ако смо Албанце пустили, бар неке Србе они да ослободе. То смо некада са ХДЗ власти договорали, па смо бар део Срба спасили. Овде нисмо имали храбрости ниједног Србина са Косова да ослободимо.

На крају, југ Србије је исто што се дешавало 1990. и 1991. на Косову. То је дилема пред којом се ова власт налази и која ће морати или да одустане и да преда Шиптарима то или да се бори против њих. Ако се борите, бићете на листи за Хаг, а да одустанете – на то немате право.

Пасиван однос Владе према економији

Ненад Вунац: Даме и господа народни посланици, иако је кратко време да се може донети оцена о озбиљном раду Савезне владе, досадашњих неколико месеци рада је показало да се Влада скоро и није бавила економским и социјалним питањима грађана.

На протеклих неколико седница Већа грађана расправљали смо о законима чија ургентност није била хитна, сем ако

их није неко са стране поручио. Сасвим су у страну стављени закони који регулишу проблематику привреде и привређивања.

Пасиван однос према економији имао је за последицу раст цена производа који утичу на потрошачку корпу (шећер, уље, млеко, хлеб), као и сви други производи и да их нису могле пратити ни зараде радника, ни примања пензионера. Ту се ја не слажем са делом експозеа, који је, уз сво поштовање, изнео председник Савезне владе, јер је потрошачка корпу са 150 марака отишла на 450 марака, а плате са 80 на 140 или 200 марака, али је присутан раскорак, што није добро ни за Владу ни за све нас.

Стопа инфлације се све више захуктава, са намером да повуче стампедо раста цена. Морам вас подсетити на познате закономерности у кретању инфлације. Инфлација до 3 одсто на годишњем нивоу је тзв. пузајућа инфлација, која може стимулативно деловати на привредни развој једне земље. Инфлација до 15 одсто на годишњем нивоу је тзв. умерена инфлација, која се може контролисати мерама и инструментима монетарно-кредитне политике. Инфлација преко 15 одсто на годишњем нивоу је тзв. галопирајућа инфлација или, како је сада популарно у економији зовемо, инфлациона киша.

Чини ми се да ћемо због недовољно ангажованог односа Савезне владе, а посебно појединих министарстава, у овој години доживети не само пролећну и летњу инфлациону кишицу, већ и јесењу инфлациону кишу, коју ћемо тешко зауставити.

Повећање цене струје, које је најављено одсто одсто у 2001. години изазваће експлозију цена других производа, са тенденцијом тропичне инфлационе стопе. Дај Боже да не будем у праву.

Сва прича у медијима информисања о тзв. интерној конвертибилности представља бацање прашине у очи грађанима Савезне Републике Југославије, јер је потцењен курс немачке марке, демотивисан извоз и смањен девизни прилив, а то значи и могућност за нове девизне резерве, које треба да буду основа вредности валуте. Динар је конвертибилан

Казна за супротстављање НАТО-у:
уништен путнички воз у Грделичкој клисури

или није конвертибилан. За 30 динара се у Франкфурту може купити једна немачка марка или се не може купити једна немачка марка и ту нема дилеме.

Економисти знају да се курс домаће валуте према некој другој валути утврђује на међубанкарском тржишту, да је тај процес одвојен од производње и друштвеног производа, као основе вредности домаће новчане јединице. Дакле, стабилност динара не зависи од међубанкарског тржишта и трансакција, које су вештачке и фиктивне, него зависи од улагања у производњу или производне капацитете од раста друштвеног производа.

Питање које бих поставио Савезној влади је – да видимо у ових пар месеци колика је стопа привредног раста остварена и да ли ће та стопа фактички одржати ону позицију коју смо прихватили када смо говорили о буџету? Вероватно ћемо, ако се овако настави, ући у Гинисову књигу рекорда, да ћемо имати тотално исцрпљену привреду на издисају, одржаћемо тзв. интерну конвертибилност са обезвређеном немачком марком, као основу којом се мери динар.

Да смо на том путу, ево неколико доказа. Новчаница од 100 динара, да је сад не вадим, на којој је насликан лик мог земљака Николе Тесле, великог сина српског народа, вреди званично 3 марке и 30 пфенинга, а уважавајући њену куповну моћ, она сад негде вреди око 2 марке, што значи да ми морамо реално признати да није то један према тридесет, односно ви можете извести, већ је то близу један према педесет. Да не говорим о другом великом сину српског и црногорског народа, који је насликан на новчаници од 20 динара, Његошу, који је вредео 70 пфенинга, сада је негде куповна моћ око 40 пфенинга. Ако овако наставимо, дочекаћемо крај године, што исто неће бити добро, да 100 динара вреди једну немачку марку.

Ја предлажем, већ кад штампамо новац, да скинемо те ликове, јер 1993. године смо имали проблема, па смо их девалвирали. Немојмо и 2001. године да их девалвирамо. Боље да ставимо и шуме и брда, и реке, итд. на новчанице, него ликове оних који су прославили наш народ у нашој историји. Ако је вредност нове новчанице у опадању, а очито да јесте, професоре, зашто смо уопште штампали тај новац, а нисмо повукли стари новац. Да ли је то нечији хир, да ли је у питању нечији потпис, који се мора оставити, или је у питању део примарне емисије који се на овакав начин, или на неки другачији начин, провлачи?

Даме и господа народни посланици, у економији је позната закономерност по којој је један проценат инфлације повлачи за собом 3 одсто девалвације. Можемо проверити и код Кенса, и код Сабелсона, и код других, који су управо били ти да су развијали тржишну економију, односно капиталистичку.

Због свега напред изнетог, Савезна влада и овај Савезни парламент морају да се баве привредом, јер то од њих тражи привреда. Крајње је време, и завршавам професоре, да у нашу земљу уђе фамозних шест милијарди долара, које су обећане од међународне заједнице. Тај новац очекује наша привреда. С обзиром да је процес индустријске производње негде на 15 одсто од 100 одсто искоришћеног капацитета, а да би избегли улицу радника и повећали је барем на 50 одсто, нама су ове паре потребне, али су нам зато потребне и девизне резерве, не од 800 милиона марака, него од 2,5 милијарде марака. Узмите математику и израчунајте. Економија не трпи субјективизам, волунтаризам и стихијско понашање.

Свако неодговорно схватање привредних проблема и проблема у напредности имаће као неминовну последицу смену постојеће и именовање нове Владе, која ће бити спремна да решава ова питања

грађана: И задњом реченицом завршавам, овај скандал који се десио вероватно је преседан у светском демократском парламентаризму. Било би крајње морално, барем по бон-тону, да се господин Краповић извини народном посланику, или да применимо Душанов законик "зуб за зуб, око за око".

Александар Цветковић: Господине председниче, даме и господа савезни посланици, немам част да ме слуша Влада, али без обзира, ја ћу говорити.

Председавајући: Има, ту је председник Владе.

Власт највећа страст

Александар Цветковић: Опростите. Свашта се на овој балканској ветромтини дешавало вековима, али власт никада није чинила такве харанге какве данас чини. Тучом у Парламенту, поготову када војни министар удари песницом посланика, никако се не може оправдати акумулацијом негативне енергије у појединцу, нити може оправдати неспособност Владе за све тежи и несигурнији живот.

Очекивало се да ће Влада одмах после инцидента осудити свог министра за оно што је учинио, или да ће се он сам одредити и поднети оставку. Нажалост, није се то десило. Додуше, ништа необично. И овај пут се показало да је код Срба највећа страст власт. На ову карактерну црту је указао, не тако давно, академик Јован Рашковић. То показује и садашњост. Наравно, овај инцидент је прелио само пуњену чашу последњих пет месеци. Уместо обећаног благаостања нуди се претња неистомишљеницима, девалвиране су виталне институције друштва, а правни систем доведен до тоталног апсурда. Нема успеха ни на политичком, ни на економском, ни на социјалном плану, који је најављиван у предизборној кампањи. Погажени су принципи националног и државног достојанства. Прихватају се уцене дела међународне заједнице, којима се још више угрожава државно-правно устројство савезне државе. Да је то тако, показује и однос међународне заједнице према идентичним дешавањима у Македонији и на југу Србије.

Оно што се у Македонији дешава, међународна заједница назива тероризмом, чак онај озлоглашени Хавијер Солана наређује да се терористи уклоне са простора који су заузели, а за идентичну територију Савезне Републике Југославије, односно југ Србије, нуди се да се са њима разговара, да учествују у преговорима, девалвирају се сви они напори које смо учинили у претходном периоду. Ово никако нису политичке игре. Слободно могу рећи да се ради о моралном суноврату српских полтрона.

Нажалост, ова Влада је такву једну категорију људи извозила у виду дипломата и ти људи су, уместо да о свом народу и о својој нацији и о својој држави говоре афирмативно, тамо где су за десетине хиљаде долара пристали да раде, они је блате. Они пљују по својим неистомишљеницима, вређају их и

о њима најцрње причају. Такву оцену о свом народу нису дала ни најпримитивнија племена у свету.

Додуше, имамо и недавно једну ситуацију како су се одредили Албанци према сопственом народу, према неистомашљеницима, када је гостовао потпредседник општине Прешево на Телевизији РТС и када га је његов саговорник све време наводио да по типу Милошевића, наводно има и у редовима Албанаца Милошевићеваца, каквих има и код нас, потпредседник општине се само насмејао и није дозволио да се испровоцира, иако је у рану у политичара далеко испод онога који му је био саговорник.

Све су то разлози због којих је морала Влада да преиспита свој рад у последњих пет месеци. Можда је требала она да осуди свог министра, можда је требала да га натера за оно што је учинио да поднесе оставку. Можда је и сама требала да уради реконструкцију, јер у овоме што је требала и обећала да уради, остала је дужна држави, односно народу који јој је дао поверење, а рекло би се да су то четири најважнија и најзначајнија фактора на којима је могло да се ради. А то је, најпре да се реши проблем граница Савезне Републике Југославије, оно на чему ми insistирамо данима да се стави на дневни ред однос са Црном Гором.

Оно што наш народ каже, да ће оградити дворште, да материјално-технички и кадровски ојача Војску Југославије, а не да свађа њене редове и да смењује генерале који ће ући у историју, да дефинише правце популационе политике српског народа, јер у прошлом веку, а и у овом смо изгубили биолошки потенцијал, додуше у Првом светском рату је трећина биолошког потенцијала нације страдало.

Уосталом, и да крене – то је четврта ствар коју треба да уради – у економске реформе из сопствених снага и извора, јер је недавно група експерата из света отворено рекла да пара неће бити, и препоручила да продамо што се у овом тренутку још може добро купити.

На крају, завршићу једном сентенцом Овидија, који каже: "Прво је и од душманина примити науку".

Председавајући: Хвала. Има реч Живорад Игић.

Косово и Метохија затворени као проблем

Живорад Игић: Поштовано председништво, другарице и другови, даме и господо савезни посланици, веома је било непријатно први сат поподневне расправе, а да Владе овде није било. Сала је друг Жижич стигао, али ако Влада икада мора да буде у парламенту, онда је то онда када се о њеном раду расправља. Ја сам склон овде да употребим формално логички закон искључења трећег, па да кажем: "То није зато или због тога што Влада игнорише овај парламент, или због тога што се плаши да чује непосредно истину о њеном раду".

Кроз речи председника Зорана Жижића чули смо отприлике овако, да у об-

разложењу расправе о поверењу Влади није могао да нађе ниједан фундаменталан разлог који би оправдавао оно што се овде данас догађа, о чему расправљамо. А ја сам у доколици мало овде написао неколико десетина разлога, веома битних за расправу о поверењу овој Влади. Али, почећу редом.

Прво, још 4. новембра са оне говорнице у Скупштини Србије рекао сам, обраћајући се премијеру, који још није био изабран, да ако ништа друго, ова Влада требало би да поштује континуитет оне Владе, претходне – кад је у питању безбедност земље, кад је у питању интерес Југославије, Србије и Црне Горе и кад је у питању достојанство овога народа. Ево, данас је, ако рачунамо прву седницу Владе после инаугурације, и данашњу седницу Владе, која је одржана – данас је равно 140 дана функционисања ове Владе. Тако ми се чини, од 4. новембра. А за то време по овој првој тачки, коју сам назначио, и Кушнеру, док је био, и Хакеру и Кабиџозу послали су сијасет извештаја Савету безбедности о Косову и Метохији, а од наше Владе нисмо имали ниједан важнији демарш нити меморандум, као кључни документ да каже Савету безбедности: "Није истина", што Хакер, Кушнер и Кабиџозо говоре, него је истина и ова наша друга. Мислим на меморандум, заљби смо упутили јуна месеца – када смо и тражили да они оду са Косова и Метохије. И не знам чега има ту, што ова Влада не би то наставила.

У међувремену, Косово и Метохија је затворено као проблем, и верујте да о Косову и Метохији више чујемо од Бугара, од Грка, од Румуна него од наше Владе. А зашто? Зато што га је КФОР и УНМИК затворио и оно више није интересантно. Оно је сада интересантно онако како је Албанија била раније. Оно је сада и расадник и изворник тероризма, и то је добро. Добро је да скинемо анатему са српског народа, да он није крив за оно што се тамо догађа.

Сто четрдесет дана је Владе, колега Одаловић је поменуо, а Југословенског комитета за Косово и Метохију, за сарадњу са КФОР-ом и УНМИК-ом, нема. И знате ко га сачињава, председничке? Сачињава га председник комитета и његов вонач. Додуше, један Бог напред, други Бог назад. А знате шта је тај комитет био? 11 подкомитета, влада у малом, и то влада којој су сервис били и Република и Савезна влада. А од 5. октобра, од ове тзв. револуције, тамо нема ничега.

Ко је могао да укине Одељење Министарства иностраних послова у Звечану, Одељење Министарства иностраних послова у Вранилугу, у Поморављу, и да ли је о томе неко уопште размишљао, и шта сада, која је та супервизија, супервизура ове Владе о којој данас разговарамо, кад се Косова и Метохије тиче?

Ми смо веома јасно упозорили 4. новембра са говорнице – да се не може у ситуацији која је сваком лаику позната у експозеу говорити само о тзв. одговорности КФОР-а и УНМИК-а, а ни где о кривци, па се доказало да КФОР и УНМИК, не само што су одговорни и не само што су криви за Косово и Метохију, него су криви за балкански регион, јер прете сада и у Македонији, сутра ће доћи на ред и Грчка и други крајеви.

Следеће, морам да кажем, можда делује мало неважно, али речник који наши министри употребљавају кад се тиче Косова и Метохије и југа Србије мора се заменити новим речима. Не може се разговарати о српској заједници на Косову и Метохији. Не може се говорити о граници Србије и Косова и Метохије. Не могу да се употребљавају термини "проширена аутономија, специјална аутономија", а то веома јасно стоји у Резолуцији и у разним документима Уједињених нација, и да не говорим друге ствари.

Било је овде речи и о Резолуцији. Молим вас, ја не знам да ли смо ми два света, да ли смо ми веће патриоте или је ДОС већи патриота, и наравно наши партнери предизборни, СНП, кад кажемо да о

Заборањени: протест породица Срба несталих на Косову и Метохији

Резолуцији нема говора, да је свако слово Резолуције спаљено, а ви сада говорите о Резолуцији, позивате се на њу, а од Резолуције ништа нема.

Овде је неко елаборирао "пси рата". Најсрамнија изјава у историји нашег народа.

Питање се да ли су моји братанци и остали који још носе гелере од бомби у јетри (лекари знају да се то никад не може скинути, тако ће живети до гроба), да ли су они неки псићи рата. Сад су и сви моји тамо, наши доле, неки псићи рата, а да Влада уопште није реаговала.

Председавајући: (Опомиње говорника звоном)

Господине Игићу, вама је седам минута прошло. Колико видим, ви сте тек у уводу.

Живорад Игић: Професоре, ви сте много алергични на мене.

Председавајући: Не, нисам, Боже сачувај!

Паре на говорници

Живорад Игић: Пошто сте били сведок да сам ја био први кажњени посланик код Унковића, сећате се, ви подигнете оловку, а ја тражим глас.

Да вам кажем, јако осуђујем административно оцењивање времена.

Поћи ћу од председника – председници посланичких група су координатори, и великодушје да сте председницима дали 15 минута уопште вас не оправдава што сте нама дали по седам минута. И веома је неозбиљно за овакву тему да човеку дате седам минута. Зато примените инструменте. Ја вам захваљујем.

Следеће питање, којим закључујем, ја ћу вас питати професоре, и целу Владу – ко је дозволио да се одложи суђење НАТО-у за бомбардовање Југославије? Чуо сам да је Тибор Варади задужен за комплетирање документације, и ових дана смо видели како Међународни суд правде – не овај сатанистички, него онај наш, прави суд, по Повељи формирац, он одлаже тужбу за годину дана. А, пазите, земље НАТО-а галантно се изјашњавају да немају ништа против.

Како је Влада и Скупштина почела да амнестира Америку, за годину дана ће бити амнестиран НАТО, а онда ће Међународни суд да каже: "Господине Југословени, ваша жалба је беспредметна". Да ли то томе води?

Следеће питање, ја ценим универзалност Владе, сви су универзалци, али заједнички именитељ је Хаг. Задња великодушност америчког конгреса, а ми добро знамо Боба Дола, Биогардија, Елиота Енгела, Дона Лантоша – галантно вам дају рок још неких месец дана за Хаг. Знате која је уцена – 100 милиона долара, 11 милиона Југословена – 10,5, 100 милиона долара, по девет долара по глави становника, по 18 марака, односно по 500 динара. Па зар глава вреди 500 динара по становнику.

Председавајући: Па неће сви у Хаг.
Живорад Игић: Дозволите ми професоре да ја одужим свој дуг и као један од 10 милиона Југословена оставим 500 ди-

нара овде да моје српске главе не иду у Хаг.

(Посланик оставља 500 динара на говорницу)

Ја сам одужио. Отворите жиро-рачун. Цела ће Србија уплатити Американцима тих 100 милиона долара. Реците, господине Американци, не што нећемо ваших 100 милиона долара, него вам дајемо 100 милиона долара, српске главе нису за продају.

Председавајући: Пошто сте се лично обратили са овим тестовима, да вам кажем, ја нисам чуо да вас ико тражи. Према томе, заштедите ви тај новац, видите какво је време. Молим вас да време поштујемо. Ако се договоримо на који начин ћемо радити, онда морамо за све имати исти аршин.

Извињавам се, требао је реч да добије Вукић Вукосављевић.

Влада покушала да наметне кривицу посланику: Вукић Вукосављевић

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Понеси те паре.

Влада штити силецију

Вукић Вукосављевић: Поштовано председништво, даме и господине посланици, као један од потписника Предлога за гласање о неповерењу Савезној влади сматрао сам обавезу и дужност да се јавим за овом говорницом и да образложим тај свој чин.

Иницијатива је настала после овог немилостивог догађаја који се десило на прошлој Скупштини у овом простору овде. Не бих сада хтео да понављам и да препричавам како је било и шта се десило. Сви смо били сведоци тога, а и камере су забележиле. Запис постоји о томе. Али, оведе бих се осврнуо на данашње излагање чланова Владе о том инциденту који, по мом мишљењу, говори да тај ин-

цидент није био личног чина већ да је после то био неки колективни чин.

Зашто тако мислим и зашто то тако сматрам? Данас смо имали прилику да чујемо представнике Владе који су покушали на један "фини начин" да преокрену целу ту ситуацију и цео тај инцидент, па онај ко је изазвао инцидент изађе одавде, колико сам ја могао да видим одмах након ових излагања, као невин човек испред Владе, као да ништа није учинио. Покушали су да око тог инцидента наметну кривицу посланику који је добио ударац. Мислим да сви овде, а и они који гледају овај пренос, то су схватили. То је само био један покушај и ништа више.

Када се даље осврнемо на рад Владе, пошто је сада у питању гласање о поверењу или неповерењу целој Влади, видимо да су биле разне изјаве. Овде бих напоменуо да је била и једна изјава након објављивања и сазивања ове Скупштине где се у новинама написало "Шамар не обара Владу". Како су те новине навеле, ту изјаву је дао председавајући овог већа. Да ли је председавајући овде намерно употребио шамар или су то новине тако окарактерисале, морам још једном да кажем да није био у питању шамар, већ је у питању била песница. Да ли се новине плаше да помену то или се сама особа која је дала такву изјаву плаши, не бих хтео да коментаришем.

Пошто је то један, малопре сам напоменуо, по мом мишљењу, колективан чин, онда и ми то колективно сагледавамо. Сматрамо да није упућено само једном посланику, шефу наше посланичке групе, већ да је упућено целој посланичкој групи и целој странци, а која има за циљ да нам саопшти, уколико се не слажемо, а износимо своје неслагање, да можемо да очекујемо да буде и неких тежих инцидентата.

Даље, зашто сматрам и зашто мислим да треба да се гласа о поверењу, односно неповерењу Влади. Ту много штошта не функционише. Чули смо и од претходника који су говорили, ја ћу да напоменем изјаве неких министара у тој Влади и те изјаве које су дате и овде и за овом говорницом, у овој Скупштини, а то је да је један члан Владе изјавио, вероватно стручно, могао бих да нагласим и врло стручно, да ће он као министар полиције војску и полицију за заштити на југу Косова, на југу Србије, тако што ће ојачати дно аутомобила возила којима се превозе.

То ће бити сигурна заштита од противтенковских мина. Колико је стручно, мислим да ове сви знате. Ако један такав стручњак треба да буде министар у оваквој Влади, даје овакве изјаве, ако се сетимо и оног његовог објашњења када смо расправљали овде у овом парламенту о дешавањима на југу наше државе, онда морамо да доведемо у сумњу и своје гласање за такве министре, када је требало и када је то било неопходно. Од момента давања такве изјаве па до данас имамо много војника, много цивила, много милицијаша који су изгубили живот, не помаже им таква заштита. Тај исти министар данас, покушавајући да из-

врне чињенице о којима сам већ говорио, себе је видео у једној улози учитеља коју вероватно он не може да достигне. Покушао је да наметне себе као учитеља и да дели лекције овде. Поручио бих му, жао ми је што није овде, да је и у школама одавно забрањено да учитељ бије ученика. Тако и о овом инциденту.

Пошто је већ време истекло, на крају да напоменем да вероватно постоји и та могућност да је министар изнервиран тиме што му је избегла функција маршала и отишла у сасвим друге руке – реаговао тако како је реаговао. Уједно, у вези тог самозваног маршала, напоменуо бих да је он у међувремену променио место преговарања и са југа Србије пребацио се на територију општине Куршумлија, на Мердаре, и да је већ у току повлачење војске са југа Србије, јер имамо да је негде око 500 војника већ са југа Србије пребачено на територију општине Куршумлија. Вероватно да он сада спрема са овим преговорима неки нови Рамбује, неко ново Куманово.

Председавајући: Још нешто. Молим сад да ми да реч господин Ојланић. Имам реплику на ово излагање.

Председавајући Милутин Ојланић: Изволите.

Шамар не обара Владу

Др проф. Драгољуб Мићуновић: Са овог места, наравно, могу се упућивати разни вредносни судови. Али, људи не воле то јер могу доћи и оштре речи итд. Али, морају се поштовати чињенице. Никада нисам изјавио ништа слично о чему је говорио претходник. Све што сам рекао о том инциденту било је да га осуђујем, да тражим да акнетни одбор испита случај. Сада сам, од тог тренутка до данас, о томе први пут проговорио, поново сам осудио тај акт насиља. То да сам ја рекао да шамар не обара Владу, тада није било говора да ће се уопште постављати питање поверења Влади, него се

само поставило питање испитивања овог инцидента.

Када сам већ узео реч, да вас исправим, такву потпуно нетачну ствар немојте да помињете. У овом конфликту ја ћу бранити посланике и достојанство Скупштине. Према томе, немојте ми импутирати да сам у једној завери која је светског карактера па да сам и ја део те завере против господина Шешеља. Ја са господином Шешељем имам неке друге рачуне, али када је овде посланик и на овај начин погођен, узимам га у заштиту.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Какви рачуни?! Наши рачуни нису измирени.

Др проф. Драгољуб Мићуновић: Према томе, ово што сте рекли повуците, како год хоћете, али не одговара истини.

Вучић Вукосављевић: (Упадица с места)

Не знам ко ће сада да ми да реч?!

Др проф. Драгољуб Мићуновић: Само говори истину, а нека ти да реч ко хоће.

Вучић Вукосављевић: Једноставно пита да не дође до забуне поново.

Прво, морао сам да се јавим за реч. Рекао сам да је било у штампи. Напоменуо сам да је штампа тако пренела, ако сте ви то рекли.

Друго, не када се десило, у моменту када се десило инцидент, него у моменту када сте сазвали Скупштину и када је штампа то објавила.

То да ли сте ви у колективном чину који сам мало пре поменуо, нисам ни мислио на вас. Али, ако и себе видите у томе, немам ништа против. Ако то сами признајете овде за говорнициом, прихвати се то и тако.

Не знам која је то чињеница за коју кажете да је неистина. Ако имате још нешто, реците, па да видимо шта је са тим неистинама.

Др проф. Драгољуб Мићуновић: Господо посланици, морао сам ради истине ово да кажем.

Против нерашчишћених рачуна

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Имам реплику. Ви сте ме поменули. **Председавајући:** Могу да вас поменем, али вас нисам цитирао.

Молим вас, господине Шешељ, да то једном за свагда овде, у овој Скупштини, научимо шта је реплика да не бисмо стално долазили у неке конфликте.

Члан 90. Пословника, кога се још морамо држати, гласи: "Посланик има право да затражи реч (право на реплику) само ако су његове речи изнете у расправи по тој тачки дневног реда, погрешно схваћене, односно погрешно наведене". Дакле, будући да нисам никакве ваше речи наводио...

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Неке сте рачуне помињали.

Председавајући: То је десета ствар. Није реч о речима. Нисте учествовали у расправи овог тренутка, заједно са вашим послаником, према томе, овде немате шта да се петљате, не можете да добијете реч.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

По Пословнику.

Председавајући: Шта хоћете по Пословнику?

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Повређен је Пословник.

Председавајући: Сада ћу вам рећи и следеће по Пословнику када можете тражити реч по Пословнику, рећу ћу вам шта сте дужни да урадите.

Др Војислав Шешељ: Члан 94. у вези члана 36. повезано са чланом 47. Пословника.

Председавајући: Тако нешто не постоји.

Др Војислав Шешељ: Ви сте овде поменули неке рачуне. Мислим да би било добро, не дај Боже, зла су времена, не зна човек шта доноси дан а шта доноси ноћ. Не желим са вама да имам икакве нерашчишћене рачуне, па изнесите који су то рачуни, да их рашчистимо. Не дај Боже да ви одете пре мене на онај свет а да ја кажем: "Алал му било, остао ми је дужан, али опраштам му", или, што је још гора варијанта, да се деси обрнуто.

Не знам ни за какве рачуне. Ако има неких рачуна онда да их разјаснимо, да их рашчистимо.

Председавајући: Хоћете ли бити љубазни да седнете?

Др Војислав Шешељ: Ја сам човек који своје рачуне са свима одмах рашчишћава.

Председавајући: Молим вас, седите!

Прво, употребили сте ово као реплику. На то нисте имали право, нити сам вам за то дао реч.

Позвали сте се на Пословник да бисте се ругали Пословнику.

Можда ја нећу бити дуже овде, можда ћете ме сменити сада, јер ви имате ту моћ. Али, док сам овде, Пословник ће се поштовати. Немојте се ругати са њим. То треба да буде јасно. Овде лепо пише

"Кључни" министри Савезне владе: Живковић и Грубач

Криви за хаос на Балкану: ментори шиптарских терориста

да је посланик дужан да каже која је тачка Пословника повређена.

Што се тиче тих рачуна, ви врло добро знате, нећу сада да вам дајем право за реплику, зна и цела јавност о томе, али то сада није предмет ове расправе.

Др Војислав Шешељ: (Упадају са места)

Добро, то су ваљда рашчишћени рачуни.

Председавајући: Не, хвала лепо.

Идемо на следећег посланика, а то је господин Ратко Зечевић

Основан захтев за смену Владе

Ратко Зечевић: Даме и господо савезни посланици, не памти се на овим просторима да смо у последње време имали такву ситуацију да нам је у крајњој мери угрожен и територијални интегритет и државни суверенитет.

Шиптарске банде врше терор и сеју страх, настављају са отмицама и киднапованем војника и цивила по југу Србије и на Космету, док у Црној Гори и Војводини сепаратистичке и сепаратистичке тежње нису само намера већ постају стварност. Готово да нема места у

Србији одакле не стижу вести о таласима незадовољства због стварног стања ствари после октобарског пуча који је извршила данас актуелна власт у Србији, а која, да апсурд буде већи, себе и даље назива Демократском опозицијом Србије.

Доказа за то има на сваком кораку, а посебно су индикативна сазнања да је привредна активност готово у корену замрла, ретко која фабрика у земљи ради, све стоји у месту, штрајк за штрајком. Пред вратима актуелне власти је социјални бунт. На Косову и Метохији, југу Србије, делу Црне Горе, уз границе са Македонијом нису само шиптарске наоружане банде, на нашим границама је пошаст и зараза – сточне болести: шап и слинавка, које прете да се прелију преко државних граница и униште сав наш сточни фонд, а тиме у потпуности угрозе здравље и живот грађана.

Шта је за више од пет месеци предузела и шта је урадила Савезна влада? Ако се таксативно наведу све погубне и забрињавајуће последице, ако се поброје наступили ДОС-ових министара и осталих потпредседника и министара у Савезној влади, то све не би стало у седам мину-

та, на колико смо као посланици лимитирани у дебати која се води око изгледавања неповерења Влади.

Оно што постаје више неподношљиво, оно што су грађани Србије и Савезне Републике Југославије за ових пет месеци препознали, то је атмосфера коју ДОС-ова власт ствара служећи се невиђеном харангом, лажима, клеветам, претњама, Хашким трибуналом, ранијем државном и војном руководству Савезне Републике Југославије и Републике Српске, а све ради одржања своје владавине, пребацијући из дана у дан кривицу за садашње стање искључиво на претходну власт.

Одговорност за доношење Закона о амнестији ни у ком случају се не може пребацити на неког другог.

Имате, даме и господо, застрашујуће и погубне последице које у току израде, у току доношења и након ступања на снагу овај срамни закон је произвео. О томе је говорио мој, наш колега господин Љубомир Илкић, а ја ћу навести путнике код села Ливадице, општина Подујево, убијено је 11 Срба, преко 30 их теже и лакше рањено, амнестирани осуђеник Небојша Спасојевић, звани Спале, пуштен пре 10 дана из Казнено-поправног дома у Ваљево, узима учешће прекрјуче у тешким кривичним делима, какав је покушај убиства и отмице.

У Приштини се слављенички и уз шенлук дочекују шиптарски терористи, крвници српског народа, који су силовали наше дванаестогодишње девојчице, ухрањени и задргли од тога по казнено-поправним домовима Србије. Не може се на сва уста оговарати претходна власт и притом уверавати грађани како се још нису стекли услови који ће кад-тад донети овом народу обећавани бољи живот.

Реците отворено који су то услови и ко их тражи? Која је то цена која се нуди за сваку српску главу која се треба испоручити хашким "главосечачима"? Неки од вас, господо, потпредседници и министри већ су потрчали да се, у маниру парорских потркуша и абронуша, око ове цене изјасне, иако су им ресорна задужења у Савезној влади финансије и привреда, област телекомуникација и други ресори. Шта су ове изјаве, претње, утркивања у овој медијској и срамној харанги везаној за Хаг и испоручење државног и војног врха зликовцима који су нас бомбардовали зверски 78 дана, ако не параван за све што је ДОС-ова власт урадила и што ради за ових пет месеци?

Даме и господо, Социјалистичка партија Србије сматра недопустивим да министар одбране, Слободан Краповић, своје, како стоји у предлогу, фрустрације искаљује на опозиционим посланицима у парламенту. Уместо да Савезна влада постави питање одговорности свога члана, поједини министри у јавним наступима, а данас и овде у парламенту, у овој дебати оправдавају овај гнусни, и сматрамо по много чему, кукавички чин. Овом гнусном и кукавичком чину једнако конкурише изјава господина Јабуса везана за Хашки трибунал

– или ми, или он, мислећи притом на председника Слободана Милошевића, а оно "ми" вероватно на себе самог и на групацију којој припада, Г-17 плус, још увек недовољно транспарентну код наших грађана, а поготово када је у питању транспарентност у погледу финансирања ове, назови и наводно, невладине организације.

Савезна влада није испунила оно што је обећала у свом програму, изнетом у експозеу премијера Зорана Жижича и стога је и овај захтев за изгласавање неповерења основан и Социјалистичка партија Србије и њени посланици овде у Беогу сматрају да су се у конкретном случају стекли сви потребни услови из члана 104. Устава Савезне Републике Југославије и гласаће за предлог за изгласавање неповерења.

Председавајући: Има реч посланик Димитар Шегрт.

Анализа Жижичевог експозеа

Димитар Шегрт: Даме и господа народни посланици, уважено председништво, ова тачка дневног реда права је прилика да се критички осврнемо на рад Владе у протеклих пет месеци.

Волео бих да је председник Владе у току мог излагања ту, јер сам понео његов експозе од 4. новембра 2000. године, па сам хтео мало да подсетим на делове експозеа, да пробамо направити паралелу и да добијем одговор на постављена питања. Но, ја ћу то ипак учинити, надам се да ћу добити одговоре на та питања.

У експозеу нашег председника Владе стоји да економски развој Савезне Републике Југославије има два временска периода – период опоравка и период развоја. Признајем да је овај приступ реалан и прагматичан, једино недостаје што није орочен. Али, касније се појављује следећа квалификација – уместо периода опоравка оперише се са појмом

"оживљавање", појмом "стечај и банкрот привреде" и заиста не могу да дефинишем у ком смо то периоду?

Навешћу још неколико важних одређеница у експозеу нашег премијера који је, наравно у име наше Владе, где се каже да су кључни транзициони процеси, који стоје пред Владом, системске и институционалне промене. У првом реду се ту мисли на целисходну, праведну и рационалну приватизацију.

Друго, програм структурног прилагођавања привреде и реструктурирања предузећа.

Треће, стратегија нових спољно-економских односа Југославије, са основном оријентацијом на развој и подстицај извоза.

Четврто, реформа система социјалног програма и социјалне сигурности.

Заиста, четири области које обухватају оно што данас наше грађане највише интересује и оно што ће обезбедити привредни раст и социјалну збринутост, јер не можемо говорити о сигурности.

Чули смо данас излагања, а и премијер нам је рекао, да се заиста десио просечан раст зарада у нашој земљи, са 90 на 135 марака. Чули смо и од господина Вуњака, када се доведе у везу то и стварне животне потребе и животни трошкови, да то није добар тренд него тренд који забрињава. Ако је потрошачка корпа 450 марака, није потребно ово образлагати.

Као привредник имам потребу да данас кажем да нимало нема оптимизма и све што се дешава данас у привреди је, у ствари, резултат једног хаотичног стања, где су они којима је право испред обавеза подстакнути да у предузећима постављају, одређују и практично преузимају лидерску позицију, а руководиоци пред тим вуку потезе који нимало нису економски, а они су вештачки раст производње без покрића и трошење незарађеног.

Пре неки дан смо имали разговор са републичким премијером у Привредној комори Републике, где је то премијер и

констатовао. Дакле, уместо онога што је до сада учињено, очекивали смо следеће, а то је – потпун и истинит увид у постојеће стање, дакле снимак стања и предлог мера, побољшање амбијента за привређивање, који би, пре свега, подразумевао уређење или побољшање законске регулативе, а ту пре свега мислим на Закон о предузећима и Закон о власничкој трансформацији. О ова два закона рећи ћу само две-три реченице.

Циљ свих ових мера је ефикасно предузеће. Без тога, све економске приче, па и оне политичке, неће имати пуног смисла. Да би се то догодило, Закон о предузећима мора да се уподоби или прилагоди закону који ће бити предуслов да стратешки партнер или инокapитал дође на наше просторе. А овако, где је само право, а увек они који имају право покушавају да не остваре обавезу, користећи законску могућност, поготово у времену које се зове транзиционо или време промена.

Све ово што сам рекао наводи да је овај динамизам захтева способност управљања променама. Ја за сада нисам уверен да је то тако.

Оно што би сигурно било као подстицај, а ових дана се о томе прича, јесте уређење у области фискалне политике. Пре свега, ту мислим на растеређење привреде које би имало за циљ снижавање трошкова производње. Уређење фискалне политике, са јединим циљем да се декларативно растерети привреда, да се захвати на другој страни, није добра економска мера и она је само гашење пожара.

На крају, није лако све ово спровести, много лакше је изаћи као ја и критиковати и говорити о овоме. Али, и у овим условима могуће је економским мерама корак по корак учинити озбиљан помак, а пре свега када се зна да је могуће, променом привредне структуре, доћи до бржег опоравка наше привреде.

Да смо урадили оно што ми се чини да је требало бити први корак, да смо урадили тај истинит увид и прецизан снимак у стање наше привреде, ми би препознали да имамо оне (а њих је преко 30 посто) којима је потребна само добра законска регулатива (и треба им дати подршку), да имамо добар део оних, вероватно је у питању исти проценат, којима је потребна кредитна и монетарна подршка да би се придружили онима првим. И на крају, имамо и трећу групу, групу која захтева санацију и озбиљан приступ Владе – да би се то и догодило.

Нећу говорити о овом немилостивом догађају, он је за мене био повод да говорим о теми која је мени блиска.

"Демократска" распродаја Србије

Веско Пирић: Поштовани савезни посланици, поштовано председништво, сматрам да из неколико принципијелних разлога Савезна влада треба да поднесе оставку.

Прво, упркос силних обећања да ће се након конституисања Владе поли-

ДОС уводи дијету: потрошачка корпа 450 марака

тичко-безбедносна ситуација у земљи стабилизирати и да ће се свим дипломатским средствима и државним мерама сачувати територијални интегритет и суверенитет земље, сведоци смо да се ситуација на Косову и Метохији и југу Србије изузетно погоршала. Подстакле су је, у већој мери, и сепаратистичке тенденције у Црној Гори и аутономашке у Војводини. На Космету се, доласком нове власти, појачавају притисци на преостало српско становништво, уз примену свих геноцидних облика деловања. Отворени су процеси ка извлачењу Космета из састава Србије и Савезне Републике Југославије, а најављени парламентарни избори и израда устава Косова су врхунац тога. Несхватљиво је да Савезна влада, осим неких безначајних иницијатива, још није озбиљно упозорила међународну заједницу на све оно што се дешава на Космету и југу Србије.

Друго, Савезна влада, заједно са Ре-

тохија тренутно под међународном јурисдикцијом, зашто онда југ Србије нема исти третман као Македонија, када је у питању борба против тероризма? Где су силна обећања да ће се политиком ДОС-а, демократским, дипломатским средствима и државним правом да брани интегритет и суверенитет земље, врло брзо решити проблем југа Србије и да ће почети процес решавања проблема на Косову и Метохији.

Треће, неприхватљива су и неозбиљна тумачена председника Савезне владе да постижемо успех враћањем наших снага безбедности у зону копнене безбедности. Тај повратак, уз све ризике које носи, мора се признати да је пре свега резултат отпочињања терористичких дејстава шиптарских сепаратиста и шовиниста у Македонији и калкулантске политике, пре свега Америке, да се ратни пожар на Балкану задржи искључиво на просторима наше земље. Оно што наша Влада треба да каже је – када ће се

Пето, Савезна влада сноси одговорност зато што још на дневном реду Скупштине није предложила расправу поводом сепаратистичких, аутономашких и мондијалистичких амбиција, са намером даљег разбијања земље. Најављеном платформом о референдуму у Црној Гори баве се Европска унија, Уједињене нације, све светске силе, а наша Влада мисли да је то можда проблем Замбије или Јужноафричке Републике. Зашто се не разговара о ситуацији у Војводини, Паноњији, и процесима децентрализације и разградње земље?

Шесто, зашто Савезна влада недовољно прати стање у земљи када је у питању социјално-економска сфера? Друштвени стандард становништва драстично је опао; привреда стоји, све је већа социјала, људи су забринути за своју перспективу. Докле ће се заобилазити кључне теме и заборављати на иницијативе и прописе које треба да створе амбијент здравог пословања и живота од свога рада? Докле ће се хајком на политичке неистомисљенике и наводне пропусте бивше власти правдати сопствена неспособност? Политика хлеба и игара има свој почетак, али, молим вас, и свој крај.

Седмо, када ће се кренути са радом комитета за сарадњу са УНМИК-ом? Зашто се најављују тенденције и промене општинских руководстава на Косову и Метохији? То се чини противно јасним одредбама Закона о локалној самоуправи и територијалној организацији и противно принципима и легалитета и легитимитета. Ако су принудне промене власти у неким општинама Србије разлог губитка легитимитета и бирачке воље грађана на децембарским изборима, што је сигурно неоправдано и противзаконито, како се онда објашњавају такве промене на Космету, када је питање легитимитета потврђено и на децембарским изборима. На Косову и Метохији се већина грађана определила за Социјалистичку партију Србије. Каква је то хајка на политичке неистомисљенике и наводна демократија? Да ли Савезни комитет за сарадњу са УНМИК-ом може да преузме прерогативе Републичког министарства за локалну самоуправу?

Осмо, какве су то приче о Хагу, наводним ратним злочинцима, колективној одговорности нације? Зашто бежимо од историјских чињеница и разлога сукоба на овим просторима? Зашто мислимо да смо веће демократе ако смо против самих себе? Која то нација и држава чини то данас у свету? Ниједна. Али, зато ова Савезна влада дозвољава да они који су 78 дана бомбардовали земљу, уништавали њен народ, њене материјалне и духовне вредности, данас буду њени велики пријатељи. Прогресивне друштвене снаге света се згражавају због тога, не могу да разумеју да се политиком калкулантства одлаже тужба Међународном суду правде против правих ратних злочинаца, а злушно се подржавају све иницијативе и предлози тзв. Хашког

Нови термин нове власти: "Прешевска долина"

публичком, својом политиком све више губи позицију на југу Србије. Терористи се проглашавају екстремистима, општине Бујановац, Прешево и Медвеђа добијају нови назив – Прешевска долина. Тврди се априори да се план Ризе Халмија и терориста наводно поклапа са српским планом у 90 посто случајева, иако он, између осталог, предвиђа преговоре под окриљем међународне заједнице, повлачење наших снага безбедности и прикључење тзв. источног Косова Косову и Метохији на основу референдума Шиптара из 1992. године.

Убеђивање наших званичника да примирје и политика мира дају резултате демантују терористи сваког дана. Наша влада и координационо тело, услед такве политике, губе позицију озбиљног преговарача. Ако је Косово и Ме-

омогућити повратак наших снага безбедности у складу са Резолуцијом 1244 на просторе Косова и Метохије и прогнаних 360 хиљада људи.

Четврто, Савезна влада сноси одговорност због доношења нечасних и срамних закона, пре свега Закона о амнестији. Ако је донет такав закон, као акт милосрђа према шиптарским крвољопима и злочинцима, онда се овом парламентом и читавајо јавности дугује објашњење – када ће се такав акт десити према 1200 киднапованих и несталих Срба са Косова и Метохије? Објашњење да је то немогуће због комплетне ситуације на Космету не ослобађа Владу одговорности, пре свега и због тога што управо ова Влада и ова власт тврде да имају изузетно поверење међународне заједнице.

суда који се доказао као осведочени противник наше нације и државе.

Шок терапије ДОС-а

Дамјан Раденковић: Поштовани посланици, уважено председништво, много је тема из надлежности Савезне владе о којима би се данас, и не само данас, могло говорити. Влада је вероватно утврдила приоритете у решавању битних питања. То је и нормално, али се, чини ми се, испушта из вида да је неопходно истовремено решавање свих питања, јер су бројна међусобно условљена. Решавајући само приоритетна, запостављају се друга, чија неблаговремена решавања могу да ескалирају и нанесу огромне последице.

Овом приликом желим да укажем само на три питања која се морају решавати врло брзо, а спадају у домен економско-социјалних питања.

Прво питање о коме је овде данас било доста речи везано је за животни стандард грађана, јер је животни стандард грађана од интереса за све грађане, и то је најосетљивије питање. Не треба користити много података којима би се доказало да и поред пораста плата, због бржег раста цена, реални животни стандард опала.

Социјална давања, пензије и остало се све спорије исплаћују. Јасно је да је основни проблем код пораста животног стандарда управо у порасту друштвеног производа, јер без пораста друштвеног производа нема већег животног стандарда. Да би се он повећао, потребно је стварати предуслове за оживљавање производње. Неским мерама, било економским или другим, а посебно организовањем тзв. кризних штабова, вршене су кадровске промене у предузећима која су сасвим добро радила.

Промена је добра, ако за резултат има бољи ефекат. Али, ако оставља последице, није добра ни за оног ко промене врши.

Друго питање везано је за монетарно-кредитну политику. Циљеви монетарне политике, којима би се остварио раст производње, раст друштвеног производа, пуна запосленост, стабилност цене и девизног курса често је, због унутрашњих и екстерних ограничења, контрадикторан. Монетарна политика је неприлагођена предузећима, што за последицу има слабо монетизовану привреду. Учесће новчане масе у друштвеном производу је негде три до осам пута мање од учешћа у развијеним привредама света. Тај однос се погоршава, јер је однос новчане масе према друштвеном производу опао са 1,9 на само 0,8 одсто.

Структура новчане масе по секторима је такође неповољна. Учесће привреде је најнеповољније и креће се негде од 20,6 до 29,8 одсто, док се учешће становништва креће од 46,2 до 63,2 одсто. Велики део новчане масе је ван контроле Народне банке, а повећани степен рестриktivности се све више одражава на привреду.

Кредитна политика је још неповољнија. Од 100 јединица узетог кредита код

банака, задржава се у циркулацији, у привреди, свега од 16 до 22 одсто, а на укупан износ кредита плаћа се изузетно висока камата. Повраћај узетог кредита креће се око 43 одсто. Банкарска пракса је да се доспелим кредитима прописују стари кредити, тако да расте маса кредита, а обавезе по каматама се повећавају, а што је још гора ствар, то је да се и камате приписују кредитима, чиме се врши додатна емисија. Предузећа користе код банака између 90 и 93 банкарских пласмана, а учествују у новчаној маси само са 20 до 24 одсто.

Овакав однос у кредитно-монетарној политици указује на потребу трансформисања у правцу стављања предузећа у центар, коме треба да се прилагођавају сви инструменти и институције систем, али и финансијски токови. Народна банка мора ставити под контролу све нерегуларне монетарне токове или да исте елиминише, јер у супротном, нема повећања степена ликвидности привреде, нити могућности за већим растом производње.

И, треће питање је везано, свакако, за својинску трансформацију, полазећи од тога да су у пракси присутна два концепта транзиције: један је неолибералистички, а други је класични или савремени концепт транзиције.

Први концепт своди се, у ствари, на редукацију транзиције, тј. прелаз планских у тржишне привреде, и замена ауторитарних система демократским системима. Централно питање је стварање приватне својине, стварање слободног тржишта и профита.

Применом тзв. шок терапије, рушењем свега старог и очекивањем да ће ново настати само од себе, улази се, у ствари, на пут за нигде, јер оно што се жели није могуће, а оно што се остварује није пожељно. То је пут преласка из квази-социјализма у квази-либерализам.

Залажем се за други концепт, који је животнији, који има смисла и који ствара сасвим нову основу, која иде у правцу XXI века, а не враћа нас у XIX век.

Председавајући: Молим посланике – није обавезно да све прочитају што су спремили, јер ми долазимо у временске тешкоће сталним прекорачењем.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Углавном читају часописе.

Председавајући: Да, да. То је нека нова пракса у овом парламенту да се читају говори. Колико се ја сећам, ранијих година људи су излазили и говорили, без писаних текстова. Али, дозвољено је и једно и друго.

Има реч посланик Милан Трбољевац

Влада није заслужила прелазну оцену

Милан Трбољевац: Поштовани посланици, уважено председништво, у дугачком низу пропуста и веома лошег биланса у досадашњем раду Савезне владе, инцидент, који се десило на претпрошлом заседању Већа грађана Савезне скупштине, у сваком случају само је још један од примера како чланови Владе никако

не би смели да се понашају. У ствари, колико, у суштини, имају изражен однос према представницима народа и уопште према животним проблемима својих грађана и према поштовању својих, односно поштовању њихових интереса.

Као представник грађана, пре свега привредника са севера Космета, дужан сам овом приликом да укажем на још једну проблематику, коју претходни дискусанти нису поменули. Тиче се поштовања одредби Устава и институција које уређују и регулишу ову проблематику. Реч је, наиме, о непоштовању одлука, односно пресуде Савезног уставног суда којом се утврђује неуставном Уредба о посебним условима вршења послова платног промета између правних субјеката са подручја Србије према субјектима из Црне Горе, односно Косова и Метохије. Поменута уредба, наиме, намеће обавезу плаћања пореза на промет производа и услуга и осталих дажбина државе унапред, и то искључиво на територији Републике Србије, односно тзв. ужег дела, и тек као такви производи се могу извести на поменута подручја Савезне Републике Југославије.

Ни после пет месеци одбацивања наведене Уредбе од стране Савезног уставног суда Савезна влада није нашла за сходно да испуни пресуду истог суда и утврди начин обављања платног промета и уопште размене робе између правних субјеката са ових подручја. Јасно је колико проблема у пословању намеће даље спровођење горенаведене уредбе када се зна да дупло опорезивање робе – једном кроз репроматеријал, други пут кроз цену готове робе – покупиће цену за бар 30-так процената, и онемогуће њену продају.

Привредни субјекти са севера Косова и Метохије и уопште Космета, који су упућени искључиво на тржиште Србије, у области набавке неопходних и улазних фактора производње и у продаји својих производа, пропуштањем Владе да регулише ову материју, односно проблематику, бачени су на колена и, буквално, пред пропадањем. У условима када је неколико хиљада радника и чланова њихових породица ослоњено искључиво на резултате свога рада, без икакве помоћи од стране владиних институција и уз непоштовање Резолуције 1244 од стране бројних међународних институција на овом простору, такође, и уз непоштовање уставних одредби, не можемо а да се не запитамо: гура ли неко тај народ са тог подручја од себе и нису ли му циљеви неки други од оних за које се јавно декларирају? Може ли Влада дати одговор: како у условима непостојања елементарних услова за живот на овим просторима, степењен у херметички затворене енклаве народ да преживи, уколико својим понашањем она настави да угрожава, тј. спречава опстанак оно мало привредних субјеката, који су у стању да својим запосленим и њиховим породицама обезбеде егзистенцију, а да у исто време не оптерећује државу? Сма-

трам да би и држава у том случају имала користи.

На овај начин, ова Влада мора преузети одговорност и за одлив радно способног становништва са ових подручја у правцу тзв. ужег дела Србије и даље слабење економских и демографских потенцијала. Не само погрешним потезима и одлукима, него и кршењем уставних одредби Влада сама себе дисквалификује и доказује да није на нивоу историјског тренутка и догађаја који се збивају на овим просторима.

У том смислу питање поверена Влади је сасвим на месту. Она у досадашњем периоду није заслужила прелазну оцену.

Одбрана кабадахије

Сташко Гиговић: Поштовано председништво, поштовани савезни посланици, прво морам да изразим жаљење своје и свих мојих колега из Социјалистичке народне партије због инцидента који се десио на прошлом засједању. Наравно, тешко је инцидент оправдати. Истичем још једном дубоко жаљење са надом да се то више никад неће поновити у овом парламенту.

Међутим, морам да истакнем и следеће. Овде се, са ове говорнице чуло доста тешких ријечи на рачун министра Слободана Краповића. Ја кажем, с једне стране, стављам овај инцидент, а с друге стране, могу овде да посведочим одговорност да је Слободан Краповић, у средини одакле долази и где живи и ради, познат као честит и хуман човек, који је хумано и на људски начин обављао своје дужности љекара хирурга и у Општој болници у Котору и у Војној болници у Мељинама код Херцег Новог. Не стоје чињенице да је отпуштен из ових медицинских институција, а такође још мање стоје чињенице да су за њега биле везане било какве девијантне појаве које су се данас овде могле чути. Али, сигурно је да ће о томе и надлежни војни органи дати своје виђење.

Друго, морамо признати, поред све сложене ситуације у којој се налазимо, економске и политичке, да су дате ипак претешке оцене о раду Савезне владе за период нешто више од четири мјесеца. Када смо бирали ову Владу и дали јој повјерење у овом парламенту, ми смо јој дали повјерење на дужи рок, на рок од четири године, а сад после четири месеца износимо овакве закључке, још једном кажем, ипак је престрого.

Због тога понављам став своје партије – Социјалистичке народне партије, који је овдје већ изнет, да ћемо дати пуну подршку Савезној влади да направи у наредном периоду да изађемо из тешке и економске и политичке ситуације, водећи рачуна о томе да она није могла бити сложенија и тежа него у оном периоду кад се ова Влада прихватила тешког и одговорног задатка.

Такође са ове говорнице се чула оправдана забринутост од појединих посланика, а то је, у ствари, забринутост свих нас, без обзира из које политичке партије долазимо, о судбини државе, а у сви-

јетлу ових појава сепаратизма, у првом реду, да кажем, у Црној Гори одакле долазимо. Био сам у прилици и прије, на једном засједању, као и моје колеге, да кажемо оно што мислимо а што је и вама свима добро познато, о природи сепаратистичког покрета у Црној Гори кога води ненародни режим, одабројени режим, сада актуелна власт одличена у коалицији "Да живимо боље" на челу са Милом Ђукановићем. Био сам и тада мишљена, а и сада, да би било добро да овај Савезни парламент то стави као једну тачку дневног реда, као посебну тачку која заслужује посебну пажњу. Јер нико нема ништа против да о редифинисању, или да кажемо дефинисању и уређењу односа у федерацији, разговарају двије владе, али никако без скупштине обје републике, без овог савезног парламента и без председника савезне државе.

Кад сам већ узео рјеч, да замолим све савезне посланике и све грађане Савезне Републике Југославије, пред нама је одлучујућа битка 22. априла, када су расписани избори у Црној Гори. То је једна велика битка. Уколико се она добије, сепаратизам губи своје корјене и своју моћ, оснажава Југославију као равноправну заједницу двије братске републике Црне Горе и Србије. На подручју Црне Горе, а нарочито на подручју одакле долазим, има пуно пријављених грађана са подручја цјеле Југославије, највише са подручја Републике Србије. То су људи који су својевремено подизали викендице, куповали станове. На подручју цјеле Црне Горе има пуно оних који су се пријављивали због куповине и регистрације кола и још неких других бенефиција, због оне тзв. Уредбе Црне Горе.

Због тога ја позивам све грађане који су пријављени на подручју Црне Горе и који имају бирачко право, а водећи рачуна о томе да многи органи локалне управе неће хтети или неће знати адресе тих људи, па им можда неће ни бити званично упућен позив за гласање, да се одазову 22. априла, да будемо заједно у Црној Гори, да дају глас за Социјалистичку народну партију, односно за блок Југославија, јер сваки њихов глас значи глас за Југославију, за опстанак наше заједничке домовине.

Председавајући: Реч има Слободан Гавриловић. У име посланичког клуба има право.

Демагошка поема

Слободан Гавриловић: Поштоване колеге посланици, очигледно је да је инцидент који је овде био данас демонстриран као повод да се отвори дебата о повјерењу Савезној влади, не само поводом тог инцидента, већ много шире од тога, што не спорим као легитимно право посланика опозиције, али је то требало тако и предочити у ономе што јесте једна представка, једно писмо, један захтев и његово образложење за разговор о неповерењу Влади, како бисмо могли, на тај начин, да и припремљенији изађемо пред ову Скупштину и као Влада и као

посланици, а не само да разговарамо из оног што јесте.

То показује природу оног што јесте у политици лични, а у овом догађају политички кукавичлук. О томе сам говорио на једној од прошлих седница. То се показује у читавом овом дијпазону од девет-десет година како се он манифестује од 1990. године па наовамо, и лицемерје, с друге стране.

У Републичком парламенту, као посланици опозиције, поднели смо четири уредна предлога на Уставу заснована, за предлог о разговору о повјерењу Влади, ниједан није разматран. Одбачен је гласањем, што је потпуно супротно Уставу. Зато овакав рад у овом парламенту поздрављам јер сматрам да је то такође напредак и промена да сваки захтев који је заснован на правним основама у овој Скупштини мора бити и уважен, без обзира с које политичке стране долазио, да ли од већине или од мањине у овом парламенту. То говори и о промени односа већине и мањине.

Мислим да то треба посебно нагласити. На томе се може градити једна озбиљнија политика међусобног разумевања и уважавања, кад је реч о државотворним питањима, када је реч о питањима од националног интереса и значаја, када је реч о питањима стратешког развоја Савезне Републике Југославије и њених федералних јединица и посебно када је реч о нашем међународном положају и оном правцу коме треба да се иде даље. Без сумње да је критика коју смо данас чули не само неоправдана и неумесна, већ веома нетачна.

Нажалост, врло мали број посланика је истакао било који добар пример потеза који је пувукла Савезна влада и из онога што је била наша предизборна кампања и обећања и онога што смо реализовали. То се односи, пре свега, на укидање санкција као на један од важних предуслова да можемо да имамо један нормалнији привредни, економски и међудржавни развој.

С друге стране, то је укључење у међународне организације, у институције, од оних које јесу политичког значаја, али и оних које су финансијског значаја, монетарног значаја, а посебно оно што треба да помогне и оздрављење, опоравак, а касније и развој наше привреде.

То су елементи који, без сумње, не могу да нађу основе у критици већ морају бити похваљени, ако имамо добру намеру да водимо државу у једном смеру. Знам да је тај смер другачији од политике претходне владе, а то је и нормално. Због тога је и дошло до промене расположења међу грађанима у Србији. Имамо једну нову структуру у овом парламенту, једну нову владу, а та нова политика подразумева један нови облик средстава за решавање односа и проблема које објективно има.

Прошла влада је много питања, за која смо оправдано могли да добијемо сагласност, одбила да их реализује, јер се служила лошим средствима.

Сада покушавамо да то урадимо другим средствима. Влада чини напоре у

том правцу. Нико није поменуо да чинимо напоре ка другом односу према Републици Српској – успостављање специјалних веза и односа, у односу на блокаде на Дрини и оно што је било под прошлом влашћу. Када сам у Бајиној Башти био у предизборној кампањи, речено ми је да је ова власт, што нису ни Немци урадили за време од 1941. до 1945. године, посекла сајле на Дрини да не могу пешаци, путници, ђаци да пређу преко Дрине због наводног шверца. Од тог и таквог кидана сајли до успостављања специјалних односа са Републиком Српском, то је једна велика промена.

Такође, другачији је однос и курс и према Косову и Метохији, уз доследно поштовање Резолуције 1244, што је било наше предизборно обећање, али истовремено и једно сигурно и стратешко опредељење за мирно разрешење тог су-

У изборима, у септембру, грађани су најчешће постављали питање нама, као тадашњој опозицији, знајући да ће Милошевић као председник изгубити изборе, да ли ће власт предати мирним путем. То је било кључно питање код грађана. Они су били заинтересовани за ону врхунску вредност – а то је мир и мирна промена власти као услова за прави развој ове државе. У овој држави само је Влада била стабилна, а све је било нестабилно. Дајмо да дођемо у услове када Влада може бити нестабилна, а да имамо стабилну привреду, да имамо стабилне односе, да имамо стабилнију и своју међународну позицију.

У децембру више није било то кључно питање него питање да ли ће криминалци ићи у затвор. То је било кључно питање код грађана на радију, на телевизији, на скуповима где смо боравили.

са новом Владом у Србији то бити друкчије.

Треће, обећање које смо дали односи се на савезну државу. Ми смо рекли да желимо очување савезне државе као федерације и да у оквиру тога желимо разговор са свима на миран начин да разговарамо и да преговарамо, ако треба и годинама, јер имамо важне, велике, историјске, традиционалне, а имамо и модерне, економске, технолошке и друге интересе да останемо у јединственој држави, друкчије структурираној, са можда друкчијим устројством, са новим уставом, са новим правним системом, са новим вредносним системом, а за то је потребно време.

Да ли је могуће, ако посматрамо само режим који карактерише владавину Милошевића од десетак-петнаест година, да четири месеца сада може бити време

МЕЂУНАРОДНО ПРАВО

коба и за могућност да се пронађу сарадници у међународној заједници. Ми смо били и без савезника. Данашња Савезна влада има савезнике. То је охрабрење за нас као државу, то је охрабрење за нас као парламент, то је охрабрење за нас као грађане, јер тиме имамо и једну од могућих претпоставки и гаранција да можемо ући у озбиљнији економски развој.

С друге стране, ако објективно посматрамо ствари, још од античке Грчке до данас, нема добре власти. Од старог Аристотела знамо да власти има рђаве и мање рђаве, да је рђава она која је апсолутна и неконтролисана, каква је била прошла власт, и да имамо мање рђаву власт која је, значи, контролисана и која је ограничена. То је велики напредак.

Надам се да сте и ви имали слична искуства. То је нормално. За 10 година пропадања ове државе – економског, социјалног, политичког – један мали број људи је енормно економски напредовао и то грађани не могу да приме, хоће да приме право, али не неправу. Овде је било много неправде.

Навешћу, за оне који се позивају на правосудје, ту још никакве промене нису вршене, постоји неколико десетина хиљада извршних судских решења само у Србији која нису реализована. Да ли је то нормално за једну државу која себе хоће да квалификује као демократску? Демократска држава подразумева да се оно што се уради и реализује и на прави начин примени. То није био случај раније. Надам се да ће са овом Владом и

у коме можемо мерити учинак нове власти која жели да буде готово дијаметрално супротна, у средствима којима се служи, у остваривању политичких циљева? Не можемо. То је кратак рок и кратко је време. Сигуран сам да су и грађани незадовољни спорашћу којом реагује ова власт, спорашћу оном коју су очекивали да ће бити не само на економском плану, а пре свега на том плану. Тај план, ако заиста желимо оздрављење наше државе, морамо то показати овде у парламенту на један друкчији начин, да дођемо до онога што је наш заједнички именитељ.

Када је реч о самом инциденту, принципијелно се мора рећи да је посланик у овом парламенту и било ком парламенту неприкосновен, да мора бити заштићен у оном правом смислу речи – фор-

малном и садржинском, суштинском, да његов интегритет, достојанство мора бити одржавано и поштовано и да то буде међусобно уважавањем као вредност, као норма. Будимо реални, није то тако било дуго времена, из разних разлога. Знам врло добро када је посланичку групу Српске радикалне странке полиција тукла у парламенту Србије, био сам један од ретких посланика који се силом пробио у скупштинску салу да заштити посланике Српске радикалне странке, из начелних разлога. То није више питање политике. Коју политику води та странка, мене то не занима. То је њена ствар.

Али, оно што јесте неприкосновено право сваког човека, када смо избацивани из парламента, онда су радикали гласали заједно са социјалистима, полиција нас је избацила из парламента и тако су усвојили, 1997. године у јулу, Изборни закон. Полиција је избацила 19 посланика. Знате ви шта је полиција? То је обезбјеђење које дође, узме вам реч и избаци вас напоље. То је било у јулу 1997. године.

Не може један аршин да буде за себе, а други за друге. Аршин мора бити исти за све. Ја га приказујем и тада када је био 1994. године, туча српских радикала од полиције, а показујем то и данас.

С друге стране, ово време сам искористио, ја увек разговарам с грађанима. Моја посланичка канцеларија ради пуном паром. Људи долазе, разговарамо, питају. Многи су задовољни чином који је био. То морам да кажем. Кажу да је правда, најзад, задовољена. Није то питање какво је осећање тог човека, он то може да каже јер појединачни грађанин сматра да је правда задовољена. Ја можда сматрам да није задовољена, али начин на који се то чини за нас мора бити неприхватљив. Овај парламент може да изјави да осуђује један такав гест.

За тај гест лично имам разумевања јер, с друге стране, нису сви људи исти, на оно што чине поједини посланици својим добацивањем, својим упалицама, својим безобразлуцима, својим простацлуклом. Неко реагује на један начин, неко на други, неко на трећи, па и то морамо уважити као једну норму коју имамо као појединачни људи, носимо то као своје карактере, као своју судбину коју не можемо одвојити од онога што сами јесмо. У том смислу гледам и господина Краповића као једног часног, поштеног човека који је реаговао на један начин, који није добар, али је реаговао на оно што је сматрао да је увреда за њега лично, а не само за функцију коју обавља.

Овде се спочитава једна мисао да се сада то чини зато треба да се туче онај који је политички неистомисљеник. То је заиста апсурд. У том инциденту нема ничега што може да укаже на елемент неистомисљеништва у политичком смислу, већ у једном вредносном и моралном смислу.

Друга ствар која се овде жели наметнути у разговору јесте да се фактички парламент може употребљавати насиљем разних врста када сам ја у питању.

Лепо је неко навео пример, насиље јесте норма седам минута, ако неко говори 12, то је исто насиље, ако говори 40, а било је и таквих случајева, и то је насиље. Насиље је исто то ако се не поштује мањина са својим иницијативама, а тога је било у том режиму. Надам се да у овом режиму тога неће бити.

У том смислу, очекујем разумевање и од посланика опозиције да у том правцу грађимо једно међусобно поверење.

Савезна влада, у саставу у коме је, неко је то цитирао, настала је из нужде, јесте то је тако, и то какве нужде – големе државне, националне, безбедносне, економске, социјалне нужде. Само олговорни људи какав је СНП и ДОС био у том случају да очува заједничку државу и да иде ка отварању ка свету, ка једној новој политици. То јесте једна нова форма. Није изиграно ничије поверење.

Слушао сам представнике СНП-а, када им то није било по вољи, како лепим и бираним речима говоре о својим бившим савезницима из СПС-а. То говори о једној култури, о једном поштовању, за разлику од многих који су овде наводили, а то лично никад нису показали, јер када су их многи помогли када су били у невољи, онда су те највише нападали, а такви су овде најбучнији у борби за то право. Само они који себе сматрају херојима, а понашају се кабадахијски, а у ствари кукавички данас траже заштиту у парламенту и зато са жаљењем констатујем да ми је жао др Војислава Шешеља веома много, јер толико времена утрошисмо да бисмо разјаснили овај инцидент.

Председавајући: Образложење – господин Гавриловић говори као заменик председника посланичке групе, а ми смо шефовима посланичких група дали 15 минута и то је разлог што је он говорио 13 минута, јер је то право користио сваки шеф посланичке групе. Он је заменик шефа посланичке групе данас, а постоји још један заменик, господин Јовашевић, и можда ће на другој седници он говорити. Видим да су неки имали нервозу, мислећи да господин Гавриловић има протекцију код мене. Нема је. Сви су овде пред сатом једнаки.

Ја сам прочитао једанпут и нећу више да читам када је право на реплику. Право на реплику је када су нечије речи у току дебате погрешно интерпретиране.

Гнусна лаж челника ДОС-а

Др Војислав Шешељ: Прво, господине Мићуновићу, ви би требали да пратите расправу. Господин Гавриловић се осврнуо на моје речи из преподне расправе. Ја сам имао право на то да реагујем јер их је злонамерно и лажно интерпретирао.

Даље, пошто сам се јавио по Пословнику, ускратили сте ми право на реплику. Ви сте требали да интервенишете по члану 91. када је господин Гавриловић, ван овог дневног реда, изнео гнусну клеветничку лаж да је Српска радикална странка било када посланике би-

Српска радикална странка није никога избацивала из Скупштине: др Војисла Шешељ

ло које партије избацивала из парламента. Тада сте морали да реагујете. То је невероватна лаж. Како можете пред целом српском и југословенском јавношћу да изнесете такву лаж? Када је то било?

Српски радикали 1997. године нигде нису били странка владајуће већине. Не сећам се да су икада посланици било које партије полицијом избацивани из Скупштине, осим припадника Српске радикалне странке у два наврата, у Савезном и Републичком парламенту. Било је посланика других странака који су одстрањивани, али на захтев њихове странке ако им је престало чланство у њиховој партији.

Ту гнусну лаж би требало да повучете одавде или да испричате када је то било. Изнесите неке детаље. Ви сте морали да интервенишете и да спречите ту лаж, јер ја животом гарантујем да ни ви не знате ни за један случај када су српски радикали учествовали у полицијском избацивању посланика других партија.

Председавајући: Ја не морам да знам ко је полицајак а ко не и ко је шта урадио, али немојте ме подсећати да је било акција радикала против својих колега и њиховог нокаутирања. Дакле, било је разних сторија, у то нећу да улазим. Али, ако је реч о конкретной ствари, господин Гавриловић је дужан да објасни.

Раскринкана клевета

Слободан Гавриловић: Не могу рећи датум, зна се која је то била седница. То је било јула 1997. године и расправа је била о изборном закону, када се мењао Изборни закон са 9 на 29 изборних јединица у парламенту Србије, што је било несагласно договору на савезном округлом столу. Тада је Српска радикална ст-

ранка својим присуством у парламенту дала већину социјалистима да изгласају избацивање нас као посланика, појединачно свих посланика Демократске странке из парламента.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с моста)

Како сте избачени?

Слободан Гавриловић: Избачени смо. Неки су изашли сами, а они који нису, избачени су од стране обезбеђења.

Председавајући: Овде није реч о реплици, господине Шешељ. Реч је о интерпретацији једног догађаја. Ми сада расправљамо о једном догађају од пре четири године, а то није предмет ове расправе.

Др Војислав Шешељ: Српски радикали нису гласали ни за чије избацивање. Сада је Гавриловић био јасан и рекао је – својим присуством смо омогућили већини да их избаци. Знате, он нас оптужује што смо само седели у скупштинској сали. Значи, морали смо демонстративно са њима да изађемо. Видите какво је то лудило. Из тог лудила излази поквареност. Сада је био јасан, ми смо криви што смо остали да седимо у скупштинској сали када су је они напустили. Да ли ви разумете шта он говори? Оптужује нас што нисмо заједно са њима водили акцију.

Председавајући: Разумем господине Шешељ. Хвала.

Има реч Топлица Ђорђевић.

Замена теза

Топлица Ђорђевић: Господине председниче, господине председниче Владе и господе министри, даме и господо посланици, данас смо на дневном реду имали тачку која је последица једног инцидента који се догодио у Скупштини, кога је група посланика оценила као насиље у Скупштини. Тим поводом требало је да данас разговарамо о томе каква је одговорност министра и Владе, коју смо ми изабрали, у том инциденту. Уместо да о томе говоримо, ми смо данас имали једну потпуно другу причу.

Данас је ова говорница, управо од предлагача, искоришћена као средство примене насиља. Прво, тако што су поједини говорници, упркос ономе што смо изгласали на почетку рада ове седнице, намерно, изазовно, свесно кршили договоре које смо сами заједно изгласали, чак са опаскама да их са ове говорнице нису успели да уклоне својевремено и нека господа, која су далека прошлост, чак и са изјавама, ако жели председник може и да их казни, али ће они и даље остати за говорницом и рећи оно што имају да кажу.

Господе, то је елементарно насиље над свим колегама у парламенту, над овим високим домом, над Владом, над грађанима који ово прате. То говоре исти они људи који су тај инцидент оценили као насиље.

Данас смо имали за овом говорницом изјаве припадника странака које су биле на власти и које су насиље практиковале као метод владања, да за то насиље данас оптужују друге. Насиљем којим

су владали уништили су свој народ и своју државу и многе народе око нашег народа, своје грађане и ову привреду. И данас говоре о насиљу, примењујући га над свима нама у овом парламенту.

Насиље је примењено и непридржавањем дневног реда. Чули смо данас велики број излагања која смо чули сто пута до сада, ваљда зато што у њима врви од неистина и ти људи имају потребе да те неистине понављају по сто пута, како би оне, евентуално, по ономе како је овде речено, гебелсовски постале истине. Уместо да се говори о дневном реду и да утврдимо да ли и колика је одговорност министра и Владе и да о томе одлучујемо, чули смо овде гомилу неистина, које су овде по хиљади пут понављане, неистине које су праћене изласком за говорницу по задатку, читањем истих реферата од стране више посланика из исте посланичке групе. И то је, господе, насиље.

Ми смо, такође, имали насиље неодговорним изјавама које су упућиване тако што су се лично вређали поједини посланици, што су вређани министри и председник Владе, изјавама које су вређале читав наш народ и грађанство. Изјавом да се народ најео "лудих крава", коју је изнео један од господа који тврди да је заштитник националних интереса, који је тиме тај народ назвао лудим јер се најео "лудих крава" је изјава која у најмању руку не само да вређа, него код људи изазива и страх од тога шта ће им бити ако су се стварно најели "лудих крава".

Шта ће бити са њиховим здрављем и са здрављем њихове деце? Изјавом иза које не стоје никакви аргументи, и изјавом која представља насиље. Потпуно је јасно шта тај господин мисли о свом народу кад овако о њему говори.

На крају, што се тиче Владе, Влада је данас била на тапету због конкретног повода. Влада се, по нашем сазнању, а ве-

рујем да смо се сви о томе информисали, прво министар се извинио за догађај који се десио овде, Влада се извинила за догађај који се десио овде. И пошто то није довољно онима који су погођени тиме, данас треба да одлучимо о томе, колико Влада носи одговорност, и ми треба да одлучимо да ли је довољно то што се министар извинио, и што се Влада извинила. О томе треба данас да гласамо. О томе ћемо моћи да гласамо само ако у овом парламенту престане насиље једне групе људи која није схватила још увек да насиљем ништа не може да се постигне, осим несреће до које смо доведени. Док то не схвате, нећемо моћи да разговарамо, чак ни о оваквим стварима о којима је данас требало да разговарамо.

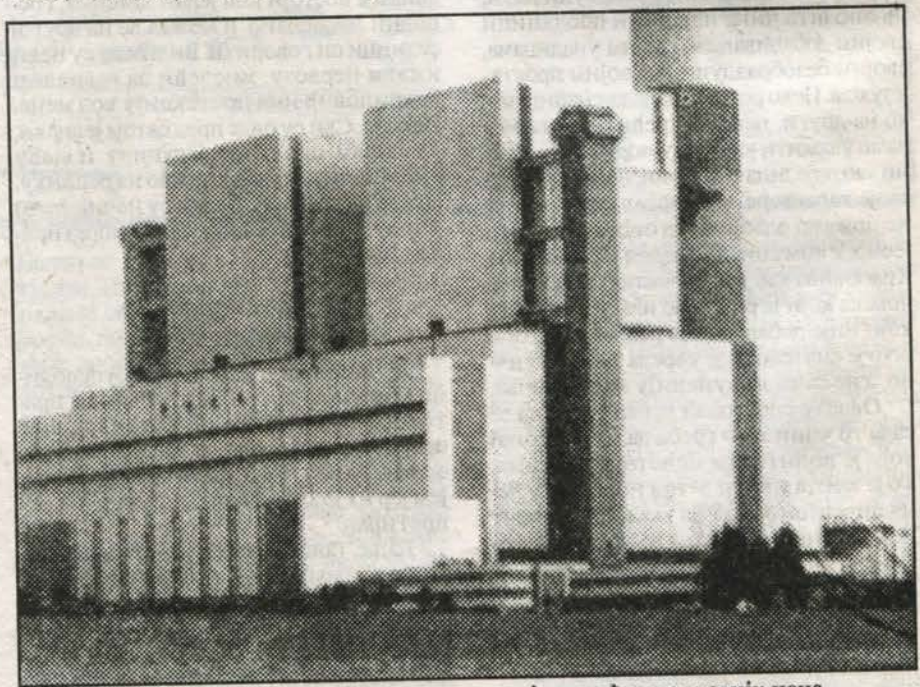
Зато позивам оне који треба да узму реч, да престану да ову говорницу користе као средство насиља и да почнемо коначно да радимо око конкретних тема.

Председавајући: Има реч посланик Јован Зебић.

Заоштравање економских и социјалних проблема

Јован Зебић: Господине председниче, даме и господе посланици, најтеже је сачувати достојанство и чувати пиво овог парламента и Владе коју смо изабрали. Ја не могу да се прикључим оним дискусијама којима су тврдили да је опозиција правила насиље и да је стално говорила да треба срушити Владу. Напротив, ми имамо доказа и примера да кад је било озбиљних тема, кад је било тема које су се тичале судбине овог народа, да је опозиција била конструктивна. Гласали смо за буџет, врло озбиљно дискутовали о програму владе, и разумем се, стављали примедбе на оно што нам се у томе није свиђало.

Ми морамо данас да изнесемо и своје опсервације како смо доживели Владу за ова четири месеца и то не треба

Спојени судови: повећање цене струје донеће експлозију цена

схватити никаквим насиљем. Тема је: "Гласање о неповерењу Владе". Према томе, право је посланика и обавеза да каже шта се у том раду показало као лоше, да би се што пре исправило, а не да би се свргали у ову или ону групу. И тужно је, ако се гледало ко из ког клуба долази, а не шта прича, шта говори и на који начин своје аргументе представља јавности.

Шта ја могу да замерим Савезној влади и у три тачке врло телеграфски.

Прво, ми смо још увек без битних системских закона из области привреде и финансија. Мислим да то мора да буде брже приоритет и да је Влада на том делу показала одређену спорост и да на том делу ми немамо задовољавајуће резултате. Чак штавише, да ли под притиском једног политичког опредељења да се прекине континуитет с претходном влашћу по сваку цену, и донети системски закони су одложени и нису примењени, као што је Закон о платном промету, Закон о опорезивању путем ват система итд. Иако су ти закони били квалитетни и добри, иако су дискутовани врло дуго.

Имам информацију да је већ ММФ доставио Влади Нацрт закона о платном промету, са захтевом да га хитно овде поднесе и да се усвоји. Ја сам то очекивао и то су рекли кад је усвајано оно одлагање закона.

Друго, у овом периоду нису ојачане федералне институције. Када је усвајан програм Владе, изричито смо то говорили, не са позиција опозиције која треба нешто да каже, већ са позиција улоге федерације и момента у коме делује нова Влада. Федералне институције, нажалост, ослабљене су. Ми имамо по први пут модел федерације, где унутар федерације постоје царине, званично царина која наплаћује царину, кад се иде из једне јединице у другу.

Ми имамо јединствену федерацију где владају два система, мала држава али два система, и где је Савезна влада своју функцију свела на један део једне републике, што морамо да кажемо. Мора то што пре да се исправља. Било је прилика да се преко одређених системских закона те границе прескоче и наметне федерална власт као јединствена власт, која мора да се поштује.

На прописима око функционисања јединственог југословенског тржишта није урађено ништа. Ја молим да ми се наведе закон који је донет, и које су мере предузете да профункционише јединствено југословенско тржиште, а цела привреда вапи за тим. Према томе, и једне и друге републике.

Из свих тих разлога привреда се тешко сналази. И можемо ми хвалити или кудити Владу, али се економски и социјални проблеми заоштравају и тај проблем мора бити стављен у први план.

И треће, нисам нигде приметио, а знам да је уложен велики рад око утврђивања ратне штете, око предочења међународним институцијама документације колика је ратна штета учињена

Наше су процене биле, посао није био довршен, 100 милијарди долара. Група Г-17 плус проценила је на 30 милијарди долара. НАТО је говорио о 50, а један амерички институт је поменуо штету од 140 милијарди долара. За нас то уопште није важно. Нисам чуо уопште да је Влада радила на томе, да је покренула то питање и да је испоставила захтев за надокнаду штете. Е, то су моје замерке, због чега мислимо да треба критиковати Владу и да је ово питање шире постављено, оправдано, а не само да се сведе да ли је ударац био с лево, или с десне стране.

Председавајући: Хвала. Има реч господин Аранђеловић.

Коме закон лежи у топузу...

Зоран Аранђеловић: Поштоване колеге посланици, не носим ове папире да бих их читао, заиста се немојте бојати, него да бих поткрепио ово што ћу рећи неким чињеницама, које не би било добро памтити.

Пре свега, да кажем да није лако владати у оваквим условима и ја не завидим нити премијеру, нити Савезној влади што се сад налази у тој улози. Међутим, заборавља се да је десет година у санкцијама и свим околностима које су биле, било мука и да су се проблеми, такође, решавали. Према томе, ми говоримо о две ствари. У задатим условима тражи се решење. Нема никакве љутње и нема никаквог спочитавања овде посланицима

зашто говоре о овоме или ономе, јер ми смо дужни да о томе говоримо. И мислим да и Савезна влада, и републичке владе, и сви људи који су одговорни, дужни су да указују и да се боре за истину и за оно што је право. А да је тешко, песма каже: "У добру је лако добар бити, намуши се познају јунаци", али не и јунаци који се у Савезном парламенту јуначе и бију посланике који седе у клупама.

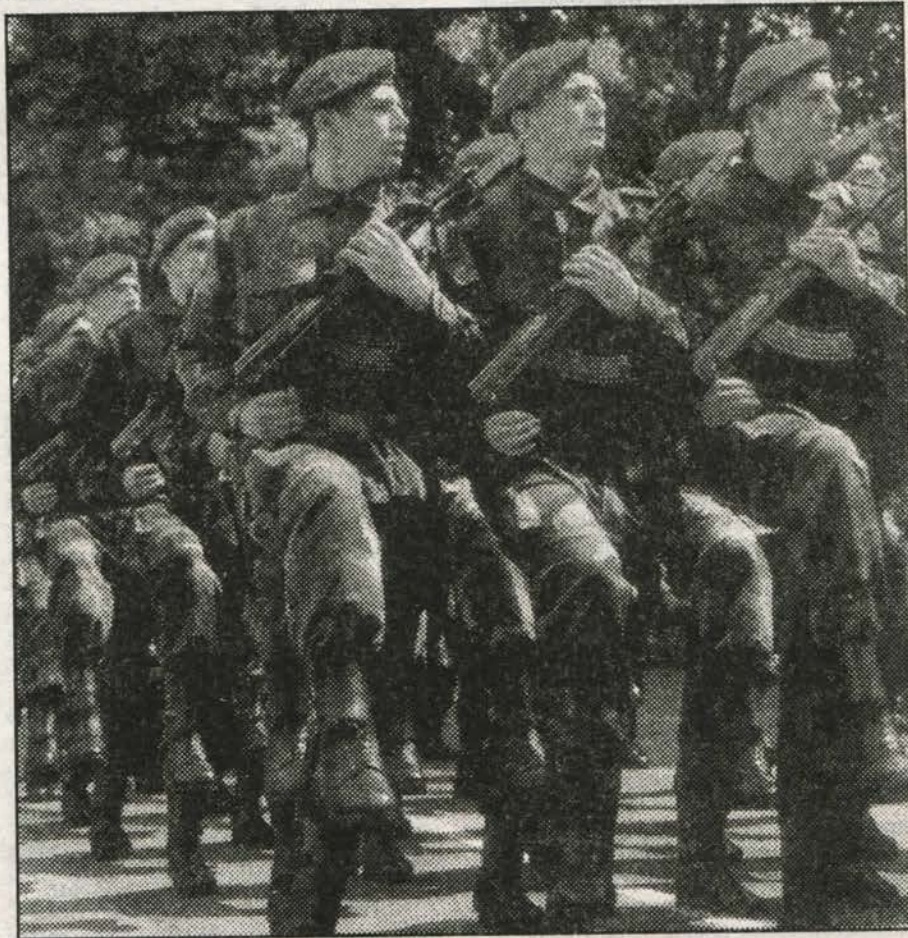
Ја морам овде да се изјасним, не само као посланик, него и као човек који се бави просветом и науком, да никакво насиље нигде не признајем. Можете да замислите када би се ђаци, који галаме, студенти који су немирни на испиту, тукли, а камоли посланици који износе своје мишљење, или добацују, или не добацују. Тиме не подржавам никакво некултурно понашање, али само говорим да постоје грађаније.

И постоји други део оне песничке приче: "Коме закон лежи у топузу, трагови му смрде нечовјештвом". За мене лично сваки министар, посланик и сваки грађанин који насрће на другог, више не постоји на тој функцији.

Према томе, може неко формално то да буде. За мене, он то више није. Толико о том питању.

Вратио бих се поводом неких праведних и неправедних прича, данашњих, о Савезној влади, јер сам рекао да је тешко и да ће још увек бити тешко.

Прво и основно питање је: пирамида почиње са једног краја, и ја сам очеки-

Под чијом је командом Војска Југославије

вао да ће се овај парламент, на предлог Савезне владе, бавити системским законима, о чему је Јован Зебић говорио, да не понављам, који су услов да би две републике чланице федерације могле правилно да сагледавају своје системске законе – о приватизацији, о предузетима, о сукцесији, о концесијама и о многим другим питањима, о привредном систему Југославије, а ми, уместо тога, само имамо изјаве и солистичке наступе појединих министара, као што је, рецимо, о сукцесији и о неким другим кључним питањима. Само сам прочитао те изјаве, а нигде претходно закључке Савезне владе. Извинјавам се ако о томе нисам био обавештен.

Затим, поставља се питање – да ли је могуће да ми нисмо обавештени да је савезни премијер, господин Жижић, разговарао са двојцом републичких премијера, Србије и Црне Горе, о чему су разговарали, да ли постоји заједничка стратегија о одбрани ове земље, о економији ове земље, о кључним питањима права грађана, свих, српског народа и свих осталих народа на овој територији, и о многим другим питањима, и зашто се и данас овде предložени разговор о односима Србије и Црне Горе избегава? Ја не бих волео да се нађете у тој улози да каснији парламенти или неко касније у историји вас окриви, а сигурно ћете бити криви због тога што ова питања не стављате на дневни ред.

Треће питање – под чијом је командом Војска Југославије? По члану 135. Устава Савезне Републике Југославије, Војском Југославије командује председник Републике, уз учешће, да кажем, помагање, условно речено, Савета одбране, и ко је онда продужена рука у том командовању? У оваквим условима наноси се штета одбрамбеним снагама Савезне Републике Југославије, јер Савезна влада, имам утисак, не контролише тај сегмент, већ палијативним изјавама и мерама појединаца, молим да будем демантован ако нисам у праву, одређује се ко ће, како и шта радити у задатим условима. А услови су, опет понављам, у том сегменту веома, веома тешки.

Према томе, кад говоримо о раду Савезне владе, никоме ваљда у овој земљи, ко је нормалан, без обзира на сво окружење које је такође тешко, које је тешко и без наших тешкоћа, које је наметнуто са стране, питања која су наметнута у овом парламенту, која су решавана преко реда, и због тога у овим дневним редовима парламента стоји: "Измена и допуна закона, измена и допуна закона, углавном о пореском и другом", рекао бих мање важним питањима. Системска питања, од значаја за опстанак Савезне Републике Југославије, питања од значаја за јединство Савезне Републике Југославије, које почиње од економских питања, а имамо сам прилику кад је прављен Устав Савезне Републике Југославије, у коме је велики број учествовао, а и садашњи премијер – онда је било договорено да сва питања која нису до краја решена, решавају се у ходу. Да ли се сада враћамо уназад и та питања

решавамо, или смо потпуно та питања запоставили?

И, још на крају, извињавам се – нико нема право у овом парламенту да оцењује шта неко говори о тачки дневног реда. Према томе, шта је насиље, да ли неко скреће или не скреће с дневног реда, пише дискусију или говори из главе, да ли је неко склон да детаљно наведе нека питања или мање детаљно, то је склоност појединаца. Нису сви нити професори, нити су сви склони да политички тачно и прецизно изражавају своје мишљење.

Међутим, ако тражимо толеранцију и држање пословничких, законских и других ствари, ми морамо, пре свега, да тражимо коректан однос.

Зачудило ме – и тиме завршавам – да су сви званични органи о инциденту, који је само повод за ову дискусију, само направили мале ограде, а да поводом тога нису предузеле неке адекватне мере, а адекватне мере су однос према министру, који је тог момента, ако је погрешно, а према мени је много погрешно – или морао да напише оставку, или да га Влада смени, и да се вратимо овим кључним питањима која Влада доставља парламенту, о којима ми морамо сваки дан да разговарамо, јер до сада смо то чинили спорадично.

Председавајући: Има реч потпредседник Владе, Мирољуб Лабус.

Влада критикује опозицију

Мирољуб Лабус: Морам у моје лично име и у име Владе да кажем да нам је заиста жао што је дошло до инцидента. Ми смо то изјавили, као Влада, и појединачно и такав је био закључак Владе, и расправа на Влади била је веома озбиљна. Није била у оном тону као што су дневне новине пренеле. Између осталог, један део или већи део закључака сам и ја скицирао, и верујте, још једном вам кажем – жао нам је што је дошло до тог инцидента, и мислим да треба сви у овом високом дому све да учинимо да се такав инцидент више не понови.

Истовремено, желео бих да се осврнем на излагање господина Зебића и господина Аранђеловића, и заиста са великим задовољством могу да приметим промену тона у расправи, да се почиње да разговара о заиста судбинским питањима за ову земљу, а то је економија, и о низу ствари које ми морамо да променимо, ако хоћемо да имамо бољи економски живот.

Господин Зебић је рекао да ова Влада није поднела предлоге системских закона овој Скупштини и дао је предлоге, односно споменуо је као пример, Закон о платном промету и Закон о новододатној вредности. Међународни монетарни фонд није никакав предлог закона о платном промету поднео, нити има разлога да га поднесе. Тај наш предлог, односно ваш предлог закона није лош. Проблем је што не постоје услови.

Ми смо направили снимање стана у нашим банкама. Од 88 банака 82 банке су добровољно прихватиле да се изврши

њихова ревизија. За ревизију смо ангажовали веома угледну ревизорску кућу из иностранства. Имали смо помоћ и стручњака Међународног монетарног фонда и немачке "Бундес банке". Нажалост, ситуација у банкарству је таква да банке нису способне овога момента да прихвате функцију платног промета, и било би веома лоше за привреду ако би се та функција сада изместила из Закона за обрачун и плаћање, или како се већ зове, ЗОП-а, у банке, јер банке су неликвидне и несолвентне. И наш задатак је сте да покренемо поступак рехабилитације банака. На томе много радимо. Нажалост, велике паре требају за тај програм. Ако хоћемо пуну рехабилитацију, треба нам седам милијарди марака.

Дакле, судбина Закона о платном промету је само једна од последица стања у коме се налази банкарски систем, али верујте да веома озбиљно на томе радимо и размишљамо, јер знамо да она земља може сутра да доживи привредни развој само ако има инвестиција, а за инвестиције требају банке. Без банака нема инвестиција, и ми гледамо што је могуће пре да оспособимо неке банке, дајемо дозволе и другим банкама да уђу на наше тржиште, јер морају да постоје финансијски канали за инвестиције.

Без банака нема инвестиција. Нажалост, Закон о платном промету је само један део који може да чека. Друго не може да чека.

Са становништва увођења Закона о порезу на новододату вредност, за то још увек немамо институције. Нама треба бар годину дана да развијемо институције које могу да прате функционисање Закона на новододату вредност. Ми смо нешто урадили већ на том плану. Претходна влада јесте урадила на том плану, али нама требају и средства и институције и људи, што је најважније да обновимо фискалну дисциплину. Без фискалне дисциплине овај закон не може да функционише. То је била прва примедба.

Друга примедба је да нису ојачале федералне институције. Немојте мислити да смо ми срећни са надлежностима које имамо. Нећу да вас критикујем, сад сте ви у опозицији, нема смисла да Влада критикује опозицију, али то смо наследили од вас.

Парламент без опозиције сан ДОС-а

Др Војислав Шешељ: (Упадица с мес-та)

Најбоље је да укинете опозицију. **Мирољуб Лабус:** Не. Таман посла. У парламенту без опозиције ниједно демократско друштво не може да функционише па ни наше.

Значи, масу тих проблема смо наследили, али нешто смо урадили, бар у оној области где сам ја задужен. Две ствари смо урадили: прво, преговори са међународним финансијским институцијама. Југославија јесте субјект тих преговора. Нема две столице, нема две делегације, нема различитих преговора.

Наравно, пружили смо руку сарадње и једној и другој републичкој влади. У

Неспособна за функцију платног промета: Народна банка

нашој делегацији су представници и Владе Србије и Владе Црне Горе, али у основи југословенска делегација преговара и Југославија ће да потпише стенд бај уговор и друге уговоре. Потписаће све уговоре који се односе на враћање у међународне финансијске организације. То значи враћање надлежности савезним институцијама.

Немојте да мислите да није било покушаја да се то другачије реши. Немојте да мислите да нам је било лако и једноставно да дођемо до тог решења. Немојте да мислите да је та неизвесност нешто што нам помаже у преговорима. Напротив, одмаже нам, веома нам много одмаже, али таква је наша тренутна ситуација.

Друга ствар, везано за царине и за оне асиметричне преференцијале које смо добили од Европске уније, то је почело да функционише, нажалост, после три месеца и нешто више. Почело је да функционише и примењиваће се ретроактивно са 1. децембром прошле године. Направили смо компромис. Направили смо систем где је Савезна царина добила контролу над спровођењем и реализацијом тог пројекта. На други начин Европска унија није желела нити би желела да одобри ове царинске преференцијале.

Нећу да кажем да смо много урадили, да све то што је ишло ка раздвајању земље да смо сада вратили, али неки пози-

тивни помаи постоје, а из решења и у монетарној и у фискалној сфери и у односима са иностранством зависе од политичке одлуке. Ми чекамо каква ће бити политичка одлука. Надам се да ће овај парламент имати своју реч у доношењу одлуке каква ће сутра да буде Југославија. Онда ће нам бити лако да креирамо олговарајуће финансијске и монетарне институције.

Трећа ствар је ратна штета. Нажалост, држава, ни ваша влада ни наша влада, нема прецизне податке колика је ратна штета. Неозбиљно је тврдити да је било 100 милијарди. Неозбиљна је друга тврдња да је штета мала. Вероватно је негде око 30 милијарди. За нас то је огромна штета. Наш друштвени производ је 10 милијарди долара. Ми смо претрпели штету три пута већу него што је друштвени производ. За нас је то огромна штета. Нема никакве потребе да се лицитира с тим.

Међутим, ми водимо рачуна о томе. Они објекти који су погођени у овом разарању и који имају одређене дугове, приликом репрограмирања дугова имамо тај аргумент. Имамо разумевање са друге стране. Ту ћемо нешто моћи да урадимо. Наравно, постоји и друга политика о којој сам ја говорио – политика преко донаторских конференција да се обезбеди реконструкција инфраструктуре. Видећемо шта ћемо да постигнемо

ту. У сваком случају, веома озбиљно радимо на томе.

Што се тиче приватизације, постоји општи закон о приватизацији који је основни закон федерације који дозвољава све облике приватизације али ви знате, у постојећем уставном систему да једна и друга република имају овлашћена да донесу законе о приватизацији и да детаљно регулишу цео процес приватизације. То је Црна Гора урадила, претходно је и Србија урадила. Сад ће Србија поново да мења. Нажалост, то није таква надлежност савезне државе да ми можемо овде више да утичемо на то. Слажем се са вама да је приватизација изузетно значајна.

Ми смо кроз одборе Владе усвојили један део системских закона који се односе на трговину и на режим. Ви ћете, надам се, на следећем заседању имати прилику да разговарате о томе, да поднесите амандмане, да нас подржите и да нас критикујете, али то је значајан део међународне трговине и сарадње са светом. У међувремену, отпочели смо процес приступања Светској трговинској организацији. Формално смо започели процес репрограмирања дугова са париским клубом. Све је то нешто што иде на руку одржавања заједничке државе, јер ако успемо да докажемо да је боље да као држава репрограмирамо дуг и да добијемо олакшице, онда један број разлога и аргумената који говоре или тврде да говоре у некаквом регионалном интересу да је боље бити сам, или две столице, или нешто друго него заједно – отпада.

Према томе, заиста ми је драго што на крају данашњег дана имамо друге тонове у овој расправи. Ја мислим да о свим овим питањима треба да разговарамо. Мене је господин замолио да ја одговорим на економски део примедба у оквиру овог предлога за изгласавање неповерења Влади. Нажалост, нема ниједна реченица о томе. Ја сам био у ситуацији да сам био члан парламента. Ја сам тражио да се гласа о неповерењу Влади, али сам се потрудио да напишем због чега треба Влада да изгуби поверење.

Са становишта економије, господо, ја знам да сте ви способни да напишете бољи текст. Ако мислите због економије да треба влада да изгуби поверење, напишите текст па онда да разговарамо. Овде нема ништа. Постоји само један придев "економски" у последњој реченици. Ја од вас очекујем озбиљан приступ.

Очекујем наравно да разговарамо поново, ако треба, о поверењу Влади. Постоје и други инструменти овде у оквиру нашег Пословника. Не мора увек о неповерењу, може и о поверењу. Можда би било боље да користимо неке друге инструменте и заиста о озбиљним стварима да разговарамо.

Запад нама дугује

Преселавајући: Реплика – Зоран Анђелковић.

Зоран Анђелковић: Захваљујем се председничке.

Изнео бих једно појашњење које сматрам врло важним.

Прво, мислим да је био повод ударање посланика и да је то сасвим довољан повод да се расправља о Влади и о конкретном министру.

Друго, колега Јабус је овде набројао шта је све рађено и шта све треба да се пројектује и да ради. Међутим, појашњења ради, хтео бих да питам, ко даје мандате неким министрима да дају неодговорне изјаве према иностранству о томе ко коме дугује. Ако саберете колико су нам учинили ратну штету, што је неосновано према Југославији, и колико ми дугујемо, овог момента неколико десетина милијарди долара они нама дугују, а не ми њима. Приступ мора да се окрене. Према томе, на тај начин, са те платформе се мора разговарати.

Председавајући: Хвала. Изволите.

Кризни штабови произвели јавашлук

Александар Симић: Поштоване даме и господо посланици, покушају да не искористим сво време, желим да кажем само неколико ствари.

Мислим да је у интересу владајуће партије ДОС да санкционише то што се десио инцидент у Скупштини када је министар ударио посланика. Вама би на томе порастао рејтинг јер сте се стално залагали, причате да се залажете за право, за морал, за све ово, да не набрајам.

Овде господин Шешелј није био ништа крив. Кривац је на другој страни. Ви то пресудите како најбоље знате. Имате већину и неће вредети ово како ми гласамо. Али, апсолутно се залажемо да то мора бити санкционисано. Најмање што може да се уради то је да се смени министар, а у другој варијанти Влада, а ако нећете да смењујете Владу, онда министра.

Међутим, зашто се ви љутите када говоримо око ових привредних проблема, око тога колико смо сви тражили да се та тема овде наметне, да се стави на дневни ред и да о њој разговарамо? Шта друго учинити? Ако је одраз у штампи оно што ради Савезна влада и партије које су на власти, онда видите да се најмање пише и догађа око привреде. Када бисмо хтели да пишемо о привреди, онда би то било да се смањила производња, да се свуда ради испод 50 посто, да се у многим фирмама не ради, да су кризни штабови и независни синдикати произвели јавашлук и неред итд., а штампа, која је апсолутно ваша, о томе не пише.

Према томе, зато тражимо да се о томе разговара. У делу привреде најпре где ћемо као земља осетити велике последице, где ћете ви као владајућа партија имати највеће замерке то је пољопривреда. Пошто сте ви говорили за време предизборне кампање и када сте дошли на власт, да за све имате решења – решење имамо за паре да дођу за толико и толико, да покренемо пољопривреду, да покренемо привреду, имамо саветодавну Групу Г-17, ту је знање, ту је моћ, имамо све да решимо.

"Елементарна непогода" Г17 плус
против интереса домаће
пољопривреде

Где је то што сте ви причали? Ко је Група Г-17? Чија је? Ко је изабрао? Када се ради о пољопривреди, она ради против ове земље. Ево и зашто. Сасвим смо на путу да увозимо све од прехране. Одговорно вам то причам. Све мање сејемо, све мање производимо. Исте проблеме које смо ми имали док су социјалисти били на власти, имате их ви сада, још горе код пољопривреде. Али, ми смо били притиснути многим недаћама, затворени смо били и нисмо имали те могућности које ви имате.

Данас финансирање не може да буде из примарне емисије јер ће да буде инфлација. То је рекао господин Џинкић и ту је тачка. Зашто имамо инфлацију када немамо примарну емисију? Значи, није то то. Без финансирања нема масовне производње у пољопривреди коју смо имали у најбољим годинама. Које финансирање да прихвати пољопривреда са каматом од 70 посто на годишњем нивоу? Како може када то не може да угради у цену? Дозволили сте ескалацију цена, плате су остале, у привреди падају. Боље је да сте с тим ишли поступно – како расту плате да тако расту и цене. Направили сте лоше.

Поново око пољопривреде. Паритети никакви између индустријских производа, репроматеријала нема. Донације које добијамо појели смо и потрошили и изгорели за грејање. Ништа од тога није дошло у привредне токове. С чим да покренемо привреду? Значи, гориво за привреду су паре. Пара нема и све ово што сам рекао дешава се да пада. Инвестиција нема.

Узмите пример РТБ Бора и Прахова. Данас је тамо пала производња на мање од једне трећине.

Верификација мандата нових посланика

Председавајући: Молим вас, време. **Александар Симић:** Ђубриво увозимо, не увозимо сировине. Прахово не ра-

ди ништа. Према томе, тема – привреда, у привреди и пољопривреди, посебно, битна је за опстанак ове земље, чиме се ми не бавимо.

Председавајући: Две ствари сада треба да урадимо.

Прво, стигао је Извештај Одбора за мандатно-имунитетска питања. Одбор нас је обавестио да су испуњени услови за верификацију мандата два савезна посланика који попуњавају места која су остала упражњена због оставки које су поднели савезни посланици Милан Ст. Протић и Мирослав Копечни. Достављен вам је и Извештај Одбора за мандатно-имунитетска питања.

Отварам претрес о предлогу за верификацију мандата Боривоја Мијатовића.

Да ли се ко јавља за реч? (Не)

Стављам на гласање предлог.

Ко је за? (87 посланика)

Ко је против? (Нико)

Ко је уздржан? (Нико)

Констатујем да је Веће верификовало мандат савезном посланику Боривоју Мијатовићу.

Ја му честитам.

Отварам претрес о предлогу за верификацију мандата Зорана Стошића.

Ко се јавља за реч? (Нико)

Стављам на гласање предлог.

Ко је за? (91 посланик)

Ко је против? (Нико)

Ко је уздржан? (Нико)

Констатујем да је Веће изгласало да је господин Стошић верификован за посланика, што му ја честитам.

Треба још једну ствар да решимо.

Сада је прошло 18 сати и 30 минута.

Да се не би догодило да прекршим Пословник, надам се да ћемо завршити наш рад до Пословником одређеног времена, ипак вас молим да се изјаснимо да ли ћемо радити и после 19 сати у случају да се покрене дебата.

Ко је за то да завршимо све вечерас?

Може се десити да неће бити потребно, али ту резерву морамо да имамо.

Значи, 99 посланика је гласало да наставимо рад и после 19 сати.

Поштовани посланици, пошто је исцрпљена листа говорника, а сматрам да не можемо дати привилегију ни председнику Владе да говори по други пут, јер смо свима то право ускратили, стављам на гласање предлог за гласање неповерења Савезној влади.

Др Војислав Шешелј: (Упадица с места)

Предлог да се изгласа неповерење Савезној влади.

Председавајући: Дакле, предлог да се изгласа неповерење Савезној влади.

Према томе, ко је за то да се изгласа неповерење Савезној влади? (29 посланика)

Ко је против? (70 посланик)

Ко је уздржан? (3 посланика)

Констатујем да Веће није изгласало неповерење Савезној влади.

Захтев за разрешење председника Већа грађана Савезне скупштине

Рестриktivно тумачење Пословника

Др Војислав Шешељ: Даме и госполо савезни посланици, посланичка група Српске радикалне странке је гласала против избора господина Мићуновића за председника Већа грађана и, наравно, као опозициона партија, ми ћемо увек гласати за његову смену, када нам се укаже прилика, осим, можда, у случају да много гори од њега из ДОС-а затраже његову смену. Тада ћемо размислити како да се поставимо. Јер, ни та варијанта није немогућа.

Што се тиче догађаја који је повод за ову тачку дневног реда, ја не могу да оптужим господина Мићуновића за ликовање или радовање због тога што се десило. Али, има једна ствар у вођењу Већа које би он морао да се држи (а до сада је се није држао) – морао би да има много толерантнији однос према опозиционим посланичким групама.

Ми имамо Пословник овога Већа. Он није добар. Он је прилично рестриktivан. Али, Пословник, као сваки општи правни акт, подложен је тумачењу. Тумачење може бити толерантно или рестриktivно, толико рестриktivно да сам Пословник чини рестриktivнијим него што је он, као општи правни акт. Господин Мићуновић је до сада тај Пословник тумачио врло рестриktivно и то је ометало досадашњи рад Већа грађана. Он има апсолутну већину у Већу и нема разлога да бежи од расправе, колико год расправа трајала. Ја се не сећам да смо ми икад издржали више од један сат ноћу. На свако претерано јављање опозиционих посланика за реч, имате и ви контрамеру – толико дуга седница, да се ми уморимо. То је много боље него стално смањивати расправу – на седам, пет, три минута, што може довести и до минус три минута, па и до тога да уопште не дођемо на седницу Скупштине.

Кад једна посланичка група затражи прекид седнице из неког важног разлога, онда до тог прекида треба да дође ба-

Дрмала му се фотеља:
Драгољуб Мићуновић

рем на 15 минута, 20 минута, на пола сата. Ја се сећам, док је Демократска партија социјалиста Црне Горе била јединствена, сваки пут кад им је пало на памет, добијали су прекид седнице. Они су у овом парламенту били повлашћени пуних осам година. Требало би да постоји једно правило – ако представник посланичке групе изађе са јаким аргументима и затражи прекид седнице – да се седница прекине бар на пет минута, да се види да ли је то важно или није. Ако се испостави да није важно, испадне смешан онај који је тражио прекид без разлога и изгуби кредибилитет за неки следећи случај кад тражи прекид. Да је тако поступио господин Мићуновић, не би било овог проблема.

Имам још један аргумент који ћу употребити у критици његовог вођења седнице. Када је делегација овог парламента (на сву срећу, нас, српске радикале, то не интересује и ми се тога клонимо и нисмо пристали да будемо у делегацији, иако нам је нуђена, је ли тако, господине Мићуновићу?) ишла у Савет Европе, тамо је председавајући Савета Европе поздравио део делегације, а за део рекао да неће да га поздраве. Да сам ја био шеф делегације, ја бих тог тренутка устао и са целом делегацијом напустио. Дакле, такво понашање и такво понижење он није смео да прећути. Мислим да је то најтежа критика која му се за ових пет месеци његовог рада овде може изрећи. Ја страшније од тога од господина Мићуновића за ових пет месеци нисам доживео. Да сам се тамо нашао као члан делегације и да сам доживео то што су доживели социјалисти, бога ми, гадно бих реаговао на лицу места. Мислим да је то нешто што је недозвољиво.

Господин Гавриловић је говорио овде неке небулозне ствари. Господин Мићуновић ме је ометао да одговорим, а страшне је оптужбе изрекао, и то лажне. Управо ме је звао Томислав Николић и испрчао ми је о чему се ради, јер је реч о Републичкој скупштини, а ја тада тамо нисам био посланик. Томислав Николић је био шеф посланичке групе. Председник Народне скупштине је предложио Скупштини да се неколико посланика Демократске странке, не знам колико, није битно, удаље. Већина је изгласала њихово удаљавање.

Социјалисти и Нова демократија (ваш садашњи коалициони партнер у ДОС-у) гласали су за ваше удаљавање, радикали нису. Присуствовали смо. Па, наравно, јесмо, зато што нам је интересантно. Присуствујемо и сада, иако не можемо ни за шта да се изборимо. Нажалост, тренутно нас нема довољно, али ће нас бити следећи пут, сигурно. Знате, присуствује човек на улици и у ситуацији када полиција туче грађанина и не можете сада да оптужите да вас је заједно с полицијом тукао, ако вас није тукао и ако је био пасиван у томе.

Председавајући Милутин Ојданић: Молим вас, то сада није предмет расправе.

Гледао кроз прсте ДОС-у и СНП-у

Др Војислав Шешељ: Јесте предмет, јер је ово критика господина Мићуновића. Ја сам са Гавриловићем то разјаснио.

Дакле, шта је наша примедба?

Као и на свакој седници, и данас сам посматрао: кад говори посланик владајуће коалиције, ДОС-а или СНП-а, господин Мићуновић никада не упала у реч, никада не упозорава да је време истекло, никада не упозорава да се говорник удаљио од тематике дневног реда.

Кад је посланик опозиције, поготово одређен посланик опозиције за овом говорницом, онда је много рестриktivнији. Ја не знам, данас је господин Мићуновић овде изјавио да ми имамо неке нерашчишћене рачуне.

Што се мене тиче, ја ни са ким немам нерашчишћене рачуне, осим са Краповићем. А што се тиче господина Мићу-

Судије Уставног суда на
оптуженичку клупу: др Шешељ

новића, ја заиста не знам шта је то међу нама нерашчишћено, јер се трудим да увек са свима имам до краја чисте рачуне. Па, зато би било згодно да господин Мићуновић не пренаглаује у давању неких изјава за овом говорницом.

Знате, расправа о овој тачки дневног реда, без обзира што се унапред зна исход, добра је прилика да опозиција критикује онога ко је овде, као први међу једнакима, представник законодавне власти пред јавношћу. Овај парламент је највиши орган законодавне власти и има свог представника пред јавношћу.

Господин Мићуновић би пред јавношћу, и домаћом и страном, морао да буде представник и владајуће већине – оних који су га изабрали, и мањине – која је гласала против њега, и то не би смео никада да заборави.

Председавајући: Поштовани савезни посланици, чланом 37. Пословника за поступак разрешења председника Већа предвиђена је сходна примена одредаба овог Пословника о поступку који је прописан за избор председника Већа.

Пошто се ради о сходној примени, предлагам да Веће на основу члана 228. Пословника закључком уреди начин гласања о захтеву за разрешење председника Већа. Предлажем да се Веће по захтеву изјасни јавним гласањем.

Да ли ко жели ријеч у вези са овим предлогом? (Не жели)

Стављам на гласање предлог.

Ко је за?
Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

За шта "за"?
Председавајући: За јавно гласање. Сигурније је и ефикасније.

Ко је за? (87 савезних посланика)
Ко је против? (2 савезна посланика)
Ко је уздржан? (Нико)
Констатујем да је Веће усвојило предлог.

Стављам на гласање захтев за разрешење председника Већа грађана.

Ко је за? (22 савезна посланика)
Ко је против? (64 савезна посланика)
Ко се уздржао од гласања? (један савезни посланик)

Констатујем да Веће није усвојило захтев и није разријешило председника Већа грађана.

Покварио утисак

Др Војислав Шешељ: Било је веома лепо, господине Мићуновићу, што сте ви мирно и стрпљиво саслушали све критичке примедбе на ваш рачун, али није требало на крају да то покварите. Не можете ви сада на крају да говорите да ли је та иницијатива озбиљна или неозбиљна и да је ниподаштавате. Свака иницијатива која је стекла услове да уђе у дневни ред је озбиљна. Не можете ви сада тако да квалификујете пост фестум, без обзира колико је у коначном исходу било гласова за ту иницијативу. Ако треба да идентификујете посланике како је који гласао, онда да се то уради прозивком, а не да посланике идентификујете према посланичким групама којима припадају. Ни то није било коректно.

Ја немам ништа против да се гласање понови и да буде прозивком и да целокупна јавност зна како је ко гласао.

Председавајући др проф. Драгољуб Мићуновић: Није ничија сврха овде била ко је како гласао. Гласао је свако по свом сопственом уверењу. То што сам мислио о иницијативи, рекао сам пре гласања, такође. Према томе, не мислим да овим омаловажим било кога или да некеме ускраћујем право да поставља овакве захтеве, увек постоји право да то неко чини. Али, и ја имам права, та-

кође, као човек, да одговорим на квалификације и аргументације, којих је било.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Али, само са ове говорнице.
Председавајући: Наравно, али и ви сте сада ушли у полемику и зато завршававам.

Др Војислав Шешељ: (Упадица с места)

Али, ваше лично мишљење са ове говорнице.

Председавајући: Имам права да одговорим поводом вашег приговора. Ово није лично мишљење, поводом повреде Пословника вам одговарам, то могу да урадим са места. Тиме завршававам целу дебату око овога.

Захтев Општинског суда у Јагодини за давање одобрења за вођење кривичног поступка против савезног посланика Миодрага Николића

Скупштинска традиција

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, ми смо у овом парламенту имали праксу пуних осам, ево већ и девет година, да се никоме не ускраћује имунитет кад је реч о приватној тужби, поготово о оним лакшим кривичним делима као што су увреда, клевета, итд. Међутим, никада није ни отворана расправа по том питању. Расправа има смисла само ако се неко јави да се супротстави ставу одбора. Овако се Веће доводи у веома непријатну ситуацију, да улази у расправу о предмету кривичног гоњења, а онда то може да доведе у питање и сам став одбора и саму праксу реаговања Већа грађана на питање имунитета.

Наравно, ми смо имали још горих ситуација – кад је Веће преко одбора ускраћивало имунитет за прекршајно гоњење. Прекршајни орган уопште није правосудни орган, него орган управне власти. Али, то је већ оно што је ружна про-

шлост и што треба што пре заборавити и сачувати само као поуку.

Ја предлажем да се расправа о овом питању не води, јер ако се настави, онда ће ту бити много различитих мишљења која ће утрозити једну добру праксу. Него, ако нема нико да се супротстави ставу одбора, да се одмах крене на гласање.

Посланичка питања

Председавајући: Поштовани савезни посланици, прелазимо на поступак постављања посланичких питања. Господин Шешељ има реч.

Др Војислав Шешељ: Даме и господа савезни посланици, постављам посланичко питање Савезном државном тужиоцу – зашто још није предузео кривично гоњење чланова Савезног уставног суда, који су починили велики број кривичних дела, највише у време септембарских избора? Најодговорнији је председник Савезног уставног суда Милутин Срдић. Савезни уставни суд је три пута на различит начин пресуђивао по истом питању, доносећи контрадикторне одлуке. Тиме су почињена кривична дела злоупотребе службеног положаја и нека друга кривична дела која прописује Савезни кривични закон. То није први пут да судије Савезног уставног суда чине кривична дела. Постоје кривична дела чије је биће у одбијању да се пресуди у правно потпуно чистим стварима, где Савезни уставни суд одбије подносиоца захтева једноставно закључком да је подносилац захтева могао на другом месту, код другог државног органа да добије правну заштиту.

Сетите се само протеривања посланика Српске радикалне странке из Црне Горе. Код акта протеривања који проведо полиција, нема могућности да се било код ког органа поведе поступак, јер полиција није дала решење о протеривању, само је покупила посланике и отерала их из Црне Горе. Затим, није било правног решења ни за забрану мог уласка у Црну Гору, итд.

Савезни уставни суд је по питању уставности републичких закона о избору посланика у Веће република у истом случају два пута различито пресуђивао. Када је оспораван републички закон Србије, пре неколико година, он је одбацио захтев, а онда је прошле године прогласио и црногорски и србијански закон неуставним. У једном, или у другом случају, Савезни уставни суд је починио кривично дело, јер је свесно погазио Устав.

Судије Савезног уставног суда морале би кривично да одговарају, а Савезни државни тужилац, по члану 111. Савезног устава, морао би да преузме кривично гоњење судија Савезног уставног суда. То је једно питање.

Друго питање упућујем Савезном државном тужиоцу – зашто није преузео кривично гоњење јавности познатих лица која су спаљила зграду Савезне скупштине, која су са оружјем у рукама ушла у зграду Народне банке Југославије, Савезне управе царина и друге савезне институције?

Пракса чувања имунитета: посланици Савезне скупштине

ЈЕДАН СМО РОД

Не постоји ниједан частан човек који каже да је Црногорац по народности Унгарна држава – један парламент, један председник, једна влада, једна војска, једна полиција – оптимални политички оквир српског народа

Српска радикална странка против федерације као облика државног уређења. Али, док је она предвиђена Уставом, Српска радикална странка, као легалистичка политичка организација, поштује постојеће стање

Када би се Црна Гора отцепила од остатка српског народа, деценијама, вековима не би се могао избећи осећај горчине, издаје

Водитељ: Дobar дан поштовани слушаоци "Монтена" радија. Ја сам Тања Кнежевић, а наш данашњи гост је др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке који је пристао да нам телефонски да интервју.

Господине Шешељ, то значи да нам и даље вјерујете, зар не.

Др Шешељ: Шта верујем?

Водитељ: Да ће све бити пренесено.

Др Шешељ: Па ваљда ће бити пренесено, али ако и не пренесете, ја не губим много, надам се само да нећете саопштити да сам рекао нешто што нисам рекао.

Водитељ: Добро, ја сам мислила мало да релаксирамо разговор, да ћете се нашалити у том стилу, али добро.

Др Шешељ: Видите да тешко говорим, како онда да се шалим, када ми није до шале.

Народ казнио лошу власт

Водитељ: У сваком случају, добро дошли. Када смо последњи пут разговарали били сте потпредседник Владе Србије. Како тумачите толики пад популарности ваше странке и уопште владајуће коалиције на овим изборима, последицама?

Др Шешељ: Што се тиче левичарских партија, ту нема никаквих недоумица, народу су једноставно досадиле, народ више није могао да им опрашта поразе, социјална ситуација је била крајње непоносљива, сад је још непоносљивија, али то народ тада није знао.

Што се тиче Српске радикалне странке, знате, ја непрекидно по Србији гостујем на локалним телевизијским станицама, разговарам са људима и једна једина замерка која се чује, према српским радикалима, је то што смо били у коалицији са левичарским странкама. То је, дакле, цена коју смо на тим изборима и у децембру и у септембру морали да платимо. Али, ми се не кајемо због те коалиције, јер ми смо свесно жртвовали популарност да би покушали да спасемо Србију. Нажалост, нисмо успели, а сад се народ већ уверио да је ДОС-овска власт много гора од претходне.

Водитељ: А зашто то кажете?

Др Шешељ: Како зашто кажем, зато што је то истина.

Водитељ: А по чему је још гора, шта највише замерате тој новој српској власти.

Др Шешељ: Много се горе живи, него што се живело раније, 60 одсто је квалитет живота пао у односу на септембар.

Плате су много мање, а цене много веће у реалним износима. Код нас сада и немачка марка девалвира убрзано. Затим, имамо једну власт хаоса, јавашлука, самовоље, људи се прогоне, сви идеолошки неистомисљеници. Отима се, отима се власт, отима се утицај, отимају се позиције, отимају се материјална бога-

Досовска власт гора од претходне: др Војислав Шешељ

тства. Ми имамо невероватну власт сада у Србији. Људи нису могли ни сањати да је могућа оваква власт.

Водитељ: А колики је удео прошле власти у овом што се сада дешава у Србији?

Др Шешељ: Па велики је удео прошле власти, јер нову ДОС-овску власт у великом проценту чине бивши социјалисти. Попут Небојше Човића, на пример има и људи који су високо котирали у режиму.

Водитељ: Зар то не би можда чекало грађане Србије и да је остала ова владајућа коалиција на власти?

Др Шешељ: Па, не би. Видите, наша

не лажи већ увелико лансирао, немају доказ ни за један од тих рачуна. Сваки дан у новинама читате нове измишљотине, дајте један доказ да поднесу. Никада Милошевића не бих бранио за било какву малверзацију, за било какву криминалну радњу, али они још ни један једини доказ немају. Рекли су за ову једну београдску банку да има 130 милиона швајцарских франака на неком рачуну у Швајцарској. После 15 дана се испостави да немају ништа. То је исто Динкић лансирао и баш га брига, једном слаже, установи се да то није истина, а он иде даље и лаже, нове лажи износи.

Водитељ: Значи ли то да ви вјерује-

чи југом Србије и Косовом. Рекли сте да је господин Човић амерички шпијун који...

Др Шешељ: Јесте, и заштитник шиптарских интереса. Небојша Човић је идеални преговарач каквог су Шиптари само могли пожелети да заступа њихове интересе. Он је признао Шиптаре као ратујућу страну, они више нису терористи, он је с њима склапао примирје, после тог примирја ми не смемо више шиптарске терористе ни да нападнемо, јер су они страна у сукобу, јер смо ми онда прекршиоци споразума, јер ми онда отварамо нови рат. То је невероватно шта се десило у Србији и какве је све

ДОС НА ЈУГУ СРБИЈЕ

власт је била лоша, тако је народ проценио на изборима и због тога смо кажњени. Међутим, наша власт је успела после рата да обнови 52 моста. Садашња власт није у стању за 52 године да обнови 52 моста. Ми смо кренули путем опоравка, али народ је био незадовољан брзином и нисмо искористили све могућности. Ови су неспособни било шта озбиљно да ураде.

Водитељ: Да вас питам, зар не мислите да су, поготово Социјалистичка партија Србије и њен лидер, ево то се сад открило, потпуно покрали Србију?

Др Шешељ: А где се то открило?

Водитељ: Па ево ови рачуни на Кипру.

Др Шешељ: Знате ли за један рачун на Кипру?

Динкићеве патке

Водитељ: Не могу ја да знам, али зна, на пример, господин Динкић.

Др Шешељ: Ма Динкић ништа не зна, то је једна будала и незналица, он је раз-

те, на пример, ономе што је госпођа Марковић рекла да су они живели од своје плате?

Др Шешељ: Не, ја ништа њима не верујем, али овима који сада владају још мање верујем. Откуда њима огромне паре, откуда се сада сви они возе у шиповима, размећу парам и тако даље.

Водитељ: Да ли мислите да је живот опозиционих лидера на неки начин угоржен под овом новом влашћу?

Др Шешељ: Све више има показатеља да је то заиста тако. Права хајка је на делу у Србији, насилно отимају локалну власт тамо где опозиција влада, то се десило у Убу, у Кладову, у многим другим местима, најсвежији је пример Лебана. Тамо где их народ није хтео на изборима они отимају на силу.

Заштитник шиптарских интереса

Водитељ: Ви сте протестовали и против начина како су се ухватили у кошта са највећим проблемом Србије, зна-

потезе Човић повукао. Он ће једног дана сигурно због тога бити суђен за велеиздају.

Водитељ: Господине Шешељ, зашто то ви нијесте решавали у прошлој власти?

Др Шешељ: У прошлој власти ми нисмо имали никакав проблем у јужним србијанским општинама. На Косову смо решавали проблем, уништили шиптарске терористе, али нас је онда НАТО бомбардовао и Србију и Црну Гору.

Водитељ: А ово сад што се дешава у Македонији, да ли мислите да тамо пријети грађански рат?

Др Шешељ: Ово је сада велика поука за све оне на Балкану који евентуално сматрају да им Американци могу бити пријатељи. Нема шта није македонско државно руководство учинило да би се подворило Американцима и сада им Американци организују шиптарску терористичку побуну. Вама је вероватно јасно да без америчке помоћи Шип-

тари не би ништа урадили у западној Македонији.

Водитељ: Да ли мислите да ће Американци толико ризиковати са тим, не дај Боже, новим ратом?

Др Шешељ: Па шта они ризикую? Шта ту Американци ризикую? Американцима је циљ Велика Албанија, они сматрају да би им то била кључна упоришна тачка у Европи, нешто попут Турске на Блиском истоку. И они ће да поцепају и Македонију и Србију и Црну Гору да би постигли велику Албанију.

Водитељ: А зашто би то морали да раде кад и ви кажете да је нова власт у Србији проамеричка, зашто би онда правили Велику Албанију?

Др Шешељ: Јесте, али њима треба Велика Албанија, као чврста једна платформа, јер ова власт која је сада проамеричка питање је колико ће опстати. Американци имају искуство Румуније, тамо је пала проамеричка власт, а знају када створе Велику Албанију да тамо проамеричка власт не би никада пала.

Октобарски пуч

Водитељ: Да се вратимо оним демонстрацијама у октобру. Шта се по вама десило тог 5. октобра?

Др Шешељ: Десио се пуч. Пучисти које је предводио амерички амбасадор Вилијам Монтгомери преузели су власт на силу. Искористили су народни протест. Народ је с правом био огорчен јер су социјалисти и ЈУЛ-овци покушали да манипулишу изборним резултатима и да их преправљају. Револт народа, дакле, без сумње је био оправдан, али последице су катастрофалне за Србију.

Водитељ: Ја се сећам радикали су први признали победу ДОС-а.

Др Шешељ: Радикали су увек били познати по истинољубивости, по части и поштењу. Ми никада нисмо фалсифи-

ковали изборне резултате, а увек смо били за мирне политичке процесе без уличних сукоба и крвопролића. Такву своју политику смо више пута демонстрирали и у Србији и у Црној Гори. Ако се сећате, пре три године, када је запретило улично крвопролиће у Црној Гори да су се радикали тамо на политичкој сцени појавили као стабилизујући и смирујући фактор, који је значајно допринео да се распламсаје страсти смире.

Водитељ: Много се прича ових дана о наводном покушају злоупотребе војске, да ли је тога било, да ли за то знате?

Др Шешељ: Ја за то не знам, ја мислим да су то измишљотине, да нема никаквог доказа да је неко хтео да употреби војску против народа, да изађе на улице.

Водитељ: А, на пример, останак Небојше Павковића на челу Војске Југославије, сећам се да су радикали имали бројне замерке на понашање војног врха и прије ових избора?

Др Шешељ: То је тачно, ми смо више пута оштро критиковали генерала Павковића, али он је остао на тој функцији вољом Војислава Коштунице.

Водитељ: А зашто?

Др Шешељ: Питајте Коштуницу.

Водитељ: Сигурно сте размишљали зашто је он тако потребан човек.

Др Шешељ: Па што бих ја размишљао зашто је неко потребан Коштуници?

Водитељ: Добро, а да ли видите, не знам, нешто у томе што је први човек војске остао?

Др Шешељ: Па не мислите ваљда да сви треба да нестану.

Водитељ: Не да нестану, него да оду у пензију.

Др Шешељ: Знате шта, постоји уставна одговорности и уставна надлежност Савезне Републике Југославије по том

У новом строју: Небојша Павковић десна рука Војислава Коштунице

питању. Не могу ја њему да се мешам ко ће бити човек на том положају. Када би се поновили јавни политички иступи Павковића, ја бих га опет критиковао. У последње време, од октобра наовамо, Павковић не држи никакве политичке говоре или бар ја не знам за њих и зато га више не критикујемо.

Трансплантација десне руке

Водитељ: Питам вас, с обзиром да је он био десна рука Слободана Милошевића у времену док је он био на власти, и мислила сам да вас у ствари питам да ли је у питању нека врста...

Др Шешељ: Па видели сте ваљда да је медицина сад толико напредовала да десне руке могу и да се пресађују. Десна рука Слободана Милошевића, сад је десна рука Војислава Коштунице.

Водитељ: Значи, не сумњате да је неки политички дил направљен између Коштунице и Милошевића?

Др Шешељ: Ја не могу да шпекулишем, ја сам сувише озбиљан политичар да бих се упуштао у такве шпекулације.

Луди министар

Водитељ: Ваш повратак у парламент је почео бурно једним шамаром, како су то црногорски медији пренели. Можете ли нам рећи како је дошло до тога, јер и око тога доста постоји нејасноћа?

Др Шешељ: Како повратак у парламент? Ми никада нисмо ни одлазили из парламента.

Водитељ: Мислим након избора.

Др Шешељ: Прво, није реч о шамару, него о ударцу песницом. ДОС-овски медији су намерно форсирали дезинформацију да је реч о шамару, из сасвим јасних разлога, шамар је увреда, а ударац је лакша телесна повреда. Ту када је реч и о питању и правне и кривичне одговор-

Кешоловац: Динкић само свира

ности разлика је веома велика. То је разлог што се лаже у јавности.

Друго, показало се да Савезна Република Југославија има једног лудог министра одбране. Он ме је без икаквог разлога ударио. Знате, ја често провоцирам противничке посланике и у Савезној и у Републичкој скупштини и на то имам право уосталом.

Провоцирам и министре и на то имам право, пре свега, и сви парламентарци у свету имају право да провоцирају министре, а министри морају да сталожено одговарају и да поднесу све парламентарне провокације.

У случају министра Краповића чак није било никакве провокације. Кад га је Мићуновић прозвао и рекао - реч има министар одбране, ја сам упитао - чега министар, из прве клупе добијаше. Мићуновић је поновио - министар одбране, ја још једном - чега министар. У то се

На туђ рачун:
Зоран Жижич живи у "Хајату"

Краповић окренуо према мени, ја сам мислио хоће нешто да каже, можда и да се спори, можда да се расправља, шта ја знам и он из чиста мира замахне песницом и удари ме. У последњем тренутку ја сам се мало измакао уназад, тако да није био пун ударац, него ме је окрзнуо песницом по лицу и наочаре ми оборио.

СНП политичка проститутка

Водитељ: Добро, да ли вас је изненадио такав поступак?

Др Шешељ: Па наравно да ме изненадио, мислим да је све људе у овој земљи изненадио. Али то показује прво каквог лудог министра има Југославија, каквог лудог министра има Социјалистичка народна партија Црне Горе, али још више

у каквом је очајном моралном стању Социјалистичка народна партија Црне Горе. Социјалистичка народна партија Црне Горе је најобичнија политичка проститутка.

До 5. октобра заклињали су се у пријатељство са Милошевићем, у коалицију, Милошевић их је издржавао, финансирао, очувао и на црногорској политичкој сцени. Чим је Милошевић пао они су му окренули леђа, издали га, окренули ћурак наопако и прикључили се ДОС-у. Што значи да је реч о људима без морала, без части, без образа. Њихов је једини циљ да се дочепају што више станова у Београду, да уживају што више материјалних привилегија.

Није нимало случајно што је Зоран Жижич изабрао да живи у хотелу Хајат риченси, где његов смештај дневно кошта око 500 долара.

Водитељ: Они кажу да су ушли у власт како би сачували Југославију.

Др Шешељ: Не, они су ушли у коалицију са ДОС-ом само ради личних привилегија. Чиме они то могу сачувати Југославију? Ничим. Они немају никакве инструменте у својим рукама.

Водитељ: Имају мјесто председника Савезне владе.

Др Шешељ: Они само глуме да имају то место. Председник Савезне владе се ама баш ни за шта не пита. Недавно је путовао у Њујорк да му ноге виде пута, тамо је глумио неке сусрете, а ни са ким озбиљним се није састао. Само је државу још једном додатном трошку изложио. Срамоте је да иде у Америку, а да претходно не уговори сусрет са неким од значајнијих америчких државника.

Водитељ: Ваша партија је најавила да ће саопштити о тим становима о којима ви причате, с обзиром да је СНП оптужила радикале за...

Др Шешељ: Ни један једини радикал у Савезној влади није добио стан. То вам гарантујем животом. Ни један једини. Само је министар Јојић добио стамбени кредит да доврши своју породичну кућу у Панчеву. Станове су добијали социјалисти, јуловци и СНП-овци. Скоро сви који су били у прошлом саставу Владе из СНП-а добијали су велелепне станове у Београду.

Код СНП све лажно

Водитељ: Ваша партија је најавила, не најавила него ви ћете да покренете питање одговорности Савезне владе због овог инцидента.

Др Шешељ: Да, седница је већ заказана, ми смо поднели предлог за изгласавање неповерења Савезној влади, целој Савезној влади. Седница је у четвртак 22. марта.

Водитељ: У једном од саопштења Српске радикалне странке управо се говори ово што сте ви садрекли, дакле да СНП просипа лажно српство или југословенство, више се не сјећам.

Др Шешељ: Код Социјалистичке народне партије Црне Горе, све је лажно. Они су показали да немају никаву идеологију и никакве идеале. Они се продају ономе ко им више плати. Рекао сам

вам, то је највећа политичка проститутка на југословенској политичкој сцени.

Водитељ: Ви стално причате о партији која је доста јака у овом блоку која је за Југославију, ја више не знам ни за шта је, да ли за унитарну државу, али то значи да онда отпадају све могуће коалиције са њима, када је Црна Гора у питању?

Др Шешељ: Ми идемо сами на изборе у Црној Гори. Ми смо за унитаристичку опшију, за јединствену српску државу, за Велику Србију. Доста нам је више лажи и превара из Социјалистичке народне партије.

Водитељ: Добро, а шта је са осталим партијама, господине Шешељ, које су за ту опшију, то је Српска народна странка, па има један део отцепљен од Социјалистичке народне странке Народна социјалистичка странка.

Др Шешељ: Видећемо после избора колико ће која странка имати посланика у парламенту. Српски радикали, ако се изборе за своје место у парламенту Црне Горе, увек ће бити за патриотску опшију, увек ће бити за јединствену државу, и ми никада нећемо гласати за нешто што цепа државну заједницу Србије и Црне Горе. Ми ћемо увек бити на страни оних који се залажу за очување јединствене државе. И ми по том питању, као ни по једном другом, једноставно не можемо издати.

"Ветрењаче" у Црној Гори

Водитељ: А, с обзиром да постоје већ у Црној Гори два блока која су се изјаснила за јединствену државу, у чему се то што ви нудите разликује од њих. Дакле, они се исто, господине Шешељ, залажу за очување српства и југославије и једне државе.

Др Шешељ: Како могу људи који кажу да су Црногорци по националности да се залажу за очување српства?

Водитељ: Не знам ја, али тако кажу.

Др Шешељ: Ма пустите ви шта они кажу. Што се тиче Српске радикалне странке ми смо великосрби, ми смо унитаристи. И једини смо ми унитаристи на црногорској политичкој сцени када је реч о политичким партијама.

Водитељ: Након избора, дакле, могуће су неке коалиције, је ли тако?

Др Шешељ: Након избора ми можемо да уђемо само у ону коалицију која је чврсто за опстанак заједничке државе, а ви знате како политичари у Црној Гори мењају своје политичке ставове, понашају се као ветрењача. Мило Ђукановић се заклињао у Југославију, он је рекао 1988. године само да је против Милошевића, али да је за Југославију.

Тако је тада и Ђукановић добио много српских гласова. Поготову прочетничког бирачког тела у Црној Гори. Он је, у међувремену, променио своје политичке ставове и сад је отворени сепаратиста. Не би ме изненадило и Предраг Булатовић да ускоро прокламује захтев за самосталном црногорском државом. Ако је могао Мило зашто не би могао и Предраг, ако му неки интерес на тај начин буде задовољен.

Водитељ: Ако кажете сепаратиста од кога се то сепарише?

Др Шешељ: Од јединствене српске државе.

Лажиране прогнозе

Водитељ: Добро. Све су прогнозе, господине Шешељ, да ће сама Демократска партија социјалиста, односно да она већ сада има некаквих 40 одсто гласова.

Др Шешељ: Ја у то не верујем, мислим да су све прогнозе режиране и да смислено треба јавност да заварају да је Демократска партија социјалиста тако јака. Она не може бити тако јака, јер је у протекле три године променила своју идеологију и ја мислим да ће се она запрепастити колико ће изгубити на овим изборима.

Водитељ: То значи и да не вјерујете да више од 60 одсто грађана Црне Горе жели суверену државу?

Др Шешељ: Не, ја мислим да је дошло до великог процеса размисљања и у муслиманском становништву Црне Горе. Муслимани су схватили да њима не одговара распад заједничке државе. Овога пута очекујем да ће гласати за своје партије, али не за Ђукановића.

Водитељ: А зашто мислите да им не одговара?

Др Шешељ: Што би се они даље пепали. Муслимани из Рожаја да више не буду у заједничкој држави са муслиманима из Новог Пазара или Сјенице. Па нису ваљда луди да се својим гласовима тако раздвајају.

Водитељ: Да, али у Црној Гори њих има око 17,5 одсто, а у Србији 2 или 2,5 одсто, ако се не варам, и нијесу толико повезани како сте ви мислили.

Др Шешељ: У Србији има око 3 одсто, али оно што је за њих значајно углавном живе на компактној територији. Већином су у Новом Пазару, Сјеници и Тутини.

Грађани Србије за јединствену српску државу: др Војислав Шешељ

ну. Има их већи број у Прибоју и Пријепљу. Највећи број муслимана у Црној Гори живи у Рожају, у Плаву, у Бијелом Пољу и Пљевљима. Дакле, све су то граничне општине и док смо у јединственој држави муслимани заправо живе на компактном простору. Они су и породичним везама везани. Муслимани из Новог Пазара су у сродству са муслиманима из Рожаја и других места.

Водитељ: Да, али то им није ни сметало ни помагало кад су било који избори били. Ако се не варам, на пример СДА, странка која је утицајна у Санџаку, никада није имала у Црној Гори гласова.

Др Шешељ: То није тачно. СДА је био у парламенту Црне Горе. Прошли пут је сам себе жртвовао да би помогао Ђука-

новића. И то им је била велика грешка, муслимански политичари су то схватили.

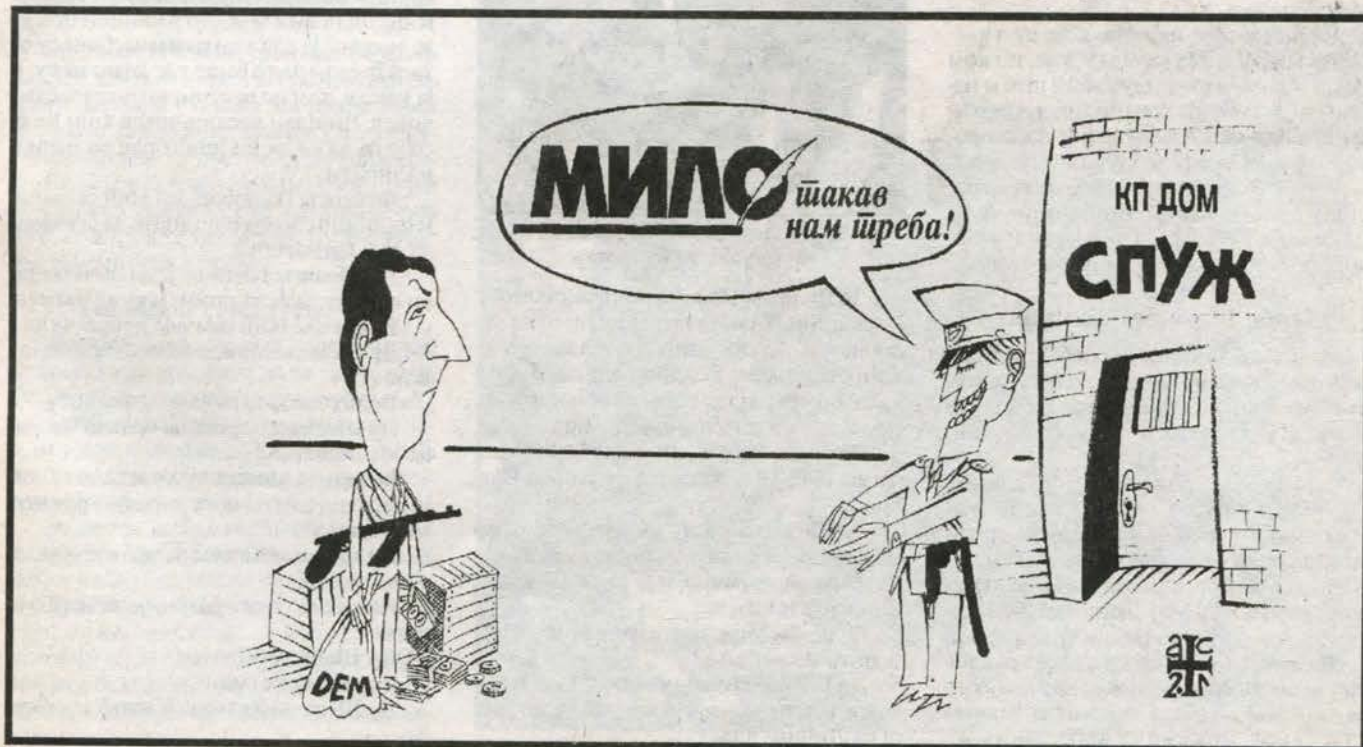
Водитељ: Добро, ви сад мислите да они неће подржати конкретно Ђукановића и његову платформу.

Др Шешељ: Ја мислим да ће сада муслимани, пре свега, да гласају за сопствене политичке партије.

Референдум имитација демократије

Водитељ: А реците ми, уколико буду ови подаци тачни, које сам вам раније рекла, то значи да ћемо ми негде тамо до јуна имати референдум.

Др Шешељ: Сад бисте ви хтели да нагађамо, ја нећу да нагађам на тај начин, али сам још увек оптимиста да ћемо са-

чувати заједничку државу и да од тог нашег референдума неће бити ништа.

Водитељ: Када ћете ви у Србији написати референдум?

Др Шешел: Шта ће нам референдум?

Водитељ: Па да питате Београђане да ли они желе с нама.

Др Шешел: С ким с вама?

Водитељ: С нама у Црној Гори, на пример или да ли се они слажу са тим?

Др Шешел: Грађани Србије желе да живе са свим Србима у јединственој држави.

Водитељ: Значи, да ли они желе овакву федерацију, да ли они желе државу, да ли желе, шта они желе?

Др Шешел: Они желе јединствену српску државу.

Водитељ: А зашто то никада није проверено, господине Шешел?

Др Шешел: Па проверава се на свим изборима.

Водитељ: А зашто није на референдуму?

Др Шешел: А зашто би на референдуму, прво на изборима је лакша контрола. На изборима уопште и постоји контрола, на референдуму нема никакве контроле. Референдум проводи власт и референдуми се обично режирају у целом свету, па тако и код нас.

Водитељ: Па добро, али зашто он никада није ни одржан, није ни када је стварана ова Југославија?

Др Шешел: Ма зашто би био референдум? Ви мислите да је референдум неки врхунац демократије, а ја као професор Политичког система могу да вас уверим да је референдум само једна имитација демократије.

Водитељ: Добро, али сложите се, ипак је демократскији од пуког договора двије партије.

Др Шешел: Није тачно. Ево, замислите сада да се одржи референдум у Црној Гори. Ко би контролисао резултате тог референдума.

Водитељ: Све партије које су ту.

Др Шешел: Ма не могу, где, по ком закону? Није референдум исто што и избори па да партије контролишу. Партије нису државне институције па да проведу контролу референдума који је државна ствар. Референдум могу да контролишу само државни чиновници. А ви знате како би државни чиновници у Црној Гори контролисали референдум.

Отцепљење без подршке

Водитељ: А нисте ми одговорили на питање, у ствари да мало то преформулишем, да ли неодржавање референдума значи да Срби не желе своју државу или шта?

Др Шешел: Срби желе своју државу и Савезну Републику Југославију сматрају својом државом и желе да се тој држави прикључи и Република Српска и Република Српска Крајина. И Срби желе, ако то желе и Македонци да се Македонија врати у ту заједничку државу.

Водитељ: Значи, свиђа вам се предлог социјалиста који су можда прије мјесец дана изјавили - што морамо да чекамо Црну Гору, можемо са Македонијом?

Др Шешел: Не, не свиђа ми се ни један предлог социјалиста и друго у Црној Гори живе Срби као већински народ, а у Македонији живе Македонци који су нама Србима веома, веома блиски, али нисмо потпуно исти, то је чињеница. А Србијанци и Црногорци су потпуно исти. Срби и једни и други.

Водитељ: Добро, откуд онда толика подршка сувереној Црној Гори

Др Шешел: Ма нема те подршке, то је само Ђукановићева власт пласирала у јавности. Видеће сада Ђукановићева власт да те подршке отцепљењу заправо нема.

Судопер партија

Водитељ: Зашто, по вама, Мило Ђукановић преферира суверену државу, односно савез двије суверене државе?

Др Шешел: Па да би био цар, а не књаз

Водитељ: А у чему је разлика?

Превазишао титулу књаза: Мило би да буде цар

Др Шешел: Па видите има таквих у Војводини. У Војводини још нико не оспорава да су Војвођани Срби, а има оних који би желели да се Војводина отцепи да би они били на челу тог новог феуда. Воља за моћ је гадна ствар у политици.

Водитељ: Добро, али нијесте ми објаснили у чему је разлика бити цар или краљ.

Др Шешел: Не цар или краљ, него цар или књаз. Велика је разлика између цара и краља, наравно, и ја сам овде поредио цара и књаза.

Водитељ: Можда телефонске везе, али ништа не мијења?

Др Шешел: Како не мења? Цар је апсолутни господар, а књаз је неко ко има ограничену власт.

Водитељ: Али Мило и његова партија нијесу апсолутна власт, с обзиром да су у коалицији.

Др Шешел: Не, они нису имали никакву озбиљну коалицију. Ђукановић је на прошлим изборима поклонио своје гласове, део свог бирачког тела и Социјалдемократској партији и Народној странци, Килибардиној. Да је Килибардина странка сама изашла на прошле изборе не би имала ниједан посланички мандат, да не говорим о судопер партији која је могла да има само посланике на савезном нивоу, јер су тамо либерални гласачи за њих гласали, пошто су либерали бојкотовали изборе. Тамо где изађу либерали на изборе судопер партија нема шта да тражи.

Водитељ: Да ли ви то кажете судопер партија?

Др Шешел: Да баш тако.

Водитељ: То мислите на СДП?

Др Шешел: СДП су се некад звали, тачно судопер.

Водитељ: Добро, а шта то значи? Мислим кад кажете судопер партија?

Др Шешел: Па то је партија за прање прљавог суђа, а некад може да служи и за прање прљавог веша. Преко њих је неколико година Мило Ђукановић јавно саопштавао оно што се устручавао да непосредно каже.

"К" асоцира на Килибарду и Коштуницу

Водитељ: Реците ми, ви се претпостављам, слажете са делом нових српских руководиоца, на пример са Миђуновићем, који каже да је црногорско питање комунистичка измишљотина или можда Матије Бећковића који каже да је то питање старо три године?

Др Шешел: Шта ја имам са њима да се слажем, ја двадесет година то јавно тврдим и због тога сам био и осуђен на осам година затвора 1984. године. То је била једна од тачака моје оптужнице и пресуде и сад се ја слажем са њима. Они су се тада бојали да то било где јавно кажу. Е ја нисам, али не постоји ниједан частан човек, ниједан частан човек који ће за себе да каже да је Црногорац по националности.

Водитељ: Па добро, ми који се знамо и одлично сарађујемо знате да ја кажем да сам Црногорац.

Др Шешел: Питање је да ли и ви тако кажете, можда примењујете кетман.

Водитељ: Нијесам вас добро чула.

Др Шешел: Можда кетман примењујете.

Водитељ: А шта вам то значи?

Др Шешел: Е треба да читате Часлава Милоша.

Водитељ: Можда су телефонске линије лоше, али не могу да разумијем шта ми кажете.

Др Шешел: Кажем да читате Часлава Милоша.

Водитељ: То сам разумијела, него оно прије.

Др Шешел: Кетман.

Водитељ: Гетман?

Др Шешел: Кетман. К као Килибарда.

Певао о српству:
Владика Петар Петровић Његош

Водитељ: А што вас К асоцира на Килибарду?

Др Шешељ: Па на кога бисте ви да ме асоцира, на ону безобразну ствар?

Новинар: Може на Коштуницу.

Др Шешељ: Ето мене на Килибарду, вас на Коштуницу, свако своју муку има.

Водитељ: Кажете да свако своју муку има?

Др Шешељ: Па да, вама је мука Коштуница, мени Килибарда.

Водитељ: А што толико Килибарда?

Др Шешељ: Зато што је издајник. Прво се заклињао у српство, тражио да се ослобађа Дубровник, а сада се потпуно одрекао српства и стао на издајничку страну. А што вама Коштуница?

Водитељ: Кад помињете Килибарду, какво мишљење имате о Народној странци? Да ли је и она једна од партија са којом би ишли у постизборну коалицију?

Др Шешељ: О конкурентским партијама не мислим ништа добро, али ако остане Народна странка на позицијама очувања заједничке државе не искључујем могућност постизборне коалиције. Ни са једном партијом не искључујем могућност постизборне коалиције ако основни циљ те коалиције буде очување заједничке државе.

Пионири сепаратизма

Водитељ: Шта мислите о Либералном савезу, да ли мислите да ће та партија бити једно изненађење на изборима?

Др Шешељ: Не знам, не волим да улазим у шпекулације. Либерални савез је од самог почетка отворено сепаратистичка партија.

Водитељ: Зашто квалификујете љубав према Црној Гори као сепаратизам, односно љубав према својој држави.

Др Шешељ: Онај ко жели да се Црна Гора отцепи од Србије не може бити човек који воли Црну Гору. Нема где Црна Гора без Србије, јер је Црна Гора драгуљ српске државотворности, српске националне идеје.

Водитељ: Ја све чекам мало дуже одговоре.

Др Шешељ: Па видите како тешко говорим, промукао сам, јер сам много, много говорио.

Водитељ: Зато вам дајем више времена да кажете све што мислите, мрвица оклијевања је због тога.

Др Шешељ: Нема код мене никаквог оклевања, ја никада не оклевам.

Водитељ: То је позитивно.

Др Шешељ: Ваљда је све ово позитивно што сам вам рекао.

Мило једном ногом у Хагу

Водитељ: О овом задњем делу би се могли спорити, али добро.

Кад смо већ поменули господина Коштуницу, како мишљење имате о новом председнику Југославије, о његовим политичким потезима?

Др Шешељ: Лоше мишљење, лоше мишљење имам о њему. Направио је катастрофалне политичке потезе, прекршио је Савезни устав, узурпирао надлежности које нема по Уставу, то му историја српског народа никада неће опростити што је омогућио да Зоран Ђинђић постане председник Владе Србије, да Небојша Човић, Вук Обрадовић, Момчило Перишић, Јожеф Каса и други постану потпредседници Владе.

Коштуница је омогућио да Горан Свилановић буде министар иностраних послова, да Млађан Динкић постане гувернер Народне банке, да Ненад Чанак постане председник Скупштине Војводине и тако даље. Имам најлошије могуће мишљење о Коштуници.

Водитељ: А шта мислите зашто чува Милошевића?

Др Шешељ: Па зар га он чува?

Водитељ: Не да га Хагу.

Др Шешељ: Ако га да Хагу, сутра и на њега може да дође ред. Мислите да је Мило Ђукановић потпуно сигуран од Хага. Тако је веровала и Биљана Плавшић, ја сам је годинама упозоравао кад је Американци искористе олбације је као исцеђен лимун на сметлиште историје и испоручити Хашком трибуналу и ви сте се тада смејали мојим речима.

Водитељ: Ја сам се смејала, јер сам мислила да се ви шалите.

Др Шешељ: Ви сте то сматрали за шалу. Да ли се сећате тих мојих речи?

Водитељ: Сјећам. Сјећам се и оне ваше реакције када се она добровољно предала Хагу да сте рекли - нек се чува Мило Ђукановић.

Др Шешељ: Да, па чува ли се Мило?

Водитељ: Не знам ја, ја га не чувам.

Др Шешељ: Мила Ђукановића од Хага може спасити само очување заједничке државе, јер ако се отцепи Црна Гора неће њега Американци дуго трпети на челу Црне Горе, организоваће му пуч, као што су организовали у Србији и доврше некога из Либералног савеза на чело, а онда ће Мило лепо да спакује кофере и у Хаг. А Мило је био председник Владе Црне Горе када је црногорска полиција учествовала у ратним напорима на дубровачком ратишту.

Полиција у надлежности Владе

Водитељ: А ко је ту полицију послао на ратиште?

Др Шешељ: Полицију може смо Влада да пошље.

Водитељ: Тада је било председништво.

Др Шешељ: Ма не знам ја шта је тада било, али Влада је једина надлежна да употребљава полицију. Председник и редовни савет одбране употребљавају војску, значи, Момир Булатовић може

Чекајући Мила: улаз у затвор у Шевенингену

бити одговоран за употребу војске на дубровачком ратишту, јер је био члан врховног савета одбране, а Мило Ђукановић је једини одговоран за употребу полиције.

Водитељ: Али, Момир Булатовић је био председник председништва и на основу његовог налога специјална полиција је отишла на Дубровник?

Др Шешел: Он ту наредбу не би могао донети без сагласности Владе. Јер је полиција у искључивој надлежности Владе.

Водитељ: Да ли мислите, без обзира на Милу да би и Момир могао ићи у Хаг?

Др Шешел: Могао би, наравно. То што ја најављујем Милу да му та опасност прети, не значи да нисам свестан да би и Момир могао тамо да се нађе.

Ко се боји Хага још!

Водитељ: Господине Шешел, да ли се ви бојите Хашког трибунала?

Др Шешел: Ви знате да се ја ничега не бојим.

Водитељ: Хашког трибунала.

Др Шешел: Па ви знате да се ја ничега не бојим.

Водитељ: Па ја знам да се ви ничега не бојите, али у оном списку који је донесен новим властима у Београду, многи су помињали у медијима ваше име.

Др Шешел: Нисте ви видели тај списак, а ја јесам, нажалост за сад нема још мог имена.

Водитељ: А што нажалост?

Др Шешел: Па знате постоји један фрагмент код Андрића, не могу се тачно сетити у ком делу, када је Омер Паша дошао да заводи ред по Босни у 19. веку. Онда је жарио и падио, убио непослушне турске великаше, феудалце који су показали да су спремни да се супротставе централној власти у Стамболу. И тако у једном босанском сојаку шћуријули се Мехага и његова Ђула и слушају у даљни како прапте пушке. Омер Паша убија виђеније људе, Турке и онда Ђула каже свом Мехаги: "Шћур Алаху мој Мехага кад ти ниси ничији човјек, да си неки човјек сад би и тебе тамо пушкарало".

Е тако вам је и по случају Хашког трибунала, благо ономе кога ставе на листу, а тешко ономе кога на листу не ставе, значи да није био довољно значајан.

Водитељ: Добро, уколико се ваше име неким случајем нађе на тој листи да ли сте спремни да одете у Хаг?

Др Шешел: Па ја сам пет година покушавао да одем у Хаг и нису ми дали и овога пута сам спреман да одем у Хаг, али нећу добровољно, али хоћу да ставим на муке ДОС-овску власт. Ја се нећу супротстављати хапшењу, нећу бежати, нећу се сакривати, али нећу отићи добровољно, јер они би требали да се огрепе о Устав, о правни поредак и да дођу и одведу ме.

Продавали веру за макароне

Водитељ: Амерички конгрес је дао Србији рок до 31. марта да почне да сарађује са Хашким трибуналом, у супротном

неће добити помоћ од 100 милиона долара?

Др Шешел: Није Србији, него Савезној Републици Југославији. А та помоћ од 100 милиона, колико ја знам, 50 је за Србију, а 50 за Црну Гору. Ту ће Црна Гора много више бити погођена, али нека Мило Ђукановић сада процени шта му је вредније 50 милиона долара или да пакује кофере за Хаг.

Водитељ: Ви сте баш убеђени да ће председник Републике у Хаг.

Др Шешел: Под извесним условима, сигурно.

Водитељ: Дакле, да се ја вратим, било 50 или 100 милиона, да ли мислите да ће нова власт морати да организује суђење Милошевићу бар у Србији?

Др Шешел: Нова власт не мора ништа, а колико је спремна да прода веру за вечеру, то ћемо видети. Знате, било је неких у Црној Гори који су се продавали за италијанске макароне.

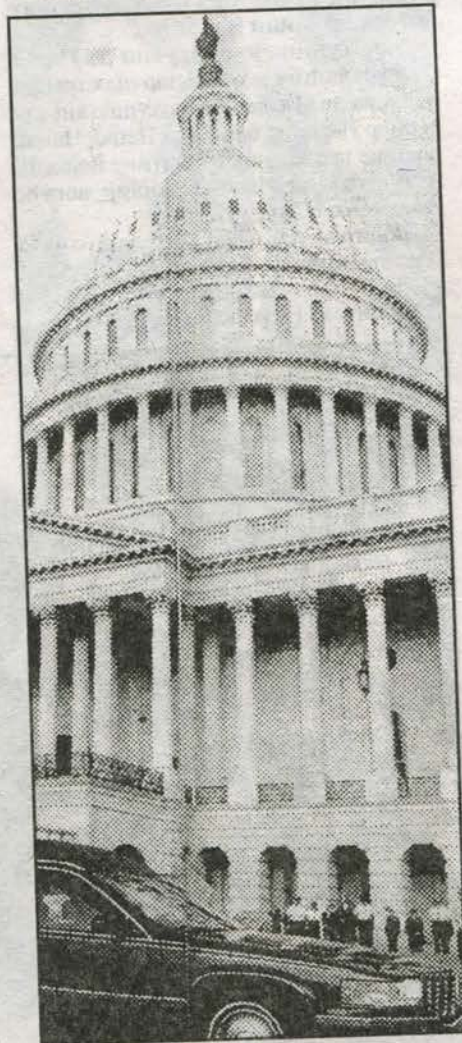
Водитељ: А који су то?

Др Шешел: Неки су се продавали. Како су се звали ти федералисти који су представљали италијанску окупациону управу у Црној Гори.

Водитељ: Они су се продавали за макароне?

Др Шешел: Па да.

Водитељ: Наставите слушајте.

Конгрес САД: сто милиона долара за српске главе

Др Шешел: Рекао сам вам шта сам имао.

Водитељ: Значи, ви мислите да неће бити суђења или хоће?

Др Шешел: Не зна се то унапред, само нова ДОС-овска власт треба да зна како се она сада буде опходила према бившој власти, тако њу чека када она оде са власти, можда још горе.

Водитељ: Значи, реваншизам и у наредном периоду?

Др Шешел: Па да. Тако вам је то у политици. У политици према опозицији треба увек да се понашате онако како бисте желели да се власт понаша према вама када ви постанете опозиција.

Водитељ: Господин Кошутница је, господине Шешел, знао рећи и написати да је федерација оптимални политички оквир за Србију и Црну Гору. Да ли се слажете са тим?

Др Шешел: Не. Оптимални политички оквир је унитарна држава, један парламент, један председник, једна влада, једна војска, једна полиција. Потпуно јединствена државна територија. Ми, српски радикали, смо против федерације као облика државног уређења, али наравно док је Уставом прописана федерација ми поштујемо Устав.

На рукама из Црне Горе

Водитељ: А кад чујете које се све партије залажу за то српство које виле у оквиру Југославије, да ли вам је то логично?

Др Шешел: Потпуно искрено за српство се залаже само Српска радикална странка.

Водитељ: Реците ми, ако мислите да је председник Ђукановић сепаратиста зашто сте ишли на његову инаугурацију на Петинеу?

Др Шешел: Прво, тада се Мило Ђукановић још увек јавно изражавао као присталица Југославије, а само као политички противник Милошевића. Друго, ако сам ишао на Милошевићеву инаугурацију у Савезној скупштини зашто не бих ишао и на Ђукановићеву на Петинеу. Кад сам дошао на Петинеу јавно сам рекао, то су пренеле све телевизије, да сам дошао као политички противник. Пошто су ме пре пет, шест година на рукама изнели из Црне Горе и две године ми противуствано забрањивали улазак у Црну Гору, онда је то за мене био посебан изазов да дођем са једном помпом на Петинеу.

Вук Драшковић сметао Американцима

Водитељ: Заборавила сам да вас питам, колико сте као потпредседник Владе Србије били упуњени у ове сада актуелне спорове откривања улоге Службе државне безбедности у убиствима?

Др Шешел: Прво, још ништа није откривено. Влада Србије апсолутно ни у какве сличне работне није била умешана, а ја и даље сумњам да је то урадила Служба државне безбедности, јер коме је био

интерес да нестане Вук Драшковић. То није могао бити интерес никоме из српске власти. Ако је то заиста неко урадио из власти, онда је то најобичнији лудак. Које је било у интересу да нестане Славко Ђурувија? Ми смо законским мерама сузбили његове такозване новине које су биле средство за лансирање само лажи и клевета и он нас више као такав није интересовао.

Водитељ: А кад спомињете коме је било у интересу, очигледно је некоме било у интересу.

Др Шешељ: Које је Вук Драшковић највише сметао? Највише је сметао Американцима и прозападним политичким партијама.

Водитељ: Да ли на том списку видите име Мире Марковић?

Др Шешељ: Ја не могу да личитирам са именима, знате сувише су то озбиљне ствари да би човек без конкретних доказа могао било кога да прозива јавно.

Водитељ: Немачки Шпигл је објавио...

Др Шешељ: Немачки Шпигл је толико лажи објавио о српском народу до сада да то што се у њему може прочитати не представља апсолутно никакав доказ. Он је толико лажи лансирао да му се апсолутно ништа не може веровати, али пошто су сумње јавно изнешене мораће истрага и судови да кажу своју реч. Мораће они који су јавно пласирали своје оптужбе да докажу те оптужбе и сами да снесу одговорност ако се докаже да су то лажи.

Неповерење досовској власти

Водитељ: Онда ову причу да оставимо истражним органима, да ли верујете да ће истрага да буде поштена?

Др Шешељ: Ја ништа не верујем ДОСовској власти. Значи, ако истрага буде непоштена на суду ће се то раскринкати.

Водитељ: Не знам да ли сам нешто на крају заборавила да вас питам.

Др Шешељ: Сигурно сте нешто заборавили и ја очекујем да ћемо још разговарати.

Водитељ: Апсолутно. Ја вам се заиста захваљујем.

Др Шешељ: Надам се да ће ми тада и гласовне могућности бити много веће.

Водитељ: И овако су добре, вјерујте. Да вас питам за крај, ако се Црна Гора отцијени да ли ћете доћи код нас на одмор?

Др Шешељ: Не, ако се Црна Гора отцепи никада више ни ја ни моји потомци не бисмо отишли у Црну Гору.

Водитељ: Добро, али вероватно за новинаре би било мјеста да дођу код вас?

Др Шешељ: Па што се тиче српских радикала ми никоме из Црне Горе не бисмо спречавали улазак у Србију, свакако. Али једну ствар да имате у виду, кад се браћа сукобе, онда се ту појављује највећа могућа мржња.

Водитељ: Зашто.

Др Шешељ: Много би гори односи били између независне Србије и незави-

сне Црне Горе, него између Србије и Албаније.

Горки осећај издаје – провокације водитеља

Водитељ: А зашто морамо да се сукобљавамо?

Др Шешељ: То нам говори неко историјско искуство, не мислим да морамо, него таква нам је судбина. Кад би се Црна Гора дефинитивно отцепила у остатку српског народа не би се деценијама, вековима могао избећи осећај издаје, горчине и то треба имати у виду.

Водитељ: Ја сам рекла да се не сматрам делом српског националног корпуса.

Др Шешељ: Рекао сам да нема ниједног часног човека који сматра да је Црногорац по националности.

Водитељ: Ја то сматрам.

Др Шешељ: Ви стално нешто провоцирате, да ли бисте желели да вас ја лично увредим?

Водитељ: Ја мислим да ме ви не бисте увредили.

Др Шешељ: Ја лично нећу да вас вређам и зато на то ваше конкретно питање нећу да одговорим, али вам понављам општи и начелни став - не постоји ниједан частан човек који за себе каже да је Црногорац по националности. Ни један једини.

Водитељ: Хвала вам што сте били наш гост.

Др Шешељ: Било ми је задовољство.

Водитељ: И мени.

Све за српство, а српство низашта: Српска радикална странка

КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

НЕСПОСОБНОСТ ДОС-а

22. фебруар 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, наступа потпуно расуло политичког и економског система у Србији и Савезној Републици Југославији. ДОС-овска власт је неспособна да реши било који проблем по питању побуне Шингара у три јужне србијанске општине, нису у стању ништа да постигну. Машу такозваним Човићевим планом који нема никакав адекватан садржај, а наводна подршка западних сила и НАТО-а своди се на њихово инсистирање да се приптински корпус удаљи из тог подручја. НАТО заправо тражи да се Шингарима легализује оно што су већ заузели у својој терористичкој побуни.

Ниједан економски проблем се не решава. Председник Републичке владе, Ђинђић, ставља се у улогу фудбалског арбитра и не би ме нимало изненадило да на следећој такмици истрчи на терен као судија. Можда може да буде добар фудбалски судија, али не може да буде економски арбитар. Арбитар у економској систему, јер Влада још ниједан озбиљан потез није повукла у том правцу. Све је већи пад производње, све су већа покупења, све је тежи живот народа. Народу више плате нису довољне ни да покрије комуналије и трошкове за струју. За храну нема ништа. И нема ни добре воље садашње власти да се неки проблем разреши.

Претходна власт, у којој смо ми учествовали, нешто је покушавала. Било је тешко, било је и критично, али неке мере смо предузимали, некако смо пливали, некако смо се батргали и извесни ефекти су се осећали. Сад нема ништа. Понеко повећање плата, ако се и деси, не поправља социјални положај, јер га одмах дочекује вишеструко повећање цена. Оно што су обећавали запосленима у државном сектору, просвети, здравству, сад отворено крше, сад кажу – нема пара. На сваки синдикални захтев то је једини одговор.

ДОС-овска власт се бави споредним проблемима, расподелом функција, ам-

Цивилизованим методама до циља:
лидер српских радикала

басадорским положајима и у давању празних изјава за медије. За медије који су под стриктним контролом режима и који подстичу ону врсту једноумља које памтимо још из титоистичког времена. У таквим условима Српска радикална странка ће интензификовати своју политичку борбу.

Сутра ће у 12 часова, овде у Београду, да се одржи седница Централне отаџбинске управе. Тој седници можете сви да присуствујете, она ће бити отворена за новинаре. На тој седници разматраћемо општу политичку ситуацију у отаџбини и даље кораке које ћемо ми предузимати, усвајаћемо финансијски извештај за прошлу годину и донети одлуку о учешћу на црногорским парламентарним изборима.

Српска радикална странка ће користити у својој борби све цивилизоване методе, и парламентарне и ванпарламентарне, у Савезном парламенту у Репуб-

личком парламенту, али, наравно, ми не одустајемо ни од варијанте држања јавних митинга ако се испостави да је то једини начин да се стави до знања новим властодршцима да се сувише поигравају судбином народа, а нису у стању да реше ниједан проблем грађана.

Новинар: Мене занима како коментаришете хапшење господина Јездимира, када је покушао да се врати у земљу?

Др Шешељ: Видите, имамо два случаја. Имамо случај да је суд јуче пустио да се брани са слободe ноторни криминалац који је својевремено упуцао једног човека, испалио у њега осам метака и који је самим чудом преживео, неки Стаклени из Сурчина. Он је пуштен да се брани са слободe, а Јездимир Васиљевић, који је дошао из иностранства, предао се, он је ухапшен. Поставља се питање зашто?

Да је Јездимир Васиљевић хтео да бежи не би се враћао. Ако се већ вратио не постоји опасност да побегне. После толико година не постоји опасност да понови кривично дело за које је оптужен и не постоји опасност да утиче на сведоке. Неко други сад покушава да утиче на сведоке и на самог Јездимира Васиљевића. Ми сви знамо колико су социјалисти умешани у аферу око Југоскандик и Дафимент банке, али нису само социјалисти. Многи челници ДОС-а су у то умешани. Неки који су својевремено били заједно у власти са социјалистима, а неки који су сарађивали са њима док смо ми трнудили по Милошевићевим затворима.

Постоје и сведочења Јездимира Васиљевића кога је рекетирао, коме је морао да даје паре, ко му је отимао, ко је запленио робу, код кога су остале златне полуге и тако даље. Ми би хтели да то све изађе у јавност. И ако се сећате, више година је Српска радикална странка наступала са иницијативом, чак Јездимиру Васиљевићу аболитија, а да исприча шта се све дешавало. Ко је узимао паре, ко му је отимао, коме је морао да даје, шта је било са имовином.

Фудбал у првом плану: канцелар Ђинђић са функционерима Црвене звезде и Партизана

Ми се сад прибојавамо, после овога што се десило, ако се човек вратио и приступио суду, да је сад покушај неких људи из врха режима да прикрију трагове који би сведочили о њиховој кривици. Значи, није нама циљ да бранимо Јездимира Васиљевића, али нам је циљ да се истина до краја сазна, да се свачија улога у тој афери расветли, укључујући и лидере ДОС-а који су умешани и Мила Букановића који је до гуше умешан и многе друге.

Новинар: Шта се догађа око зграде Магистрата, да ли сте је узели у закуп?

Др Шешељ: Да. За кога ви радите?

Новинар: За Борбу.

Др Шешељ: Па нисте раније били код нас. Ми смо то разјаснили до краја. Ми смо ову зграду узели у закуп на 30 година и унапред платили закупнину. Нова општинска власт је покушала да то оспори. Нема никаквог аргумента за оспоравање. Чак су се послужили једним фалсификатом, наводним решењем Републичке дирекције за имовину. Ми смо упутили захтев Влади да по Закону о управном поступку у вршењу права надзора поништи тај акт.

Наш закуп је сасвим регуларан, уписан у земљишне књиге и унапред је цена исплаћена. Цена је обрачуната према ценовнику Градске скупштине, ово је прва зона уз попуст који се даје свим парламентарним странкама. На исти начин како смо ми ушли у закуп ове зграде, Демократска странка је ушла у закуп зграде у улици Пролетерских бригада, односно Крунској улици. Не знам какав је званичан назив, пошто се сусрећу оба на зградама у тој улици. Они су узели само на 20 година, а ми на 30 година и то је једина разлика.

Ако је реч о вредности зграде, онда је она зграда неупоредиво вреднија од ове, иако можда има мање квадрата.

Новинар: А када је рок да се иселите?

Др Шешељ: А где да се иселимо? Ко ће да се иселава? Знате, када би вама неко послао писмо, имате ли свој стан или живите са родитељима, не улазим у то, и рекао вам иселите се, шта бисте ви урадили? Да ли бисте се иселили?

С ким живите, ако нисам сувише индискретан?

Новинар: Са родитељима.

Др Шешељ: Са родитељима. Е, када би неко вашем оцу послао захтев из општине да се исели, шта бисте ви урадили, да ли бисте се иселили?

У којој општини ви живите?

Новинар: Стари град.

Др Шешељ: Ето, председник општине. Стари град пошаље писмо вашем оцу да се исели, шта бисте ви радили?

Новинар: Покушала бих да заштитим своја права.

Др Шешељ: Е, и ми ћемо да заштитимо своја права, али нећемо остати само на покушају. Како могу да нас иселе.

Новинар: Па зар није био рок до 18. фебруара?

Др Шешељ: Па шта нас брига за њихове рокове. Шта то нас брига. То је њихова ствар. Знате, оно што један људак може да смисли, 100 паметних људи са тим не може изаћи на крај, када би се у то упуштао. Зато се једноставно не упуштамо у то. Ми то игноришемо, жигосемо ту власт која је неспособна, која је криминална, која рекетира грађане, која још ни-

шта није урадила да побољша услове живота у Земуну. Само држе конференције за шгампу и лажу, лажу, лажу...

Новинар: Колико је Српска радикална странка уложила у адаптацију зграде?

Др Шешељ: Српска радикална странка није уложила у адаптацију зграде, него је то инвестирала општина. Зграда је била у полурушевном стању, неупотребљавана десет година. Зграда је под заштитом државе као културно-историјски споменик. Општина је зграду реновирала, а онда је дала у закуп Српској радикалној странци у складу са законом.

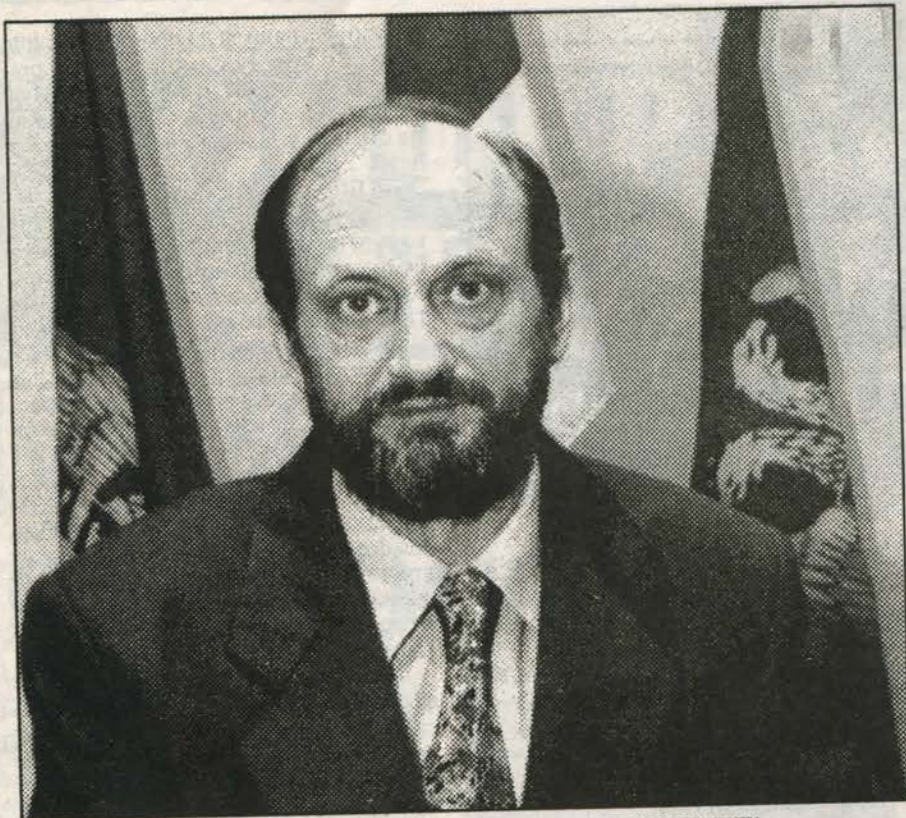
Новинар: Домаће агенције су пренеле информацију лондонског Индипендента да су нове југословенске и српске власти помогле западној алијанси и НАТО снагама приликом последњег бомбардовања Ирака, наводно тиме што су их упутили на радарске системе који су у време Милошевића били направљени и продати Ирачанима. Како ви то коментаришете?

Др Шешељ: Ми немамо поуздане информације о томе, дакле, не можемо да сведочимо да ли је то истина или није, али нас нимало не би изненадило да је то заиста истина, јер су нове власти у Србији и Југославији полтронски оријентисане према НАТО-у, издајничке према интересима сопственог народа, слугеранске у правом смислу речи. Србијом и Југославијом влада пета колона, владају квислинзи. И ако су то заиста учинили, ако су дали НАТО-у податке о војној помоћи наше земље Ираку, онда их треба похапсити и осудити на најтежу робију. Онда је то равно чину велеиздаје. Ако то једног дана утврдимо, нека се спремају на 20 година робије. То је чисто кривично дело.

Српска радикална странка изражава дивљење ирачком народу и његовој херојској борби за слободу против америчких злочинаца. Нови амерички председник, Џорџ Буш, показао је да је ратни злочинац као што је био и његов отац. Без икаквог разлога бомбардује туђе државе, убија цивиле. Није нимало случај-

Полтронски оријентисане према НАТО-у: странке ДОС-а

Самовоља гаулајтера Петрича смењени председник Републике Српске др Никола Поплашен

но што се пред америчким конгресом нашао и пројекат закона да се америчком председнику дозвољава да по својој вољи убија странце, ако процени да је њихов живот штетан по интересе Америке.

Пре 30 година сличан закон је укинут у америчком конгресу, сада је поново донета иницијатива. Значи, у Америци раде на закону да амерички председник може да убије кога год му се прохте широм света. Ни Хитлер није имао такве законе. Што значи да је садашња америчка власт гора од хитлеровске.

Новинар: Јутрос је било рочиште везано за вашу тужбу против одлуке Универзитета у Београду. Да ли можете да ми кажете шта је било на рочишту?

Др Шешељ: Поводом незаконите одлуке наводног министра просвете, иначе интелектуалне мизерије и моралне наказе, Гаше Кнежевића, ја сам покренуо три поступка. Прво, пред Владом Републике Србије, која би по праву управног надзора требала да поништи Кнежевићев акт. Влада се још није огласила тим поводом.

Покренуо сам управни спор пред Врховним судом, чекам решење тог спора. И покренуо сам радни спор пред Општинским судом. Судија Општинског суда данас је избегао да одлучи по захтеву о привременој мери, одложио је то за 15 дана. Какав ће бити исход видећемо.

У сваком случају, сва правна аргументација је на мојој страни. Ни у Титово време декретом се нису одстрањивали професори универзитета, као што то сада ради ДОС, а можда ја нећу добити спор, али ћу жигосати противправну

природу садашње власти. То је много већа вредност него повратак на факултет.

Новинар: Нова власт вас оптужује да сте и ви лично уклањали професоре.

Др Шешељ: Кога? Ми никада ниједног професора нисмо укљонили са универзитета. Професори су одлазили само ако су одбијали да раде, ако су незаконито штрајковали. Само су тада добијали отказ. Ниједан професор док су српски радикали били на власти није отеран са универзитета из идеолошких и политичких разлога. Неколико је добило отказ на Правном факултету, јер су одбили да раде, нису хтели да испитују студенте, пет дана узастопно нису хтели, аутоматски су добијали отказе. Таквих је било и на неким другим факултетима, али ниједан из чиста мира није избачен из идеолошких и политичких разлога. Ако је неко професор универзитета, он треба да ради на универзитету, да држи предавања, да испитује студенте. Ако неко одбије да то ради, онда је сам себи дао отказ, али ја сам веома савесно обављао своје професорске дужности, чак служио као пример за углед што се тога тиче.

Новинар: Данашња штампа је изнела неке изјаве Пентагона, да је ваша посета Ираку била повезана са модернизацијом ирачког система одбране. Како коментаришете то?

Др Шешељ: Српска радикална странка има присне, срдачне, пријатељске односе са ирачком БААС партијом. Српска радикална странка чини и чиниће све што је у нашој моћи да помогнемо ирачком народу у његовој светој борби против америчких злочинаца.

Новинар: Да ли могу да поставим питање господину Поплашену?

Др Шешељ: Ја држим ову конференцију за штампу и постављате питања мени. Моји сарадници су овде да мени помогну.

Новинар: Везано је за Босну.

Др Шешељ: Можете поставити.

Новинар: Управо је стигло саопштење да је постигнут неки договор о успостављању нових специјалних веза између Србије и Републике Српске. Још нису познати неки детаљи тог договора, да ли бисте ви могли да нам кажете, ако знате више детаља и да дате вашу оцену шта би то значило и за једну и за другу страну?

Др Поплашен: Може ли да вам одговори господин Шешељ?

Др Шешељ: Прво ти па ћу ја, имам и ја мишљење о томе.

Др Поплашен: Споразум о специјалним и паралелним везама између ентитета, у овом случају, Републике Српске и Југославије, предвиђен је Дејтонским мировним споразумом и даје диспозиције ентитетима и суседним државама. Тај споразум је, ако се сећате, потписан у марту 1997. године.

Његова форма је сасвим задовољила Дејтонски споразум, Устав Републике Српске и Устав Босне и Херцеговине. Међутим, било је опструкција у његовој реализацији. Никада он није реализован, ја се извињавам што у садржинском смислу подсећам на Дејтонски споразум, који у себи садржи као документе Устав Босне и Херцеговине и Устав Републике Српске, дозвољава пуну интеграцију привреде, просвете, културе, информисања, па и војске Републике Српске и Југославије, с тим што респектујемо према Дејтону државне границе Босне и Херцеговине и надлежности Босне и Херцеговине према Уставу Босне и Херцеговине, односно Дејтонском споразуму.

Дакле, наша идеја је била да се повежемо у смислу привредног, културног, информативног повезивања без штете за друге народе и друге државе и радили смо на реализацији једне такве идеје и лично сам учествовао у томе.

Међутим, због притиска странаца, посебно Американца, до те реализације није дошло, а у томе су учествовале и издајничке снаге у Републици Српској које су водили Биљана Плавшић и Милорад Додик.

Садашње обнављање споразума је чиста пропагандна фарса и нема никаквог фактичког основа. Поготово што иза интеграције Републике Српске у једном социјалном и друштвеном смислу не стоји шеф Босне и Херцеговине, већ амерички амбасадор Томас Милер, али и овај амбасадор овде, не знам ни како се зове, што је дошао из Будимпеште када је завршио тамо. Према томе, од њих то зависи, остало су све њихови извршиоци и помагачи.

ПОДЛИ ПЛАН АМЕРИКЕ

1. март 2001. године

Др Шешељ: Даме и господа, Американци су смислили веома перфидан план потпуног заузимања општина Бујановац, Прешево и Медвеђа. Режимски медији под ДОС-овском контролом засипају јавност лажним информацијама да је НАТО спреман да смањи зону безбедности на административној линији између Косова и Метохије и остатка Србије, да подржи склапање примирја, налажење мирног решења и тако даље.

Међутим, амерички план се састоји у следећем, натерати ДОС-овску власт да се наша војска и полиција повуку, по могућности да се расформиран приштајински корпус. То би био услов за разоружање албанских терориста, за престанак побуне. Чим би се наша војска и полиција повукле, шиитарски терористи би заузели и Бујановац и Прешево. Кад би заузели Бујановац и Прешево те градове би претворили у тврђаве, а тамо живи стотине хиљада Шиитара. И онда би се наша војска и полиција нашле пред заљатком опсаде утврђених градова. То је оно што већ у садашњој констелацији снага не би било ни могуће провести.

То је амерички план, ДОС-овска власт глуми да не разуме тај план, да не зна за тај план, а Небојша Човић, као потпредседник Владе Србије, директно се ангажовао око његове реализације. Ништа Американци не раде да би помогли ДОС-овску власт, они само инструментализују ДОС-овску власт како би постигли своје крајње циљеве и уништили српску државу. Баш њих брига каква ће после бити судбина Коштунице, Ђинђића, Човића и осталих.

С друге стране, ДОС-овска власт је крајње неспособна да решава економске проблеме. Изгледа да смо пред катастрофалном пролећном сетвом. И јесења сетва је веома подбацила. У протеклих јесет година никада није било горе јесење сетве и никада се горе нису наши пољопривредници припремили за пролећну сетву.

ДОС-овска власт, због разноразних спекулација, чак и оно мало донација што стигне из иностранства, на пример у вештачком ђубриву, није у стању да дистрибуише. Почетком фебруара неко јапанско ђубриво је стигло, ни то данас, изгледа, то ђубриво није дистрибуирано. Никога заправо и не интересује пролећна сетва. Два министарства за пољопривреду међусобно се сукобљавају, Савезно и Републичко. И Покрајина Војводина глуми да има своја министарст-

ва, иако по том питању нема никаквих битних надлежности по Уставу и закону.

Ми смо се нашли у општем хаосу. Инструментализовани медији, и радио и телевизија и новине, и даље воде хајку против политичких противника ДОС-а. И то служи као духовна храна масама. Ако нема хлеба, има игара. Има непрекидних слетки, нагађања, ко је сад на реду, како ће ово, како ће оно. Међутим, глад куца на врата Србије и много оштрије него што је то икада раније био случај.

ДОС се боји опозиције. Највише се боји Српске радикалне странке. То се види и у Савезној и у Републичкој скупштини. ДОС тражи варијанту да укине опозицију.

Њему опозиција не треба. Американци би да у нашем политичком животу учествују само америчке слуге и нико више. Слуге Америке да буду власт и слуге Америке да буду опозиција и да могу с времена на време да им мењају улоге, као што то раде у неким другим западним земаљама које су под америчком доминацијом. Народ мисли смењена је власт, мења се власт, а у ствари све се наставља по старом, никаквих битних промена нема. Сви глуме да се баве политиком, а заправо су сви марионете у америчком луткарском позоришту.

Новинар: Да ли Европа настоји да помогне ДОС-овској власти?

Др Шешељ: Ништа Европа не помаже, нити настоји у том правцу. Неки од европских државника у старту су, да би сами постигли извесне симпатије у јавности како су они претпостављали, показали одређену благонаклоност, сликали се пред камерама и на томе је остало. То помоћи што је стигло из европских земаља сувише је ситно и бедно да може било шта поправити. Најавили су сада неких 200 милиона киловата електричне енергије помоћи за март. То је мање од дводневне потрошње и питање је да ли ће доћи.

Видите, сада је и Дини оптужио Цију да вештачким стварањем афера спречава заправо Италијане да послују на Балкану. Ми не можемо сада да тврдимо, био је мито или није био мито, поводом продаје 49 одсто Телекома. Вероватно је неким исплаћена провизија, јер је уобичајено кад се послује на Западу да се исплати провизија и сви наши привредници и министри из разних влада су настојали да склапају послове на Западу због тих провизија. Они склапају неповолне послове за нашу земљу и наше фир-

ме, али они лично добију позамашну провизију и попуне своје рачуне по страним банкама.

Због тога је код нас тенденциозно избегавање послова са Русијом, Белорусијом, Кином, арапским земљама, поготово Ираком, Либијом и тако даље. Сви хрле на Запад, на Западу не могу да направе добре послове, али зато могу лично да искористе упропаштавање наше привреде. То је суштина.

Новинар: Како коментаришете хапшења и најаве хапшења?

Др Шешељ: Српска радикална странка никада неће стати у заштиту никога ко прекрши закон и ко почини кривично дело, али кривична дела се морају доказати, поготову она најтежа кривична дела као што су убиства, велике проневере и тако даље.

Не смеју политичари на власти да буду креатори политике кривичног гоњења и казнене политике. А ДОС-овска власт најављује ко из политичких разлога треба да буде ухапшен, па најављује хапшење, а после тога најављује да ће се након хапшења утврдити због чега се неко хапси, које му се кривично дело може приписати. То је оно што показује тоталитарну природу ДОС-овске власти. ДОС-овци се понашају на исти начин на који су се понашали титоисти. Није нимало случајно што је међу ДОС-овцима огроман број титоиста.

Последње такво хапшење, можда најспектакуларније, јесте хапшење Радета Марковића, бившег шефа Службе државне безбедности Србије. Нама још увек делују фантастично оптужбе против Радета Марковића. Ми смо се непрекидно питали ко је имао интереса да се убије Вук Драшковић. То је нама увек било кључно питање.

Апсолутно рационално је немогуће проценити да је режим имао интерес да нестане Вук Драшковић. Јер док је Вук Драшковић био јак на српској политичкој сцени, прозападна опозиција никада није могла трајно да се уједини и да угрози власт. То је чињеница.

Међутим, ми не знамо тачно како ту стоје ствари и ишчекујемо озбиљну истрагу. Оно што у свему овоме није смело да се деси то је да Владан Батић држи конференцију за штампу у Влади Србије истог дана када је саопштено да је Радета Марковић ухапшен. Како може министар правде да држи конференцију? Не сме министар правде да се меша у рад суда.

Министар правде нема никакве везе са правосуђем. Није то орган правосуђа.

Ако је требало држати конференцију за штампу због узнемирености јавности онда је то могао председник суда или истражни судија, могао је и јавни тужилац.

Видите у данашњој штампи да јавни тужилац овај новоименовани или је вршицац дужности, саопштава да се са Владом договорио да више не даје изјаве. Како може јавни тужилац са Владом да се договара? Јавни тужилац је независан државни орган који припада правосудној грани власти. Њега не именује Влада него Скупштина. Он не сме да има посла са Владом. А он се договара са Владом како ће водити истрагу. И министри Владе говоре како напредује истрага.

Па то ни титоисти нису радили. И они су се чували да бар отворено не погаше ту форму. Знали смо како су режирани процеси, али су се чували отвореног гажења елементарне форме. И оно што у свему овоме не ваља то је што западни медији унапред најављују ко ће бити ухапшен. То говори о две могуће ствари: да челници ДОС-овог режима обавештавају своје газде на Западу шта су им следећи потези, па то долази до западних медија, или западне газде на тај начин дају сигнале челницима ДОС-овог режима шта треба да раде.

Случај Ралета Марковића због нечег другог је карактеристичан. На том питању многе ствари унутар ДОС-а морају до краја да се расчисте. Ако се докаже да је заиста Раде Марковић организовао атентат на Ибарској магистралу или било које од ових убиства која му се у медијима приписују, онда оставку мора да поднесе Војислав Коштуница, јер је искључиво захваљујући Војиславу Коштуници Раде Марковић остао четири месеца дуж на функцији шефа Службе државне безбедности Србије.

Ако се испостави да није тачно да је Раде Марковић организовао атентат на Ибарској магистралу и остала убиства која му се приписују онда мора да падне Влада Србије, јер је Влада Србије до гуше умешана у овај политички процес.

Ми са великом радозналости и интересовање очекујемо исход тог процеса. **Новинар:** Како коментаришете контрадикторне изјаве, Корач је рекао да је почела истрага против господина Милошевића, а Батић каже да о томе нема говора?

Друго питање, ако је тачно оно што је писало у новинама да је ухапшен возач камиона, да ли је могуће да сте за време док сте ви били у Влади имали неспособне људе и да су извршиоци остали на слободи, а објављено је у штампи и да је ухапшен и онај ко је наручио убиство Ђурувије, међутим, извршилац је ликвидан. Ваш коментар о томе?

Др Шешељ: Наши медији сваког дана објављују огромне количине лажи и измишљотина и ми не смемо да се упуштамо у анализу тих лажи и измишљотина, јер би онда онемогућили себе за свако озбиљно резонување и озбиљан рад. Таква је ситуација у нашим медијима.

Значи, да улазимо у то да ли је убијен убица или није, ако су га открили нека одмах саопште, нећемо да нагађамо ко је убица и који су докази.

Што се тиче Ибарске магистрале, претходна Влада Србије је муку мучила по том питању. Информације које су нам биле доступне и до којих смо долазили, није било званичних писаних извештаја Службе државне безбедности, али је било усменог информисања Владе у целини, а поготово потпредседника Владе, да су неки прсти споља у то умешани. Никада ништа није доказано.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо одмах у старту рекли да су нам околности крајње сумњиве. Драшковић је почео са небулозним оптужбама, чак је и мене оптужио да сам возио црвени голф и ми смо тада престали да се бавимо тим питањем. Знате, не могу ја на нечему много да инсистирам кад ме неко лажно оптужи па испада да то радим да бих се оправдао. Не, од лажних оптужби никада нећу да се правдам, поготово не на тај начин. Али многе сумњиве околности сигурно постоје.

Међутим, ако је веровати медијима, час неки објаве да је нађен возач камиона, па онда демантују. Знате, ја се не упуштам у то, неозбиљно је, недостојно озбиљних људи. Ако је откривен возач камиона, онда то треба јавни тужилац да саопшти или председник суда или истражни судија. Откривено је лице за које се сумња да је возач камиона, зове се тако и тако. Или у интересу истраге нећемо рећи како се зове. А не да штампа нагађа, јер нашом штампом се манипулише. Наша штампа је инструментализована.

Скоро преко свих медија се пласира оно што је политичкој власти корисно. Власт се устручава да то сама непосредно саопшти, или нема доказа, и онда креира јавно мњење тако што нешто пласира преко медија. И сад ми треба да се бавимо да ли је овако или онако. Овде ствари треба да буду до краја чисте. За класична кривична дела, за кривична дела која су прописана Кривичним законом као кривична дела, не сме ни за кога да буде оправдања.

Али ми овде имамо огроман сукоб политичких интереса и принципа правног поретка. Они који држе власт, због својих политичких интереса, отворено крше правни поредак. Ту се гази много већа вредност од оне која се наводно штити.

Новинар: Какав је ваш став о платформи коју је усвојила Војвођанска скупштина о уставним надлежностима?

Др Шешељ: Ми смо о томе говорили више пута, помињали и у Савезном и у Републичком парламенту. То што је објављено још није целовита платформа која се припрема на којој раде Момчило Грубач, Тибор Варади и скипа њихових сарадника са Правног факултета у Новом Саду уз помоћ америчких савезника. То је само први корак.

Циљ Американаца је да се Војводина издвоји из Србије. Због тога Американ-

ци не пуштају Мила Ђукановића да одмах отпели Црну Гору. Американци би нас прво натерали да променимо и Републички и Савезни устав, да Војволина добије статус федералне јединице, и Косово, а онда одлазе Косово, Војволина, Црна Гора, Рашка област и јужне србијанске општине и ко зна шта још.

Видите шта се још ради. ДОС-овска власт је организовала инцидент на кошаркашкој утакмици Партизан - Будућност. ДОС-овска власт није послала полицију да чува ту утакмицу. То је била утакмица са израженим ризиком. И све пароле које су смишљене тамо, лансиране су да се појача напетост у Црној Гори, да се појача она страна која тежи отцепљењу Црне Горе.

Ту се прави вештачки сукоб између Црногораца и Србијанаца. Људи који су тамо били и званични органи клубова тврде, сведоче да није било полиције која би чувала јавни ред на тој утакмици. Значи, намерно је провоциран инцидент.

Новинар: Хоћете ли поднети кривичну пријаву против министра Краповића?

Др Шешељ: Не, ми чекамо још неколико дана да видимо став Савезне владе. Савезна влада ћути. За поступак министра Краповића одговорни су председник Савезне владе и цела Савезна влада.

Једини потез који они могу направити је предлог Скупштини да се министар одбране разреши функције. Ако они то не ураде ми ћемо покушати да скупимо довољан број потписа да поднесемо захтев за изгласавање неповерења целој Влади Зорана Жижича. По Пословнику је потребно 20 потписа.

Новинар: Ваши посланици у парламенту Србије су поводом Пословника рекли да ће доћи до незадовољства групације унутар ДОС-а поводом тог Пословника. Можете ли то да прокоментаришете?

Др Шешељ: Ми смо ДОС-овску власт упозоравали, ДОС као владајућу партију, ДОС-овски режим смо упозоравали, да треба да воде рачуна прописујући основна правила парламентарног живота да им норме које се сада увале, а одговарају им као режиму, одговарају и су тра када постану опозиција.

Ми смо на то непрекидно раније упозоравали, ако се сећате, и социјалисте. Говорили смо им на разним седницама, да акти који се доносе, а регулишу права посланика и посланичких група, треба да им одговарају на онај начин на који би они тражили да се то регулише да су опозиција. Сад се види да су наше речи биле пророчанство.

ДОС одустаје од онога што је тражио као опозиција, својевремено, странке у оквиру ДОС-а и увале ригорозније норме од оних на којима су инсистирали социјалисти.

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ОГЛЕДАЛО ИСТИНЕ

3. март 2001. године

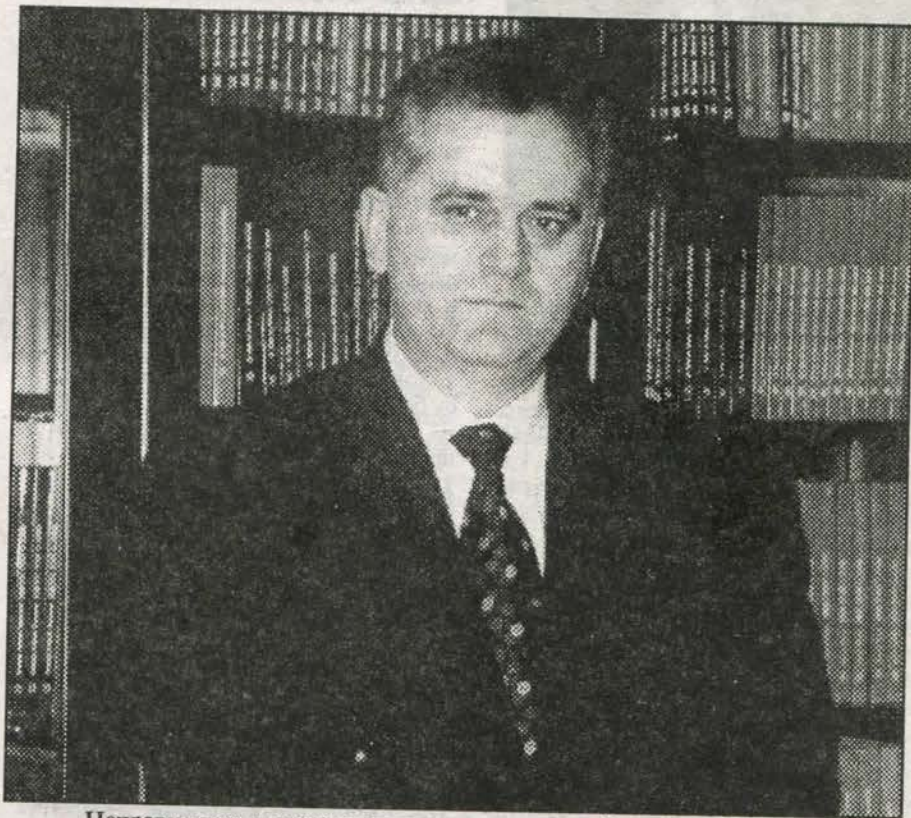
Томислав Николић: Даме и господа новинари, данас вам представљамо седми број часописа "Српска слободарска мисао" који је означен као број 7/2001 и којим Српска радикална странка жели да у нашу научну, а и у ширу јавност, посебно политичку јавност унесе промене које не би личиле на оно што ради актуелна власт, нити на оно што је радила досадашња власт, а садашња опозициона Социјалистичка партија Србије.

То је часопис који се бави филозофијом, друштвеним наукама, политичком критиком, а данашњи број вам посебно представљамо зато што је изузетно актуелан, иако часопис нема за циљ да буде актуелан, али данас је изузетно актуелан по својој садржини зато што се уз више научних радова из области економије, више осврта и критика бави двома крупним темама од којих је једна потресала Србију, а друга ће изгледа тек потресати.

Бави се изборима из септембра и децембра прошле године, уставном жалбом Српске радикалне странке поднетом на изборе одржане у септембру, допуном те уставне жалбе и уставном жалбом поднетом на изборе у децембру прошле године. Ми смо на много страница описали много изборних неправилности у којима је увек учествовала актуелна власт.

На изборима у септембру неправилности су вршиле Социјалистичка партија Србије и ЈУЛ, а на изборима у децембру неправилности су вршиле странке које и данас врше власт, странке припаднице ДОС-а које су организовале и кампању и изборе и прогласиле резултате избора.

На изборима у септембру ми смо имали много критика на понашање медија, на понашање државних органа, посебно полиције која је спречавала активисте Српске радикалне странке да представе странку, да поделе материјал, чланове изборних комисија, бирачких одбора Српске радикалне странке да учествују у изборном процесу и, наравно, наши резултат избора определио је грађане у Србији и потврдио је да Социјалистичка партија Србије и ЈУЛ не само да нису ушли у други круг председничких избора, него да уопште другог круга не треба ни да буде. То је разлог више због чега смо желели Уставном суду да укажемо на све неправилности и уставном жалбом тражили да Уставни суд после јавне расправе поништи савезне из-

Неправилности актуелне власти под лупом: Томислав Николић

боре и изборе за председника Савезне Републике Југославије одржане у септембру.

На изборима одржаним у децембру дошло је до још грубљих повреда изборних правила. Најпре изборна комисија није објавила јединствени бирачки списак, на који је била обавезна по изборном закону, а онда и у време кампање и за време избора у наше изборе умешали су се Америка, многе стране западне државе са огромним количинама новца, медијском пропагандом, стварањем такве медијске ситуација линча у Србији у којој је победник већ унапред био одређен. Десило се нешто веома чудно што садашња власт никако не жели да испити бирачима – како то да од септембра до децембра у Србији нестане милион бирача.

Наиме, према коначно утврђеним резултатима избора из септембра и из децембра, број уписаних бирача у децембру је мањи за милион од броја уписаних бирача у септембру.

Други део почиње негде од странице 708. То је комплетна хронологија догађаја у нашој највећој фабрици лекова Галеници а.д. Српска радикална странка

је више месеци радила истражујући како је дошло до тога да Милан Панић уђе у Галенику, како је дошло до тога да он себе представља већинским власником, како је дошло до тога да држава грађанима Србије врати онај део Галенике који неспорно припада грађанима Србије. Како је дошло до тога да појединци, уз употребу ватреног оружја, упадну у Галенику користећи време када се смењивала власт у Србији, Галенику преотму за Милана Панића и из ње изнесу сировине и готове лекове, изнесу најсавременију опрему, са рачуна Галенике исплате неке плате, подигнуто је 16 милиона и 400 хиљада динара за које је Панић говорио да је он донео.

Са рачуна Галенике су платили монтирање фирме ICN на фабрици Галеника. Да установимо како је било могуће да предузете које је у стечају запошљава раднике и то оне који су самовољно напустили посао, онда када је фабрика постала поново фабрика која припада грађанима Републике Србије, и да коначно утврдимо колика је одговорност појединаца који себе представљају као честите и поштене људе.

Србија гулаг ДОС-а: Зоран Ђинђић

Сва документација говори о томе да је садашњи министар правде, Владан Батић, дубоко уплетен у догађаје око Галенике у време када је још само био правни заступник власника ICN-а, Милана Панића. Ми смо овде објавили и факсимил записника службе сигурности Галенике, који неспорно доказује да је Владан Батић у пратњи наоружаних људи, људи наоружаних дугим цевима и спремним да пуцају на обезбеђење фабрике, упао у Галенику својевремено и из ње истерао регуларно постављеног директора, заменика директора, све органе управљања и Галенику као поклон предао Милану Панићу.

Упозоравали смо да то не може да се ради, барем док се не заврше сви процеси који су у току. Тада је била у току арбитража око одлучивања који је суд стварно надлежан. Та арбитража је утврдила да су судови у Србији стварно надлежни за спор између ICN-а и Галенике. А видели сте и најновија решења арбитраже која недвосмислено говоре да фонд за здравство Републике Србије има акције у Галеници и да има право да тужи Милана Панића за накнаду штете која је нанета од како су разбојници упали у Галенику и сели на врх државне власти.

Проверене информације говоре о томе да са рачуна Галенике нестаје новац и да се сви виновници упада у Галенику припремају да побегну из земље. Проверене информације говоре да се на бекство из земље спремају и учесници у власти, који су у време када је дошло до личних догађаја 5. октобра вршили незаконита, посебно кривична дела.

Садби сви хтели да буду поштени зато што су министри, амбасадори, а време када су се бавили криминалом би желели да забораве. Ви знате колика је хајка била на Републику Србију због тога што смо тврдили и установили да Милан Панић, уз неспорну чињеницу да има извештан удео у власништву над Галеником, није већински власник Галенике.

Нападали су нас сви који су сада на власти. Овде смо објавили само један до-

каз о томе да Милан Панић са Галеникиног рачуна финансира и Демократску странку Србије. Ваше новине, телевизије, радио-станице препуне су прича о томе да су се људи који су до сада били на власти бавили криминалом.

Како време одмиче, како независно тужилаштво и судство обављају своје послове, испоставља се да је веома мало тога, да се ради о неколико појединаца, а да је брука пала на све оне који су у било које време били на власти, чак и на оне који су тиме жртвовали све што имају, само да би опстала држава на чијем су се челу једно време налазили.

Питање је хоће ли и ове наше информације стићи до јавности. Али, онда размислите уопште да ли вреди да се бавите послом којим се бавите, да ли је код вас у питању аутоцензура или вас неко цензурише, ја не знам. Али, ако бих имао информација о томе да је неко ко се налази на власти уплетен у криминал, и ако ту информацију не бих објавио, ја бих размислио да ли тим послом треба да се бавим.

Док ДОС није дошао на власт, новине су брујале о томе како је власт непоштена, корумпирана, како држава хрли у пропаст, како то све треба похапсити, затворити. Шта се то десило од када је ДОС дошао на власт? Поново треба хапсити оне који су били на власти. Очигледно је да је све ово што се дешавало последњих година било уперено искључиво против одређених људи, а не против појава.

А ја бих волео да ви жигошете појаве. Као да не знате ко је носилац тих појава. Ако је криминал у питању жигошете криминал, па тек онда сазнате ко се тим криминалом бави. Ако је Томислав Николић наведете име, ако је Владан Батић наведете име, ако је Војислав Коштуница, наведете име.

Ако кажете да је Милошевић лошом политиком препустио у руке Американца Косово и Метохију напишите то и за садашње руководство ДОС-а за општине на југу Србије. Очигледно је да ће на исти начин бити решена и судбина Прешева, Бујановца и Медвеђе. У чему је онда разлика између Милошевића и оних који сада воде државу – у томе када ће Американци доћи на територију коју су наумили да заузму и да на њој остану вечито.

То би било све што смо ми припремили за ову конференцију за штампу. Изволите ако имате неко питање.

Александар Вучић: Ја бих само указао новинарима да заиста, уколико имају времена, посвете мало пажње ономе што је написано, јер је веома детаљно и прецизно урађено све око случаја Галенике, са мноштвом копија докумената и можете јасно да видите о чему се ту заиста ради. Чак и о овим упадима у зграду Галенике имате све са потписима овлашћених лица.

Дакле, онима који гарантују да се то управу на такав начин догодило. Ми, наравно, нисмо Служба државне безбедности да преко одређених дневних и недељних гласила то објављујемо, али ми држимо конференцију за новинаре и онда то саопшtimo новинарима и оставимо њима на савест да то објаве.

Томислав Николић: Сад слободно можете да кажете да сте то чули на конференцији за штампу, а не из тужилаштва, из Палате правде, из ДОС-а, па кад хоћете да демантујете не знате ко је био извор.

Александар Вучић: Често кажу неименовани извори, а оно два саветника министра и један министар дали изјаву.

Томислав Николић: Ми стојимо иза сваке речи која је написана у часопису.

Расветљен упад у Галенику: Александар Вучић

ТЕРОРИЗАМ НА ЈУГУ СРБИЈЕ

8. март 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, новим терористичким убиством српских војника наставља се америчка акција на југу Србије у циљу окупације општина Бујановац, Прешево и Медвеђа и избијања шиптарских терориста у Грделичку клисуру.

Американци, преко својих експоната у Влади Републике Србије, пре свега преко Небојше Човића, који је главни српски издајник, задужен да преда југ Србије шиптарским терористима, настоје да нам наметну подмукли план према којем би се наша војска и полиција делимично и вратила у такозвану заштитну зону, под условом да се расформира или повуче Приштински корпус и да се, у циљу стицања поверења од стране шиптарског становништва, главнина наших трупа повуче. Чим би се наша војска повукла Шиптари би на јуриш заузели и Прешево и Бујановац. А када заузму Прешево и Бујановац уз помоћ Американца претвориће та два града у тврђаве, онда ћемо бити у ситуацији да наша војска врши опсаду утврђеног места, а ту увек има много цивилних жртава. Цивилне се жртве не би могле избећи и то би био аргумент НАТО-у за нову антисрпску хистерију у којој бисмо ми дефинитивно остали без југа Србије. То је суштина тог плана.

Шон Саливен управља и Човићем и шиптарским терористима. Јединствен је газда, газда даје налог и Човићу шта треба да се ради и шиптарским терористичким командантима. Американци настављају своју антисрпску политику, у то нема никакве сумње.

У економској сфери хаос је још већи. Влада Републике Србије је донела уредбу којом преузима монопол у трговини нафтом. Нисмо ми против тога да Влада контролише трговину нафтом и нафтним дериватима и да утера до краја плаћање пореза и осталих обавеза држави. То је исправно, али не може се она вратити на комунистичке методе државних монопола овакве врсте. У трговини нафтом више нема конкуренције. То је проблем. Ђинђићу не треба конкуренција, сад ће само његов клан да се бави трговином нафте, па ће Човићу да препусти цигарете, па неке виски и завршиће кључне послове. Сав екстрапрофит ће остати у џеповима њихових људи. Како може да се искључи конкуренција у трговини нафтом. То је бесмислено.

Друго, Ђинђић концентрише наш увоз нафте на хрватски нафтовод. То је нез-

натно јефтинији увоз нафте. Можда негде око једног долара по тони, безначајно јефтиније. Шест месеци ћемо бити оријентисани на тај нафтовод, пропаће наше речно бродарство, барже ће да труну, да зарђају, многе ће бити послате да се исеку за високе пећи, а онда када нам Хрвати блокирају нафтовод, онда нећемо имати барже да обновимо увоз нафте.

То је крајње погрешан потез. Нова Влада заправо жели опет несташицу нафте и нафтних деривата. Она ће то вештачки изазвати да би настао нови стампедо цена. Урадиће оно што је урадила Шаиновићева влада 1993. године, када је нафта стигла на три и по марке, да би се апетити монополиста што више задовољили.

И сад се успоставља монопол, монопол увек има незајажљиве апетите и томе неће бити краја. Влада није у стању да одговори на захтев здравствених радника, на захтев просветних радника, она нема намеру да њихове проблеме решава, а њихов положај је данас много гори него што је био до септембра.

Новинар: Господине Шешељ, Влада је најавила да ће доћи до промена у економској и социјалној сфери, како гледате на то, да ли ће да буде боље радницима или су то само празне приче?

Др Шешељ: То је до сада била само прича, ништа још нисмо видели да је стављено на папир и зато не можемо да дамо коментар о томе. Али ми не верујемо да је та Влада спремна да направи иједан озбиљан потез у економској и социјалној сфери.

Новинар: Можете ли да образложите предлог ваше посланичке групе у Већу грађана за изгласавање неповерења Савезној влади због инцидента са министром Краповићем?

Др Шешељ: Ми смо доставили јуче свим редакцијама и агенцијама комплетан текст нашег захтева, који је негде на три, четири стране.

Српска радикална странка инсистира да се изгласа неповерење Савезној влади, зато што Савезна влада ништа није предузела поводом иступа министра Краповића, чак су поједини министри Савезне владе и јавно његов поступак подржали. А видели смо неке новине су пренеле и део стенограма са седнице Владе где је био делиријум одушевљења тим поступком.

То је нешто што се једноставно не може толерисати и због тога смо поднели ову иницијативу. Ми смо оставили довољно времена Савезној влади да она повуче неки потез, били смо ту крај-

ње коректни како смо и рекли одмах после инцидента. Пошто се Савезна влада поставила на један невероватан начин, ми смо покренули питање изгласавања неповерења. И по Пословнику седница мора већ следеће недеље да се закаже.

Ко жели копију тог текста може га добити после конференције за штампу у мом кабинету.

Новинар: Ако није тајна, ко је подржао тај предлог?

Др Шешељ: Подржало је 5 посланика Српске радикалне странке и још 17 савезних посланика.

Новинар: Одакле?

Др Шешељ: Из Савезне скупштине из Већа грађана.

Хоћете ли имена? Прочитаћемо вам сва имена, ту нема тајни.

Новинар: Да ли имате коментар поводом информације која је управо стигла да је југословенским снагама дозвољено да уђу у зону копнене безбедности на граници са Македонијом?

Др Шешељ: То је веома узак појас и то је урађено само зато да би се мало стабилизувала ситуација у Македонији, то за нас никаквог посеног значаја нема. Значи, ми морамо да бринемо бригу Македоније, а што се тиче наше земље и наших угоржених места, то некога на Западу не интересује и ту су нам руке и даље везане.

Хоћете ли да вам прочитам списак посланика који су то потписали.

Дакле, у заглављу је Српска радикална странка, наша посланичка група која је иницијатор, а пошто ми сами немамо довољно посланика за ову иницијативу придружило нам се 17 посланика Социјалистичке партије Србије.

Потписници су: Маја Гојковић, Срђан Николић, Филип Стојановић, Вукић Вукосављевић, Војислав Шешељ, Љубомир Илкић, Славица Ђукић-Дејановић, Живорад Игић, Ратко Зечевић, Александар Симић, Александар Цветковић, Веско Кирић, Ненад Вуњац, Дмитар Шегрт, Миломир Минић, Оскар Ковач, Чедомир Мирковић, Влада Михајловић, Вељко Одаловић, Милан Лисов, Витомир Пијевац, Мирослав Поповић, али можете после конференције да добијете копију пошто смо рачунали да сте то већ све имали у рукама. То је дато и Танјугу и Бети и редакцијама дневних новина и свим београдским телевизијама у току јучерашњег дана.

Новинар: Можете ли да дате коментар на изјаву Милана Ст. Протића да ће Милошевић бити ухапшен до краја марта?

Др Шешељ: Па видите какве лудакe имамо постављене за амбасадоре. Он је отишао за амбасадора у Вашингтон и даје такве изјаве. То је клинички случај, то је за психијатријски конзилијум, ту не може ништа да се коментарише. Како је то могуће? Замислите америчког амбасадора у Београду који ће да изјави да ће Буш бити ухапшен или Клинтон, бивши председник. Има и те како разлога за Клинтоново хапшење, је ли тако? Али не можете да очекујете од америчког амбасадора у Београду да изјави - Клинтон ће бити ухапшен до 31. марта, због пуштинга у Белој кући или лизинга на Хавајима или шта ја знам. Невероватно, луд човек потпуно. Где је дипломатска етикета, где је дипломатска тактика, дипломатска уздржаност.

Новинар: Госпођа Карла Дел Понте је рекла да је Коштуница прошлост, да ли по вашем мишљењу то значи да је то већ виђен сукоб између Ђинђића и Човића?

Др Шешељ: Што се тиче Војислава Коштунице, ми смо вам на време рекли све. Он је привремени играч, марионета, он је извршио своју улогу и више никоме не треба. Њега више нико ни за шта одавно не пита. И то му отворено поручују и западни званичници.

Што се тиче Човића и Ђинђића, ту се преламају амерички и немачки интереси. Човић је сад у првом плану као протагониста америчких интереса. За Ђинђића се зна да је протагониста немачких интереса. Кад сумеђу њима добри односи, значи да су подударни интереси Американаца и Немаца. Кад се они нешто споречкају значи да су се мало сукобили интереси Американаца и Немаца, али којим ће се то интензитетом одвијати у будућности остаје да видимо. Тешко Србији. Кад се слонови туку трава страда.

Оно што је Коштуничина највећа одговорност пред историјом, то је да је он главни кривац што су овакви дошли на власт. То је једина његова улога. Коштуница је крив што је Ђинђић председник Владе Србије, Коштуница је крив што је Човић потпредседник Владе, што је Горан Свилановић министар спољних послова, што је Ненад Чанак председник Скупштине Војводине, што је Момчило Грубач министар правде и тако даље. То је човек који у историју одлази искључиво са кривицом.

Знате, Милошевић се могао и раније срушити, али ми нисмо хтели по ову цену, да на власт дођу гори од њега. Сада су на власт дошли много, много гори од Милошевића. То је проблем. Могао је он да падне и 1998. године, али не по ову цену. Сад плаћамо најскупљу цену.

Новинар: Можете ли објаснити зашто Жарку Кораћу и његовој странци толико смета потписивање овог споразума о специјалним паралелним везама са Републиком Српском? Он је једини изричито то напао.

Др Шешељ: Не смета то само њему, смета и другима, него је он најотвореније наступио. Знате, странка Жарка Кораћа, Социјалдемократска унија, је стран-

ка која отворено пропaгира хомосексуализам, која се залаже за хомосексуалне бракове. Она се залаже за нешто што је противприродно, за нешто што је директно противно Божијој вољи, што би, кад би се прихватило као опште правило понашања, значило нестанак човечанства. Замислите када би сви нормални људи постали то што је Жарко Кораћ. То би био и крај човечанства и крај историје. Знате, два мушкарца колико год се воле не могу дете да направе, као и две жене, могу да се воле данима, ноћима, али не могу дете да направе.

Политичка партија која нам те критеријуме вредности покушава наметнути и која се јавно и отворено залаже за хомосексуалне бракове не мисли добро својему народу. Она би свој народ да уништи на тај начин, да се постојање народа заврши са њима и с њиховим дефектним мозговима. Тај дефектни мозак је оно што руководи Жарка Кораћа. Од њега никад ништа сувисло нисте могли да чујете. Он је увек био на страни српских непријатеља. Увек. То је извесна врста мазохизма која потиче из његове дефектности. Он завиди свакоме ко је нормалан. А себе види као усвојеника Робина Кука или као његову копију.

Али, има и много других дефектних типова и у Савезној и у Републичкој влади. Видели сте сада овог савезног министра пољопривреде. Невероватно је да он јуче да изјаву да је могуће да је увезено месо лудих крава. Сад је узнемирио јавност у целој Србији. Па да ли се даје та изјава док се не утврди дефинитивно да ли је увезено или не? Каже можда је пре две, три године увезено месо лудих крава. Па јесте, ево српски радикали им на то одговарају. Јесте, сигурно је у нашу земљу увезено месо лудих крава, јер да се нисмо најели меса лудих крава никада ДОС-овци не би дошли на власт у Србији.

Невероватно је какви су се људи појавили на министарским местима. Он ни пет, шест изађе на телевизију и прича шта год хоће, шта му падне на памет. Каже можда је било меса лудих крава, пре две, три године, јер он тал није био министар, наравно. Неко је други био министар и сигурно је било, одокативно он процењује. Колико ја знам пре две, три године није уопште било увоза говеђег меса. Ми смо имали вишка свог меса, па је Републичка влада откупила 30.000 тона. То смо ми урадили одмах после рата да не би даље падала цена меса.

Али, такви се људи појаве и они дају изјаве, само да су у првом плану, да су пред камерама, да су у јавности, дају изјаве које су лудачке.

Новинар: Јуче су почели са рушењем неких објеката у Земуну, градоначелник Земуну...

Др Шешељ: Чији градоначелник?
Новинар: Земуну.

Др Шешељ: Како ви можете некога ко има само два зуба у устима да зове градоначелником?

Новинар: Изабрали су га.

Др Шешељ: Два зуба да може цигарету између њих да стави.

Новинар: Он сматра да ће са тим да врати дух Земуну.

Др Шешељ: Па да, усташка власт мисли да Земунци највише воле рушење и најбоље би било да ДОС-овци извуку артиљерију на Калемегдан и топовима распале по целом Земуну, да све поравнају са земљом. Тиме ће доказати природу своје власти. Видите, они само руше.

Ово што су порушили саграђено је уз дозволу општине. Општина је наплатила у износу, отприлике, 20.000 марака. То је новац који је само општина добила на име тог локалитета за привремену изградњу. Објекат је био изузетно леп и украшавао је овај део Земуну. То мафији смета, смета Милану Јанковићу и његовој фирми, не смета ова његова купола и отворена башта, хоће да прошири башту. Извесни Наја, власник ресторана из оне мале улице хтео, би да и он има башту на том месту. Они имају утицаја на ове допове који владају општином, ситним парама их поткупе и они направе огромну штету да би њима удовољили. То је суштина. Зашто су ти привремени објекти изграђени?

Када смо радили пешачку зону, требало је мало живости да се увеле у ове улице. Ово је, видите и сами, адвокатска улица, има седам, осам адвокатских канцеларија, она је навече пушта. А пошто је ово центар Земуну нама је био циљ мало живости. Живост доносе кафићи и слични објекти и то је био смисао тих објеката ту у средини. Као што и овај шопинг центар у дворишном делу, који је изграђен на бившем рукометном и кошаркашском игралишту, такође, значи живост у центру Земуну. А тамо где постоји та живост много се брже обрне новац, цвета трговина, забава и све друге активности. Овако лепо, сада има један споменик тамо као да је с гробља донесен, нека саграде још један ДОС-овој лудости. То је суштина.

Ништа нису урадили, ништа сазидали, ништа ново направили, само руше, нека руше.

Новинар: Да ли се општина обавезала да им да неку надокнаду?

Др Шешељ: Претходна власт је дала обезбеђење власнику објекта у виду акцептних налога. Да ли су они тог власника уценили нечим, испрепадали, уплашили или су му дали неку сатисфакцију, ми то не знамо. То нас и не интересује. Знате, народ је хтео ову власт и народ мора да прође кроз искуство ове власти. Народ је имао прилику да се увери како изгледа власт која гради, а сада нека мало види власт која руши. И најбоље би било да извуку топове на Калемегдан, да развале све одједном, да све своје тврдне спроведу у живот. Првих 300.000 динара, које су добили од Градске скупштине они користе за рушење. А још водовод нису пустили за земунска села који смо ми изградили, још воде нема.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ

ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Трг победе 3, Земун

Све информације на телефон: 011/316-46-21

Књиге су у тврдом повезу са златотиском

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

Часопис се може набавити у седишту
Српске радикалне странке
на Тргу победе 3, Земун,
или у свим општинским
одборима странке
по цени од 100 динара

**Излази
двомесечно
Све информације
на телефон:
011/316-09-00**